નવજાત શિક્ષક.

નવજોત્ શિક્ષક

નવમી આવૃતિ.

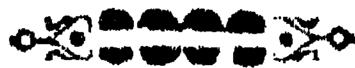
અવસ્તા:—જરથુશ્ત્રહે દએનાંમ યજમઇદે.

અર્થ:—અશો જરથોશ્તની દીન તરફ અમો
માનની નજરથી જોઇએ છીએ.

(ઈ. હા ૧૬ ફ. ૨ જો.)

કર્તા—એરવદ બરજોરજી એરચજી બજાં
તે
અથોરનાન બોર્ડીંગ મદ્રેસાના માજી પ્રીન્સીપાલ.

મુંબઇ.

૧૯૩૯.

કીંમત ૧૦ આના.

આ પુસ્તક એ. એફ. ડી'સુઝાએ મુંબઈના કોટમાં નં. ૧, ગોવા સ્ટ્રીટ, બેલાર્ડ એસ્ટેટ, કોટ, મુંબઇ મધે ધી ફોર્ટ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે, અને એર્વદ બરજોરજી એરચજી બજાંના વિધવા બાઇ હુમાબાઈ બરજોરજી બજાંએ, ૬૭૫, દાદર પારસી કોલોની, મુંબઈ મધે પ્રગટ કીધું છે.

ખુલાસો.

આ નવજોત શિક્ષક ચોપડી પેહલવેહલી યજદેજરદી ૧૨૬૮ નાં સાલમાં છપાવ્યા પછી તેની બીજી આવૃતિ ૧૨૭૧ માં, ત્રીજી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૭૩ માં, ચોથી આવૃતિ યજદે-જરદી ૧૨૮૦ માં, પાંચમી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૮૮ માં, છઠ્ઠી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૯૦ માં, સાતમી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૯૭ માં, આઠમી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૩૦૨ માં છપાઇ હતી તથા હાલમાં આ નવમી આવૃતિ છપાવવામાં આવી છે. અવસ્તા શુદ્ધ જોડા અને ખોડા અક્ષરોથી છાપ્યા છે. તેમજ હરેક ભણ-તરનો સાર ભણતરની તુરત નીચે આપ્યો છે. ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો ભણતરની સેવટે સવાલ જવાબનાં રૂપમાં આપ્યા છે. ચોપડીનું કદ બદીઆનના ખીસામાં રહી શકે એવું કરવામાં

આવ્યું છે. આ ચોપડી જેમ નવજોત થનારાં બાળકોને તેમજ મોટી ઉમરના દીનદાર જરથોસ્તીઓને શુદ્ધ ભણવા અને ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો મનન કરવા જોગ છે. ઘણીએક નિશાળોમાં આ ચોપડી "ટેક્ષ્ટ બુક" તરીકે ચાલે છે. એની આગલી આવૃત્તિઓ માટે નામીચા અવસ્તા ભાષાના સ્કોલરો અને વિદ્વાન દસ્તુર સાહેબોએ ઉત્તમ મત આપેલું તે આવૃત્તિઓમાં નોંધાયલું છે.

શુદ્ધ વાંચવાની સમજ.

આ ચોપડીમાં જોડા અને ખોડા અક્ષરો લખેલા છે જેથી વિદ્યાર્થીઓ અને બીજા ભણનારાઓ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી ભણી શકે. આ ચોપડીમાં વ્યંજનની નીચે ્ આવો કાપો કાહડવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ વ્યંજનમાં અ નથી. અષૅમ્ એ શબ્દમાં મ ની નીચે એક કાપો મુકવામાં આવ્યો છે, તે દેખાડે છે કે એ મ ખોડો છે, એટલે અ વગરનો છે. અષૅમ્નો

ઉચ્ચાર Ashem કરવો પણ Ashema નહી કરવો. તેજ પ્રમાણે **મજ઼્દનો** ઉચ્ચાર Mazda કરવો પણ Mazada અથવા Mazd નહી કરવો. જે વ્યંજનની નીચે ્ આવો કાપો નહી હોય તેને અ સાથનો આખો શબ્દ વાંચવો. જેમકે **દીદરૅષતા** એ શબ્દમાં દ અને ષ આખા અક્ષરો છે અને Didreshtâ નહી પણ Didareshatâ વાંચવો.

જ ની નીચે એક મીડું કહાડીને જ઼ એ પ્રમાણે લખેલો હોય તેને ફારસીના જ઼ે અથવા ઇંગ્રેજી z ના જેવા ઉચ્ચારથી વાંચવો તથા જ ની નીચે ત્રણ મીડાં કાહડેલાં હોય તો તેવા જ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Azure બોલમાં જેવો z નો ઉચ્ચાર થાય છે તેમ કરવો. જ નીચે કંઇ મીડું નહી હોય ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર જમશેદ શબ્દ બોલતાં જેમ જ નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો. ઙ્ એ અક્ષરનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત ङ ના જેવો કરવો. જેમકે **વઙ્હેઉશ્** Vang-

hóush, **મનઙ્હા** Mananghâ વગેરે. ં અક્ષરને માથે ˘ આવો માત્ર કહાડેલો હોય તેને ઉચ્ચાર ઍ ના જેવો કરવો જેમકે **અહુરૅમ** શબ્દમાં રૅ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Ram (રૅમ શબ્દમાં રૅ નો ઉચ્ચાર જેવો થાય છે તેવો કરવો. **યાઑ** શબ્દમાં **ઑ** નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Not—નૉટ શબ્દમાં જેમ **ઑ** નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો.

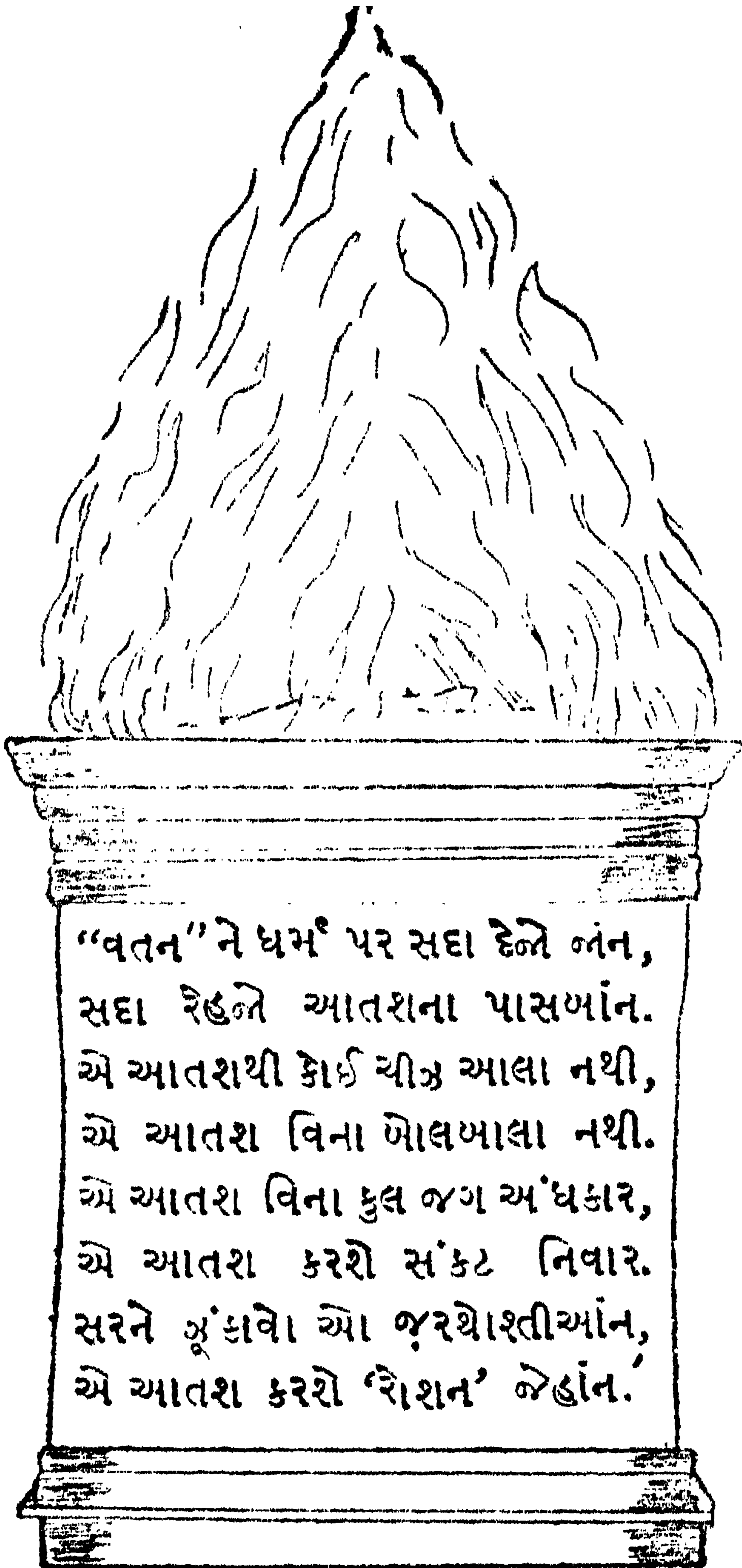
યઝદેજરદી ૧૩૦૯.	અ. એ. બજાં વતી
ઈ૰ સ૰ ૧૯૩૯.	હમાબાઇ બરજોરજી બજાં.

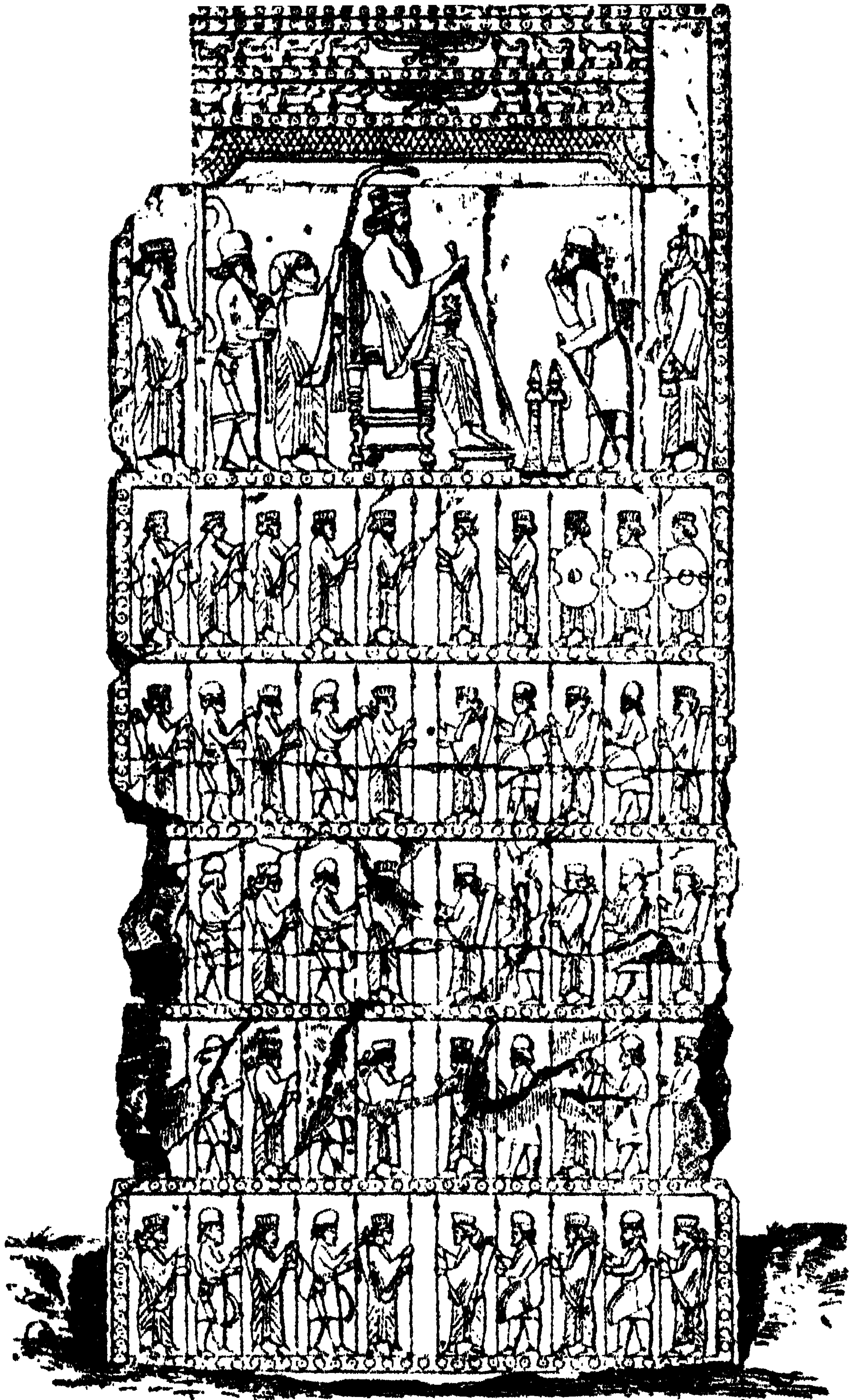

સાંકળ્યું.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

"વતન" ને ધર્મ પર સદા દેજો જાંન,
સદા રેહજો આતશના પાસબાંન.
એ આતશથી કોઈ ચીઝ આલા નથી,
એ આતશ વિના બોલબાલા નથી.
એ આતશ વિના કુલ જગ અંધકાર,
એ આતશ કરશે સંકટ નિવાર.
સરને ઝૂકાવો ઓ જરથોશ્તીઆંન,
એ આતશ કરશે 'રોશન' જેહાંન.

પસી'પોલીસના', ખંડીયેરના એક ભાગનું ચીત્ર.

બનામે યઝ્દે બક્ષાયંદેહે બક્ષાયશ્ગરે મેહેર્બાન્.

અષેમ્ વોહૂ.

અષેમ્ વોહૂ વહિશ્તેમ અસ્તી,
ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અહ્માઇ,
હ્યત્ અષાઇ વહિશ્તાઇ અષેમ્.

(અષેમ વોહૂનો સાર.)

સૌથી ઉત્તમ દોલત સચ્ચાઈ છે. જે માણસ સાચું બોલે અને સફાઈ સુઘડાઈ જાળવે તે ખરૂં સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વઇર્યો.

યથા અહૂ વઇર્યો અથા
રતુશ્ અષાત્ ચીત્ હચા;

વહુહેઉશ દજદા મનહ્હો વ્યઑથન- નાંમ્ અહુહેઉશ મજદાઇ. ખ્શથ્રૅમ્ચા અહુરાઇ આ યિમ દ્રૅગુબ્યો દદત્ વાસ્તારૅમ.

(યથા અહૂ વઇર્યોનો સાર.)

આપણ સઘળાઓએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું ગરીબ તથા અશક્તોને મદદ કરવી. ડાહ્યાં આદમીઓ સચ્ચાઈથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જેથી ખોદાતાલા તેઓને ઉંચી મનશક્તિની બક્ષેશ કરે છે.

કેમ્ના મજ્દા.

કેમના મજ્દા
  મવઇતે પાયૂમ દદાત્;
હ્યત્ મા દ્રૅગ્વાઑ
  દીદરૅષતા અએનહે;
અન્યેમ્ થ્વહ્માત્
  આથ્રસ્ચા મનહ્હસ્ચા,

ચચાઓ઼ા ષ્યઓ઼ાથનાઇશ
    અષ઼ેમ્ શ્રઓ઼ાશ્તા અહુરા.
તાંમ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્
    દએનયાઇ ફ્રાવઓ઼ાચા.
કે વઁરેથ્રમ્-જા, થ્વા
    પોઇ સેન્ગ્હા યોઇ હઁન્તી,
ચીથ્રા મોઇ દાંમ્
    અહૂમ્-બિશ્ રતૂમ્ ચીઝ્દી,
અત્ હોઇ વોહૂ
    સઁરઓ઼ાષો જન્તૂ મનન્હા,
મઝ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ
    વષી કહ્માઇ ચીત્.

પાત-નો ત્બીષ્યન્તત્ પઇરિ, મઝ્દા-ઓ઼ાસ્ચ આર્મઇતીશ્ચ સ્પેન્તસ્ચ; નસે દએવી દ્રુક્ષ્, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે દએવો ફ્રકર્શ્તે, નસે દએવો ફ્રદાઇતે, અપ દ્રુક્ષ્ નસે; અપ દ્રુક્ષ્ દ્વાર, અપ દ્રુક્ષ્ વીનસે, અપાખેઁદ્ર અપનસ્યેહે, મામઁરેન્ચઇનીશ્

ગએથાઍ અસ્ત્વઇતીશ્ અપહે. નેમસ્યા યા આર્મઇતીશ્ ઇજ્યા. અષેમ્ વોહૂ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા! બુરાઓથી તું અમારો બચાવ કર, ભલાં મન અને અશોઈની તું અમોને બક્ષેશ કર. જરથોશ્તી દીન ઉપરનાં અમારાં મજબુત એકીનથી તથા અવસ્તા કલાંમોની ખુબીથી છુપા શત્રુઓ ઉપર તું અમોને ફત્તેહમંદ કર. દીનને લગતું જ્ઞાન મેળવવા માટે અમોને એક કાબેલ ઉસ્તાદની મદદ આપ. ઓ ખુદા! અદેખાઓથી તું અમારો બચાવ કર અને નમનતા-ઈનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ. સઘળા દેવો, દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી દૂર થઈ જજો અને તેઓનો નાશ થજો.

નીરંગે કુસ્તી બસ્તન્.

અહુરમજ્દ ખોદાએ, આહેરેમન્ અવાદશાંન્ દૂર અવાજ્-દાશતાર્; જદ શીકસ્તેહ્ બાદ્; આહરેમન્, દેવાન્,

દુજાંન્ જાદૂઆન્ દરૂવંદાંન, કીકાંન્, કરફાંન્, સાસ્તારાંન, ગુનાહકારાંન્, આશ્મોગાંન્ દરૂવંદાંન, દુશ્મનાં ફ્રીઆંન, જદ શીકસ્તેહ બાદ. દુશ્ પાદશાહાંન અવાદશાહાંન્ બાદ; દુશ્મનાં સ્તોહ બાદ; દુશ્મનાં અવાદશાહાંન્ બાદ.

અહુરમજ્દ ખોદાએ; અઁજ હમાં ગુનાહ, પતિત્ પશેમાનઓમ્, અઁજ હરૂવસ્તીન દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વરૅશ્ત, મૅમ પ ગેતી મનીદ, ઉઇમ્ ગુફ્ત, ઉઇમ્ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન, બૂદ અઁસ્તૅદ; અઁજ આન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન, પસે-ગવશ્ની પ પતિત્ હોમ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ; તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ્. હઇથ્યાવર્શ્તામ હ્યત્ વસ્ના ફ્રષૉતૅમૅમ્ સ્તઓમી અષૅમ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧) યથા અહૂ વઇરૂયો ૨).

(પેહલી યથા અહૂ વઈર્યોનો 'ષ્યઑથનનાંમ' શબ્દ ભણતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના હાથે વાળે તથા બીજી યથા અહૂ વઈર્યોનો 'ષ્યઑથનનાંમ' શબ્દ ભણતાં બીજો ગાંઠ ડાબા હાથે વાળે. અશૅમ્ વૉહૂ ૧); 'અશૅમ્ વૉહૂ' પઢતાં પછવાડેનાં બંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને બીજો ડાબા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી બસ્તનૂનો સાર.)

એ ખોદા! તું હેરેમંદી શક્તીને દુર કરનાર છે. બુરા માણસો, જુઠાઓ, જાદુગરો, સારી શિખામણની વાતને નહી સાંભળનારાઓ, જુલમગાર પાપીઓ અને દુશમનો એઓનો નાશ થજો. એ ખોદા તમામ બુરા વિચારો, વચનો અને કામો જે મેં આએ દુન્યામાં વિચારયાં હોય, હું બોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અગર અંજાણપણે મારાથી થયાં હોય, તો તે બધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને માફ માગું છું. રાસ્તીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ સહુથી ચઢતી છે.

જસ મે અવઙ્હે મજ્દ.

(મજ્દયસ્નની દીનનો એકરાર.)

જસ મે અવઙ્હે મજ્દ. (ત્રણ વાર) મજ્દયસ્નો અહ્મિ, મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરેંતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતેંમ્ મનો, આસ્તુએ હૂખ્તેંમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તેંમ્ શ્યઓથનેંમ્. આસ્તુયે દએનાંમ વઙ્હુઈમ માજ્દયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઓખ્ધાંમ, નિધાસ્નઇથીશેંમ, ખ્વએત્વદથાંમ્, અશઓનીમ્, યા હાઇતિનાંમ્ચા, બૂષ્યેંઇન્તિનાંમ્ચા, મજિશતાચા, વહિશ્તાચા, સ્રએશ્તાચા, યા આહૂઇરિશ્ જરથુશ્ત્રિશ. અહુરાઇ મજ્દાઇ વીસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ્ આસ્તૂઇતિશ.

અષેંમ વોહૂ ૧).

(જસ મે અવઙ્હે મજદનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોર-

મજદની બંદગી કરનાર. મજદયસ્ની જરથોશ્તી ધર્મને વખાણનાર, અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામને હું અંત:કરણથી ચાહું છું. માજ્દયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપજથી રેહવાને શીખવનાર, પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે તેની ઉપર હું ફીદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોશ્ત છે. સઘળી જોઈતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ હું કબુલ કરૂં છું. મજ્દયસ્ની દીન સર્વથી ચઢતી છે, એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહો. આમીન!

નીરંગે ગઓમીજ્.

શીકસ્તેહ્ શીકસ્તેહ્ શએતાંન્; આહ્રેમન્ ગજસ્તેહ્ કારો કેરૂદારૂ; નરસહ્ ગજસ્તેહ્ કારો કેરૂદારૂ; સીઓસે અમેષાસ્પંદ્, દાદારૂ અહુરમજ્દ પીરોજ્ગરૂ પાક; અષ્ઞ્ઑાને અષૅમ્ વૉહૂ ૧). (ત્રણ વાર).

(નીરંગે ગઓમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગલથી નાશ પામો કારણ

કે તેનાં કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો મને ના પોંહચો. દાદાર હોરમજદ તથા તેત્રીસ યજદ અમેશાસ્પંદો પાક અને અશો છે, તેઓની અશોઇ મને પોંહચો.

સરોશ્ બાજ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼દાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ઼દાંન્ અહુરમજ઼્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગુરૂજ ખરેહે અવજાયાદ. સરોશ્ અષો, તગી તન્ ફ઼્રમાન્, શેકફ્ત જીન્; જીન્ અવજારૂ. સાલારે દામાન અહુરમજ઼્દ બેરસાદ. ઑજ઼્ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાન્ ઓમ; ઑજ઼્ હુર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ઼્વરૅશ્ત, મૅમ ૫ ગેતી મનીદ, ઊઓમ ગુફ્ત, ઊઓમ કર્દ, ઊઓમ જસ્ત, ઊઓમ્ બૂન્ બુદ એસ્તેદ, ઑજ઼્ આનૂ ગુનાહ.

મનશ્‌ની ગવશ્‌ની કુનશ્‌ની, તની રવાંની ગેતી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવશની પ પતિત્ હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૫); અષેમ્ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ્; વીદએવો, અહુર-ત્કએષો. (હાવન ગેહના વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ભણવું.) હાવનેએ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(રપિથ્વનના વખતમાં)

રપિથ્વિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, *ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦. ફ્રાદત્-ફ્શવે જન્તુમાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ *ફ્ર૦.

* યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(ઉજીરનના વખતમાં)

ઉજએરિનાઇ અષઓંને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦* ફ્રાદત્ વીરાઇ દખ્યુ-માઇચ અષઓને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦*

(અઇવિસરૂથ્રેમના વખતમાં)

અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ અષઓંને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦;* ફ્રાદત્ વીરપાંમ્ હુજયાઇતેએ જરથુશત્રોતેમાઇચ અષઓંને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉષહિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦;* બેરેજયાઇ ન્માન્યાઇચ અષઓંને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦. સ્રઓષહે અષ્યેહે; તખ્મહે તનુ માંથ્રહે, દરૂષિદ્રઓશ્ આહુઇર્યેહે ક્ષ્નઓથ્ર યસ્ના-

---

* યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

હચ વહુમાહચ ક્ષ્નઑથ્રાહચ ફ્રસસ્તયએચ; યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે અથા રતૂશ અષાતચીત હચા, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

સઑષૅમ અષીમ હુરઑધેમ; વૅરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત-ગએથૅમ; અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે ☞ અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. ☜ (ત્રણ વાર) યથા અહૂ વઇર્યો ૧).

(ફ્રવરાનેનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. અશો જરથોસ્તને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખું છું. દેવના કામોનો ધીક્કાર કરૂં છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. અશો સરોશ યજદને ખુશાલ કરવાને માટે યથા અહુ વઇર્યોના કલામો ભણું છું. એ કલામો તનનો બચાવ કરનારા છે.

કેમના મજ઼્દા* (તા) ઇજ઼ાચા. અષૅમ વૉહૂ ૧). યથા અહૂ વઇર્યો ૨). યસ્નૅમચ

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

વહ્‌મેંમચ અઓજસ્ચ જવરેંચ આફ્રીનામી;
સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ માંથ્રહે;
દરૂષિ-દ્રઓશ આહૂઇરયેહે. અષેંમ વોહૂ (૧).

અહ્‌માઇ રએશ્ચ.

અહ્‌માઇ રએશ્ચ ખરેનસ્ચ; અહ્‌માઇ તન્વો દ્રવતાતેંમ્; અહ્‌માઇ તન્વો વજ્દ્વરેં, અહ્‌માઇ તન્વો વેરેંથ્રેમ, અહ્‌માઇ ઇશ્તીમ પઓઉરૂશ્ ખાથ્રાંમ, અહ્‌માઇ આસ્નાંમ્ ચિત્ ફ્રજન્તીમ; અહ્‌માઇ દરેઘાંમ્ દરેઘો જીતીમ, અહ્‌માઇ વહિશ્તેંમ અહૂમ્ અષઓનાંમ, રઓચઙ્‌હેંમ્ વીસ્પો ખાથ્રેંમ્. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષેંમ વોહૂ ૧).

(અહ્‌માઇ રએશ્ચનો સાર.)

ઓ ખોદા! બંદગી કરનારને આપ આએ દુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીર્તી, તંદરોસ્તી અને ફત્તેહમંદીની લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ, તથા

મીનોઈ દુન્યામાં આપજે તેને સોથી સરસ બેહરતનુ ઉત્તમ સુખ. જે દુઆ હું ચાહુ છું તે આમીન હોજો.

હ જ ઙ્ રૅ મ્.

હજઙ્રૅમ્ અશ્પએજનાંમ અશ્પવઈ અશ્પએજનાંમ્ (ત્રણ વાર) અર્ષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

(હજઙ્રૅમનો સાર.)

હજાર ઘણી તથા દશ હજાર ઘણી તંદરોસ્તી મને હોજો એટલે મારૂં શરીર હમેશાં નીરોગી હોજો.

જસ મે અવઙ્હે મજ્દ.

જસ મે અવઙ્હે મજ્દ (ત્રણ વાર) અમહે હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વૅરેથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો, રામનસ્ચ ખ્આસ્ત્રહે, વયઓશ્ ઉપરો-કઇર્યેહે, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન, અએતત્ તે વયો, યત્ તે અસ્તી, સ્પૅન્તો

મઝ્‌ન્યઓમ, થ્વાષહે ખ્ધાતહે, જ઼રૂવાનહે અકરનહે જરૂવાનહે દરેઘો ખ્ધાનહે. અષેમ વોહૂ ૧).

(જસ મે અવઙ્‌હે મજદનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મારી મદદે આવી મને હીમંત, ફત્તેહ અને ખુશી આપ. રપેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાએ યજદ તથા ખુદરતી કાએદાસર ફરતા આસ્માન અને બેકીનાર જમાનાની તું મને મદદ આપ.

કેરૂફેહ મોજદ.

કેરૂફેહ મોજદ ગુનાહ ગુજારેશનેરા કુનમ, અપહી રવાંન્ હુશારમરા, હમ કેરૂફેહ હમા વેહાને, હફ્‌ત કેશ્વર્ જમીન્, જમીન્ પેહના, રૂદ-દરાના, ખુરૂશીદ બાલા, બુનૂદેહાદ બેરસાદ, અષો બેદ હેરૂજી. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષેમ વોહૂ ૧).

(કેરૂફેહ મોજદનો સાર.)

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને

માટે સારાં કામોનો બદલો હું મેળવું. સઘળાં ભલાં માણસો જેઓ આએ હફતેકેશવર જમીન ઉપર રહે છે તેઓને પુરતી અશોઈ મલે તથા તેઓની જીંદગી લાંબી થાય એવી દુઆ હું માંગું છું તે આમીન હોજો.

(સરોશ બાજનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરૂં છું. એકજ ખોદાને માનવાનો, પેગમ્બર અશો જરથોશ્તની દીન પ્રમાણે ચાલવાનો, દેવનાં કામનો ધીક્કાર કરવાનો અને અહુરમજ્દના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરૂં છું. સરોશ યજ્દ જે જોરાવર, માંથ્રના તનવાલો તથા અહુરમજ્દના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરૂં છું. ઓ ખોદા! જ્યારે બુરાઓ મારા ઉપર છુપી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારો બચાવ કરનાર બીજો કોણ છે? ઓ સાહેબ! બીજો કોઇજ નહી પણ તુંજ અને તારા માંથ્રવાણીના ભેદી કલામો. તમામ દેવો દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથી દુર થઇ જજો અને તેઓનો નાશ થજો. અશો સરોશ યજ્દની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જાતી અક્કલનાં ફરજંદ હોજો, તથા તેને અશો લોકનું સઉથી ઉત્તમ બહેસ્ત હોજો.

હોશ્બામ.

અથ ઇમાં વચો દ્રેનૂજયોઇશ્, યોઇ અહ્હૅનૂ વાૅરથઘ્નયોતૅમૅમૂચ બ્અેષજયો-તૅમૅમૂચ; પન્ચ અહુન વઇરૂય ફ્રસ્રાવયોઇશ્. યથા અહૂ વઇર્યો ૫); અહૂનૅમ્ વઇરીમૂ તનૂમ પાઇતિ, અહૂનૅમૂ વઇરીમૂ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧) કેમના મજ્દા *(તા) નૅમસ્ચા યા આરૂમઇતિશ્ ઇજાચા. અષૅમ વૅાહૂ ૧). યથા અહૂ વઇર્યો ૨૧) અષૅમ વૅાહૂ ૧૨.)

નમસ્ૅ-તે હોશ્-બામિ. (ત્રણ વાર) અએેતત દિમ વીસ્પનાંમ્ મજિશ્તૅમ દજ્-દ્યાઇ, અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરૅમ મજ્દાંમ્. સ્નથાઇ અઙ્રહે મઇન્યેઉશ્

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

દ્વતો, સ્નથાઇ અઓઽમહે ફ્રવીદ્ઘ્ઑશ્ સ્નથાઇ માઝીઇન્યનાંમ્ દ્એવનામ્, સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દ્એવનાંમ, વાર્ઁન્યનાંમ્ચ દ્વ-તાંમ, (બાજમાં પઢે) શીકસ્તઁ ગનાહ-મઇન્યો, બરઆહ્રેમન્ લેઆંનત્ સદ્-હઝાર્ બાર્. (પ્રગટ પઢે) ક્ઢથાઇ અહૂરહે મઝ્-દાઓ રએવતો ખરઁનઙ્ઉહતો, ક્ઢથાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્ ક્ઢથાઇ તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખરઁનઙ્ઉહતો, ક્ઢથાઇ નર્શ્ અષઓનો, ક્ઢથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ્ દામનાંમ અષઓનાંમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

વઙ્હુચ વઙ્હુયાઓસ્ચ આફ્રીનામિ, વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હઇથ્યા-ઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ, અષીમ રૅસૅન્તીમ દરઁઘો-વારૅથ્મનૅમ, મિષાચિમ હ્વો અઇવિષાચિમ, મિષાચિમ, આફ્સા-ઓઙ્હઇતીમ. બરેન્તીમ વીસ્પાઓ બએષ-

જાઓ, અપાંમચ ગવામચ ઉરૂવરનાંમચ. તઉરૂવયેઇન્તીમ્ વીરપાઓ ત્બએષાઓ, દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમચ. અરૅષ્યન્તાંમ અહુમાઇચ ન્માનાઇ, અહુમાઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ.

વડ્ઉહીશ્ચ અઘાઓ, વડ્ઉહીશ્ચ અષયો, હુખઉરૂવાઓ વહેહીશ, અપરાઓ રાસૅનતીશ દરૅઘો-વારેથ્મનો, યથનો મજ઼િ-શ્તાઓસ્ચ, વહિશ્તાઓસ્ચ સ્રએશ્તા-ઓસ્ચ, અષયો અૅરૅન્વન્તે. અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓ-થ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રદથાઇ અહે ન્માનહે, ફ્રદથાઇ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હમિસ્તેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો સ્તોઇશ. સ્તવસ્ અષા યે હુદાઓ યોઇ હેન્તી.

વસસ્ચ તુ અહુરમજ઼્દ, ઉશ્તાચ ક્ષએષ, હવનાંમ દામનાંમ, વસો આપો, વસો ઉર્વરાઓ, વસો વીસ્પ વોહૂ અષ-

ચિશ્ર, ક્ષયમ્નૅમ અષવનૅમ્ હાયત. અક્ષય-મ્નૅમ દ્રવન્તૅમ્. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ અષવ, અવસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત દ્રવાઓ, ગતો હમિ-સ્તો નિજ્અૅરૅતો, હચ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ્ દામબ્યો, વરતો અવસો ક્ષથ્રો. હક્ષય અજૅમ્ ચિત્ યો જરથુશત્રો ફ્રતૅમાં નમાન-નાંમ્ચ, વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ, દખ્યુ-નામ્ચ, અડ્હાઓ દએનયાઓ, અનુમ-તયએચ અનુખ્તયએચ અનૂવર્શ્તયએચ, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ.

યથ નો આઓડ્હાંમ્ બ્યાતો મનાઓ, વહિશતો ઉરૂવાંનો, ખાથ્રવઇતીશ તનૂવો હૅન્તો, વહિશતો અડ્હેઉશ, આકાઓસ ચોઇત, આહૂઇરે મજ્દ જસૅન્તાંમ્.

અષ વહિશ્ત, અષ સ્રએશ્ત, દરૅસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ. હમૅમ થ્વા હખ્મ. અષૅમ વૉહૂ ૧) (ત્રણ વાર આ વહિશ્તથી અષૅમ્ વૉહૂ સૂધાં પઢે).

અહ્માઇ રએશ્ચ, હુજફ્રૅમ, જસ મે અવઙ્હે મજ્દ, કેરૂફેહુ મોઝ્દ.

(હોશબામનો સાર.)

અહુનવરના કલામો ઘણા ફત્તેહ આપનારા છે. તે ગાઈને ભણવા જોઇએ. બામદાદનો વખત જે ચલકાત આપનારો અને ખુશનુમાં છે તેને નમીને આવકાર આપું છું. અહુરમજ્દને ખુશાલ કરીને અંધરેમીનોને તોડું છું. સખાવતનું કામ સઉથી ઉત્તમ અને સુખ આપનારૂં છે, ખોદા પોતાની મરજી પ્રમાણે સઘલી પેદાયશો ઉપર સત્તા ધરાવે છે. તે અશો માણસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દે છે તથા પાપી માણસને દુઃખી અને નામુરાદ કરે છે. ભલી મજ્દયસ્ની દીનના ફરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ, અને બીજાઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ, કારણ કે મજ્દયસ્ની દીનમાં જણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આત્માનું કલ્યાણ થાય છે. અશો અથવા સાચ્ચો માણસ અહુરમજ્દનો દોસ્ત છે અને તેજ માણસ તેની સનમુખ જઈ તેને જોઈ શકે છે.

હાવન ગેહ.

ક્નઑથ અહુરહે મજ઼દાઑ. અષૅમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ઼દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદ-એવો અહુર ત્કએષો. હાવનેએ અષ-ઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્મઇચ ક્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવઙહેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્મઇચ ક્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્ત-યએચ. મિથ્રહે વૉઉરૂ ગઑયઑઇ-તોઇશ હજંઙ્રે-ગઓષહે, બએવરૅ ચષ્મનો, અઑઞ્તો નામનો યજ઼તહે, રામનો ખ્વાસ્ત્રહે, ક્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્મઇચ ક્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઑતા ફ્રા મે બ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત ચિત હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ મજ઼દાંમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રહે અષ-ઑનો ફ્રવષીમ યજ઼મઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ્ યજ઼મઇદે, અષાઉનાંમ્ વઙ્હુ-હીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજ઼મઇદે, અસ્તવતો મનઙ્હ્યાચ, અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યજ઼મઇદે, યએતુશ્તૅમૅમ યજ઼તનાંમ, હુઙ્હુ-ત્રુશ્તૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસારતૅમૅમ, જ઼્યમુશ્તૅમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ્ યજ઼મઇદે.

હાવનીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, હુઉર્વતાતૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, અમૅરૅતાતૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, આહુઇરીમ ફ્રશ્નૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, આહુઇ-રીમ્ ટ્કએષૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, યસ્નૅમ સુરૅમ હપ્તઙ્હાઇતીમ

અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, સાવઙ્હુ-એમ વીસીમચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, અઇર્યમનેમ્ ઇષીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમવન્તૅમ વૅરેથ્રા-જનૅમ્ વિતઅએષ્ઙ્હેમ્, વીસ્પ ત્અએષાઓં તઉર્વઁયન્તૅમ્, વીસ્પ ત્અએષાઓં તિતરૅન્તૅમ્, યો ઉપૅમો યો મધ્યૅમો યો ફ્રતૅમો, જઓ-જીજ્ઞુયે તરોમાંથ્રૅમ પન્ચ ગાથાઓં. મિથ્રૅ-મચ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ યજમઇદે; રામચ ખ્વાસ્ત્રેમ યજમઇદે, વીસ્પયેહે રથ્વો ચસ્નાઇચ વહ્માઇચ વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્ હજ-ઙ્રૅ-ગઓંષૅમ્, અએવરૅ-ચષ્મનૅમ, અઓંખ્તો નામનૅમ્ યજતૅમ યજમઇદે, રામ ખ્વાસ્ત્રૅમ્ યજમઇદે.

થ્વામ આતરૅમ અહુરહે મજ઼્દાઓં પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે;

હુખ જ઼્ઑથ્રૅમ્ હુખ અઇર્‍યાઑક્હ્ઌૅમ ઇમત્ અરૅરમ અષય ફ્રસ્તરૅતમ અપવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; અપાંમ નપૃતારેમ યઝમઇદે. નઇરીમ સઙ્હૅમ યઝમઇદે, તખ્મેમ દામોઇશ ઉપમનૅમ યઝતેમ યઝમઇદે; ઇરિસ્તનામ્ ઉર્વાનો યઝમઇદે, યાઓ અષઑનાંમ ફ્રવષયો. રતૂમ બૅરજ઼ન્તૅમ યઝમઇદે. યિમ અહુરૅમ મઝ્દાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો યો અષહે જ઼ઘ્મુશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જ઼રથુશ્ત્રી યઝમઇદે, વીસ્પચ હુવર્શ્ત શ્ય-ઑથ્ન યઝમઇદે, વર્શ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંહ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્જ જ઼વરૅચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વાઉરૂ-ગઓયઓઇ-તોઇશ્ હજ઼ઙ્રો ગઓષહે બએવરૅ ચષ્મનો,

અશ્ઑાખ્તો નામનો યજતહે રામનો ખાસ્ત્રહે. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

અહુમાઇ રએશચ; હુજંઙ્રૅમ્; જસ મે અવંઙ્હે મજ્દ; કૅર્ફ્રેહ મોઝ્દ. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

(હાવન ગેહનો સાર.)

સહુથી પહેલાં દાદાર અહુરમજ્દને ખુશાલ કરીને હાવન ગેહના વખતમાં જંગલો અને ખેતરોના પારબાન મેહર યજદ જે હાવન ગેહનો હમકાર છે તેને અમો ખુશાલ કરીએ છીએ. દાદાર અહુરમજ્દ અને અશો જરથોશ્તના ફરોહરને અમો યાદ કરીએ છીએ હાવન ગેહના વખતને, ખોરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પંદને, તેમજ હપ્તન યશ્તને હમો વખાણીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાણીના અમે ગુણ ગાઈએ છીએ. ગુજર પામેલાં ભલાંઓના આત્માઓને અમો યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રાઈમાં પુરા અહુરમજ્દની, પેગમ્બર અશો જરથોશ્તનાં લાવેલાં સઘલાં ધર્મ પુસ્તકોની તથા સઘલાં ભલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગલ થઈ ગયાં અને હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમે સ્તુતી કરીએ છીએ.

રપિથ્વન ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ. અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિશ્ વીદ-એવો અહુર ત્કએષો. રપિથ્વિનાઇ અષ-ઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-ફ્ષવે જ઼ન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજ઼્દાઓ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઑતા ફ્રા મે બ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્-ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ્ મજ઼્દાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રૅમ અષવનૅમ્

અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ્ યઝમઇદે, અમેષે સ્પેન્તે અષઑનાંમ યઝમઇદે, અષાઉનાંમ વઙ્‌ઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પેન્તાઑ ફ્રવષયો યઝમઇદે, અસ્ત્વતો મનખ્યાચ, અપનોતૅમૅમ રથ્વાંમ્ યઝમઇદે, યએતુશ્તૅમૅમ યઝતનાંમ, હુઙ્‌હુજુશ્તૅમૅમ, અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ, જધ્મુશ્તૅમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યઝમઇદે.

રપિથ્વિનૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે. અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; ઉશતવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; સ્પેન્તા મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; વોહુ ક્ષથ્રાંમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે.

ફ્રાદત-ફ્ષુષાઉમ્ જન્તુમેમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; ફ્ષુષેમ્ચ માંથ્રેમ્ યઝમઇદે; અરૂષુખ્ધેમ્ચ વાચૅમ્ યઝમઇદે; વચ અરૂષુખ્ધ યઝમઇદે. વારૅથ્રઘ્નીશ્ દએવો ઘ્નીત યઝમઇદે, અપસ્ચ જેમસ્ચ યઝમઇદે ઉર્વરાઓસ્ચ, મઇન્યવચ યઝત યઝમઇદે, યોઇ વઙ્હુજદાઓ અષવનો, અમેષેસ્ચ સ્પેન્તે અષાઉનામ્ યઝમઇદે.

અષઓનાંમ્ વઙ્ઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યઝમઇદે. બરૅજ્નૂશ્ચ અષહે યત્ વહિશ્તહે, મઝિશ્ત માંથ્ર મઝિશ્ત વૅરૅઝ્ય, મઝિશ્ત ઉર્વઇથ્ય, મઝિશ્ત હુઇથ્યા-વૅરૅઝ્ય, મઝિશ્ત વીન્દઇથ્ય, દએનયાઓ માઝદયસ્નોઇશ્ યઝમઇદે.

અવત્ ન્યાખ્નૅમ્ચ હંજમનૅમ્ચ યઝમઇદે, યત્ અસ્તિ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, બરૅજ્નવો અવઙ્હે અપ્નો ધિમતૅમ્ જન્તુ-

મહે રથ્વો, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ જન્તુમૅમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વહિશ્તૅમ આતર્ૅમ્ચ અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે.

થ્વામ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; હધ જ્ઞઓથ્રૅમ્ હધ અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ્ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; અપાંમ્ નપ્તારેમ્ યજ઼મઇદે. નઇરીમ્ સઙ્હૅમ્ યજ઼મઇદે, તખ્મેમ દાંમોઇશ ઉપમનૅમ્ યજતેમ્ યજ઼મઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજ઼મઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅજ઼ન્તૅમ્ યજ઼મઇદે, યિમ્ અહુરૅમ્ મજ઼્દાંમ્. યો અષહે અપનોતૅમો યો અષહે જજ્ઞુશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જ઼રથુશ્ત્રી યજ઼મઇદે, વીસ્પચ હ્વર્શ્તા ષ્ય-ઓથ્ન યજ઼મઇદે, વર્શ્તચ વર્ૅષ્યમ્નચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રિનામિ, અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ; હજઙ્રેમ્; જસ મે અવ-ઙ્હે મજ્દ; કેરેફ્ મોજ્દ. અષેમ વોહૂ ૧).

(રપિથ્વન ગેહનો સાર)

રપિથ્વનનો વખત પશુઓને આરામ આપવા માટેનો તથા ગામના વડા હાકેમનું કામ ચાલવા માટેનો છે. તે વખતમાં દાદાર અહુરમજ્દને તથા આતશને હું ખુશાલ કરૂં છું. રપિથ્વનને, અહુનવત, ઉશ્તવદ, સ્પેંતોમદ, વોહુક્ષથ્ર અને વહિશ્તોઈશ્ત ગાથાને હું વખાણું છું. માંથ્રવાણીના કલામોને સાચા બોલેલા સખુ-નોને પાણી જમીન તથા ઓરવરને, મીનો યજદો અને અમશાસ્પંદોની મીજલસ જે આસમાનની ઉંચાઈએ બનાવેલી છે તેને હું આરાધું છું.

ઉજીરનૂ ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિશ્ વીદ-એવો અહુર ત્કએષો. ઉજ઼યેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-વીરાઇ દખ્યુમાઇચિ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. બૅરેજ઼તો અહુરહે નફેધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજ઼્દધાતયાઓ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ મજ઼્દાંમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ્

અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષ-ઑનો ફ્રવષીમ યઝમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ યઝમઇદે. અષાઉનાંમ વંહુ-હીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યઝમઇદે, અસ્તવતો મનહ્યાચ, અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યઝમઇદે, યએશુશ્તૅમૅમ્ યઝતનાંમ, હુહુ-શુશ્તૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ અહ્વિનસાંસ્તૅમૅમ, જઘ્મુશ્તૅમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યઝમઇદે.

ઉઝયેઇરિનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે. ફ્રઑતારેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; હાવનાનૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; આતરૅવક્ષૅમ્ અષવ-નૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; ફ્રબરૅતારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; આબૅરૅ-તેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; આસ્નતારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝ-મઇદે; રથ્વિશ્કરૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ

યજ઼મઇદે; ફ્રઑષાવરૅજૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે.

ફ્રાદત્-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; સ્ત્રેઉશ્ચ માઑ-ઙ્હૅમ્ચ હ્વૅરૅચ રઑચાઑ યજ઼મઇદે, અનધ્ર રઑચાઑ યજ઼મઇદે, અક્સંઘ્ર હામ્ચ ખ્વાથ્રૅમ્ યજ઼મઇદે, યા નર્શ સાદ્રા દ્રૅગ્વતો.

હુઇથ્યાવરૅજ઼ૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, અપરૅમ્ચ દક્ઍષૅમ્ યજ઼મઇદે. હુઇથ્યાવરૅજ઼ૅમ્ અષવનૅમ્ અષઑનો સ્તીમ્ યજ઼મઇદે, પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-બૅરૅતાબ્યો જ઼ઑથ્રાબ્યો, દખ્યુમહે રથ્વો યસ્નાઇચ્ય વહ્માઇચ; દખ્યુમૅમ્ચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે. બૅરૅ-જ઼ન્તૅમ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્, અપામ્ નપાતૅમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ યજ઼મઇદે. અપૅ-મ્ચ મજ઼્દધાતાંમ્ અષ્ઑનીમ્ યજ઼મઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે; હુધ જઓથ્રૅમ્ હુધ-અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ, ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે; અપાંમ્ નપ્તારૅમ્ યજ઼મઇદે; નઇરીમ્ સઙ્હૅમ યજ઼મઇદે, તખ્મૅમ્ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ યજ઼તૅમ્ યજ઼મઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજ઼મઇદે યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

રતૂમ બૅરેજ઼ન્તૅમ યજ઼મઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજ઼દાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્મૂશતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્રિ યજ઼મઇદે; વીસ્પચ હુવ્રશ્ત ષ્યઓથ્ન યજ઼મઇદે વરશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઙ્હે હાતામ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજ઼દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ઼મઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યરેનૅય્ચ વહુમૅમચ અઑાજસ્ચ જવ-રૅચ આક્રિનામિ; બૅરૅજતો અહુરહે નફૅદ્રો અપાંમ અપસ્ચ મજદધાતયાઓ અર્ષમ્ વૉહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ, હુજઙ્રૅમ્, જસ મે અવઙ્હે મજદ, કેરૂફેહ મોજદ.

(ઉજીરન ગેહનો સાર.)

પાક ખોદાતાલાને ઉજીરન ગેહના વખત ઉપર હું આરાધું છું કે જે વખત માણસોને કામથી પરવારીને આરામ લેવાનો તથા શેહેરના પાદશાહને લગતું કામ ચાલવાનો છે. પવિત્ર ઉજીરનને, અશો જોતીને, હોમની ક્રિયા કરનારને, આતર વક્ષીને, તથા જુદી જુદી ક્રિયા માટે મુકરર કીધેલા અશો પુરૂષને હું વખાણું છું. સેતારા, માહાતાબ, આફતાબ અને રોશણીઓને હું આરાધું છું.

અઇવિસ્રૂથ્રેમ્ ગેહ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદ-એવો અહુર ત્કએષો. અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત વીસ્પાંમ હુજ્યાઇતેએ જરથુશ્ત્રોતેમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ, ઘેનાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્, યાઇર્યાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વેરેથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, યથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ,

ક્રા અપવ વીદ્યાઓ પ્રઓત્.

અહુરેમ મઝદાંમ અપવનેમ અપહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રેમ્ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રાહે અપઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. અમેષે સ્પેન્તે અપઓનાંમ્ યજમઇદે, અપાઉનાંમ્ વહુઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનહ્યાચ, અપનોતેમેમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશ્તમેમ્ યજતનાંમ, હુહુનુશ્તમેમ અપહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાસ્તમેમ. જઘ્મુશ્તમાંમ અપઓનો અપહે રથ્વો રતુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

અર્દવિસૂરેમમ અપવનેમ અપહે રતૂમ્ યજમઇદે, અઇબિગાઇમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઇદે. રથ્વાંમ્ આતરેમ અહુરહે મઝદાઓ પુથ્રેમ અપવનેમ્ અપહે રતૂમ યજમઇદે, અરેમન હાવન અપહે રતવો યજમઇદે, અયઙ્હુએન હાવન અપહે રતવો

યજ્મઇદે, હધ જઐાથ્રૅમ હધ-અઇ્યા-ઐાહ્હુનૅમ્, ઇમત્ બરૅસ્મ અપચ ક્રસ્ત-રૅતૅમ્, અપવનૅમ અપહે રતૂમ્ યજ્મઇદે. આપ ઉર્વઇરે યજ્મઇદે, અઐાઉર્વતાંમ્ ઉરૂને અપવનૅમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્મઇદે.

ક્રાદત્-વિસ્પાંમ-હુજયાતીમ્ અપવનૅમ અપહે રતૂમ યજ્મઇદે, જરથુશત્રૅમ્ અપવ-નૅમ્ અપહે રતૂમ યજ્મઇદે. માથ્રૅમ્ સ્પૅન્તૅમ અપવનૅમ્ અપહે રતૂમ યજ્મઇદે. ગેઉશ્ ઉર્વાનૅમ અપવનૅમ અપહે રતૂમ્ યજ્મઇદે. જરથુશત્રોતૅમમ્ચ અપવનૅમ્ અપહે રતૂમ યજ્મઇદે. જરથુશત્રૅમ્ અપવ-નૅમ અપહે રતૂમ યજ્મઇદે.

આથ્રવનૅમ અપવનૅમ અપહે રતૂમ્ યજ્મઇદે. રથએશતારૅમ અપવનૅમ અપહે રતૂમ યજ્મઇદે; વાસ્ત્રીમ ફ્ષુયન્તૅમ્ અપવ-નૅમ્ અપહે રતૂમ યજ્મઇદે. ન્માનહે ન્માનો-પઇતીમ અપવનૅમ અપહે રતૂમ

યઝમઇદે. વીસો વીસ-પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; જન્તેઉશ જન્તુ-પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; દઙ્હેઉશ દઙ્હુપઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે.

સ્વાનૅમ હુમનઙ્હૅમ હુવચઙ્હૅમ હુશ્યઓથ્નૅમ હુદએનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; સ્વાનૅમ ઉખ્ધો-વચઙ્હૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; ખ્વએત્વદથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; દઙ્હાઉર્વએસૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે. હુમાઇમ પઇરિજથ્નૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; ન્માનહે ન્માનોપથ્નીમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે.

નાઇરિકાંમ્ચ અષઓનીમ્ યઝમઇદે, ફ્રાયો હુમતાંમ્, ફ્રાયો-હુખ્તાંમ્, ફ્રાયો

હ્વૂરસ્તાંમ, હુશ-હાંમ્-સારતાંમ, રતુક્ષથ્રાંમ અષઑનીમ, યાંમ્ આર્મઇતીમ્ સ્પૅન્તાંમ્, યાઓસ્ચ તે ઘેનાઓ, અહુરમઝ્દ. નરૅમ્ચ અષવનૅમ્ યઝમઇદે, ફ્રાયો હુમતૅમ, ફ્રાયો હ્વૂખ્તૅમ, ફ્રાયો હ્વૂર્શ્તૅમ વિસ્તો ફ્રઓરૅઇતીમ્ ઍવિસ્તો-કયધેમ, યેન્હે શ્યઓથ્નાઇશ ગએથાઓ અષ ફ્રાદૅન્તે, જરથુશ્ત્રોતૅમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, જરથુશ્ત્રોતૅમૅમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વન્ઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યઝમઇદે. ઘેનાઓસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઓ યઝમૂઇદે, યાઇર્યાંમ્ચ હુષિતીમ્ યઝમઇદે; અમૅમ્ચ હુતશ્તૅમ હુરઓધૅમ્ યઝમઇદે; વૅરેથ્રઘ્નૅમ્ચ અહુરધાતૅમ યઝમઇદે. વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતૅમ યઝમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; હુશ જઓથ્રૅમ્ હુશ-અઇઓઓઝહનૅમ્, ઇમત બરૅસમ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યઝમઇદે; અપાંમ્ નપ્તારેમ્ યઝમઇદે; નઇરીમ્ સઙ્હૅમ્ યઝમઇદે. તચ્મેમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ્ યઝતૅમ્ યઝમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યઝમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

રતૂમ બૅરૅજ્યંતૅમ્ યઝમઇદે. યિમ્ અહુરૅમ્ મઝ્દાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્મૂશ્તૅમો. વીસ્પ સચાઓ જરથુશ્ત્રી યઝમઇદે; વીસ્પચ હ્વ્રશ્ત શ્ય-ઓથ્ન યઝમઇદે, વરૅશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો. મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નॅમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરॅચ આફ્રીનામિ. અપઓનાંમ ફ્રવષિનાંમ, ઘેનાંનાંમ્ચ વીરો-વાંથ્વનાંમ યાઇર્યાઓસ્ચ હુષિતોઇશ્, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓથહે, વરॅથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો. અષॅમ્ વોહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ; હજ઼ङ्रॅम ; જસ મે અવઙ્હે મજ઼्द कॅरेह मोज़्द • અષॅમ્ વોહૂ ૧).

(અઇવિસ્રૂથ્રેમ્ ગેહનો સાર.)

દાદાર અહુરમજ઼દને અઈવિસ્રૂથ્રેમ ગેહના વખતમાં હું ખુશાલ કરૂં છું, કે જે વખત તમામ જીવ જંતુઓને આરામ માટેનો છે. જીંદગી ઉપર પાસબાની કરનાર અઇવિસ્રૂથ્રેમને, પાક આતશને, પાણી અને ચારવરને, અશો જરથોશ્તને, વૃધ્ધી કરનાર માંથ્રને; અશો ફરવુરાન દસ્તુરને; આથ્રવન, રથેસ્તાર અને વાસ્ત્રયોશને, ઘર, મોહલ્લા, કસ્બા અને દેશના અશો ધણીને, દેશહિતકારી પુરૂષને, દેશોદેશ ફરી મજ઼દયસ્નો દીનનો ફેલાવો કરનાર અશો માણસને, અશો નારી

જે નેક વિચારવાલી, નેક સખુન બોલનારી અને નેક કામો કરનારી, કેળવણી પામેલી. પોતાના ધણીને તાબેદાર તથા અસ્પંદારમદ અમેશાસ્પંદના જેવી હોય તેને; અશો નર કે જે નેક વિચાર કરનાર, નેક સખુન બોલનાર તથા નેક કામો કરનાર, ધર્મ સમજનાર, ગુનાહ નહી કરનાર હોય તેને, તથા અશો લોકોના ફરોહરોને અમો યાદ કરીએ છીએ

ઉશહેનૂ ગેહ.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ. અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર ત્કએષો. ઉષહિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. બૅરજ્યાઇ નમાન્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે. યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સ્રઓષહે અષ્યેહે, અષિવતો વૅરેથ્રાજનો,

ફ્રાદત ગએથહે, રઅનઑશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત-ગએથયાઓ વરૅદત-ગએથયાઓ, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, યથા રતુશ્ અષાત્‌ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ મજ઼્દાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રહે અષ-ઑનો ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ યજ઼મઇદે, અષાઉનાંમ વઙ્ઉ-હીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજ઼મઇદે, બસ્તવતો મનઙ્હાચ, અપનોતૅમૅમ રથ્વાંમ્ યજ઼મઇદે, યએતુશ્તૅમૅમ યજ઼તનાંમ, હઙ્હુ-રુશ્તૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ, ૪ઘ્રસુશ્તૅમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો તુફ્રિતીમ યજ઼મઇદે.

ઉપહિનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ
યજમઇદે; ઉષાંમ્ સ્રીરાંમ્ યજમઇદે; ઉષા-
ઑઇહૅમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇશ્નીમ રઍવત્-
અસ્પામ, ફ્રૅન-નરાંમ ફ્રમેન્ નરો-વીરાંમ્,
યા ખાથ્રાવઇતિ ન્માનવઇતિ; ઉષાંઓઇહૅમ
યજમઇદે; રૅવીમ્ રૅન્જત્-અસ્પાંમ, યા
સનત્ અયિ હફ્તો-કરષ્વઇરીમ જામ;
અવાંમ્ ઉષાંમ યજમઇદે. અહુરૅમ મઝ્-
દાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે;
વોહૂ મનો યજમઇદે; અષૅમ વહિશ્તૅમ
યજમઇદે; ક્ષથ્રૅમ્ વઇરીમ યજમઇદે; સ્પૅ-
ન્તાંમ્ વઙુહીમ આમઇતીમ યજમઇદે.

બૅરેઝ્યૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ-
મઇદે. બૅરેજ વઙ્હેઉશ્ અષહે, બૅરેજ
દએનયાઓ વઙુહુયાઓ માઝ્દયસ્નોઇશ્.
ન્માન્યેહે રથ્વો સરનાઇચ વહુમાઇદે; ન્મા-
નીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે.
સઓપૅમ્ અષીમ હુરઓધૅમ્ વૅરેથ્રાજનૅમ

ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; રશ્નૂમ્ રઝિશ્તૅમ યઝમઇદે; અરૂશ્તાતૅમ્ ફ્રાદત-ગએથાંમ વરૅદત્-ગએ-થાંમ યઝમઇદે.

શ્યાંમ આતરૅમ અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; હુધ જ્યાઓથ્રૅમ્ હુવ અઇવ્યાઓઝુહનૅમ ઇમત્ બરૅસમ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યઝમઇદે; અપાંમ નપાતારૅમ યઝમઇદે; નઇરીમ સઙ્હૅમ યઝમઇદે, તખ્મેમ્ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ યઝતૅમ યઝમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉરૂવાંનો યઝમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો. રતૂમ બૅરૅઝન્તૅમ યઝમઇદે. યિમ અહુરૅમ મઝ્દાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો; યો અષહે જઞ્મુશ્તૅમો; વીસ્પ હ્વાઓ જરથુશ્ત્રી યઝમઇદે, વીસ્પય હ્વરશ્ત શ્ય-ઑથ્ન યઝમઇદે. વરૂશતચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, સ્રઓષએ અષ્યેહે અષિવતો વૅરૅથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે રશ્નઓશ રજિશ્તહે, અર્શ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ. અષૅમ્ વોહૂ (૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ; હજ્ઘ્રૅમ્, જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ, કૅરૅફ્રેહ્ મોજ્દ.

(ઉશહેન્ ગેહનો સાર.)

અશોઈના સરદાર અશો ઉશહેનને અમો વખાણીએ છીએ. ચલકતી બામદાદને, ખુરમંદ રોશનીને, અશોઈના સરદાર અશો અહુરમજદને, બેહેમન, અરદીબેહસ્ત, શોહેરેવર અને અસ્પંદારમદ અમેશાસ્પંદને, અશો સરોશ, રશને રાસ્ત અને આસ્તાદ યજદને પવિત્ર ઉશહેન્ ગેહના વખતમાં અમો વખાણીએ છીએ.

ખુરશેદ નીઆએશ.

ક્નઑથ અહુરહે મજ્દાઑ. અર્ષ્મ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન સતાએમ જ્આ-એમ્ દાદાર્ અહુરમઝ્દ રયોમંદ ખરૅહ-મંદ, હર્વેસ્પ-આગાહ્, કૅર્‌દેગાર્, ખુદા-વંદાંન્, ખુદાવંદે પાદશાહ્ અર્ હમા પાદશાહાંન્, નગાહ્દારે ખાલેકે મખ્લુક્, અહરજ્ક રોજી દહેન્દે કાદેર્ ઓ- કવી ઓ કદીમ, બક્ષાયનદે બક્ષાયેશ્‌ગર મેહેર્-બાંન્. તવાનાં ઓ દાના ઓ દાદાર્, ઓ પાક પર્વર્‌દેગાર્, આદેલ પાદશાહીએ તો બેજવાલ્ બાશદ. અહુરમઝ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગુરજ ખરોહે અવઝાયાદ. ખુરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અર્વંદ અસ્પ બેર-સાદ. ઍઝ હમા ગુનાહ પતિત પશે-માન્ ઓમ; ઍઝ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂ-

ઘત હુજવરૅસ્ત, મૅમ ૫ ગ્યી મનીદ,
ઉઝમ ગુફ્ત, ઉઝમ કર્દ, ઉઝમ જસ્ત,
ઉઝમ બુન બુદ ઍસ્તેદ, ઍજ આન ગુનાહ,
મનશની ગવશની કુનશની. તની રવાંની
ગેથી મઇન્યુઆંની. ઓખે અવાક્ષ પશે-
માન, પસે ગવશની ખ પતિત હોમ.

નૅમસ તે અહુરમજદ, (ત્રણ વાર)
શીશચિત પશે અંઘાઇશ દામાંન. નૅમો વે
અમેશા સ્પેન્તા. વીસ્પે હુ-હઝઓપાઓ,
અએતત જહાત અહુરૅમ મજદાંમ, અએ-
તત અમૅપે સ્પેન્તે. અએતત ચાપઓનાંમ
ફ્રવષિશ. અએતત વયાંમ દરેઘોખ્ધાતૅમ.
ફ્નઓશ અહુરેહે મજદાઓ, તરેઇદીતે
અઙ્રહે મઇન્હેઉશ. હુઇથ્યાવરશતાંમ હાત
વસ્ના ફ્રેરપોતેમમ, સ્તઓમિ અષૅમ.
અષૅમ વોહુ ૧).

ફ્રસ્તુયે. હુમતોઇબ્યચ્યા. હુખ્તોઇબ્ય-
ચ્યા, હ્વરશતોઇબ્યચ્યા, માંથ્વોઇબ્યચ્યા,

વરૅથ્રઘ્નયસ્ચા વરેથ્રાવેઘ્નયસ્ચા. અઇ-
બિગઇર્યા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા
હુખ્તાચા હુવરશતાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે
વીસ્પા દુશ્મતાચા દુઝૂખ્તાચા દુઝ-
વરશતાચા. ફ્રૅરા વે રાહી અમેશા સ્પેંતા.
યસ્નૅમચા વહમૅમચા. ફ્રૅરા મનઙ્હા. ફ્રૅરા
વચઙ્હા. ફ્રૅરા શ્યઓથના. ફ્રૅરા અઙ્હુયા.
ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત ખ્વાખ્યાઓ ઉશ્તનૅમ;
સ્તઓમી અષૅમ. અષૅમ વોહૂ (૧).

નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ (ત્રણ વાર)
નૅમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો. નૅમો
મિથ્રાઇ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતે. નૅમો હ્વૅરૅ-
ક્ષએતાઇ અઉર્વત-અસ્પાઇ. નૅમો અએઇબ્યો
દોઇથ્રાબ્યો. યાઓ અહુરેહે મઝ્દાઓ.
નૅમો ગેઉશ, નૅમો ગયેહે, નૅમો ઝરથુશ્ત્રહે
સ્પિતામહે અષઓનો ફ્રવષે. નૅમ
વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હઇથ્યા-
ઇચ બવાંઇશ્યાઇચ બુષ્યાંઇશ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૉહૂ ઉખ્શ્યા મનઙ્હા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશતા તનૂમ (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

(રપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રઑચાઑ બરૅઝિશ્તૅમ બરૅઝિમનાંમ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૩).

(ઉજીરન ગેહમાં) ☞ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વએસે જસો. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૩).

હુરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્ અસ્પૅમ્ યઝમઇદે. મિથ્રૅમ્ વાઉરૂ ગઑયઑઇતીમ્ યઝમઇદે, અર્શ-વચઙ્હૅમ, આખ્નૅમ, હઝઙ્ર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્, બૅરૅઝન્તૅમ, પૅરેથુ-વએદયનૅમ, સૂરૅમ અખ્ફનૅમ, જગાઉર્વાઑઙ્હૅમ્. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ દઙ્હુપઇતીમ્ યઝમઇદે, યિમ ફ્રદથત્ અહુરો

મઝ્દાઓ, ખરેનઙુહસ્તેમેમ મઇન્યવ-
નાંમ યજ઼તનાંમ્, તત્ નો જમ્યાત્ અવઙ્હે,
મિથ્ર અહુરા બેરેજ઼ન્ત. હુરૅક્ષએતૅમ્ અમૅ-
ષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત્—અસ્પેમ યજ઼મઇદે.

☞ તિશ્ત્રીમ્ હ્રૂવો–ચશ્મનૅમ યજ઼-
મઇદે. (ત્રણ વાર) ☜ તિશ્ત્રીમ યજ઼-
મઇદે, તિશ્ત્રૂયેન્યો યજ઼મઇદે, તિશ્ત્રૂયો
રએવાઓ ખરેનઙુહાઓ યજ઼મઇદે.
વનન્તૅમ સ્તારૅમ્ મઝ્દધાતૅમ્ યજ઼મઇદે,
તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ ખરેનઙુ-
હન્તૅમ યજ઼મઇદે, થ્વાષૅમ્ ખ્વધાતૅમ્ યજ઼-
મઇદે, જ઼ર્વાનૅમ્ અકરનૅમ યજ઼મઇદે,
જ઼ર્વાનૅમ દરેઘો–ખ્વધાતૅમ યજ઼મઇદે,
વાતૅમ સ્પેન્તૅમ હુધાઓઙ્હૅમ્ યજ઼મઇદે,
રજ઼િશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મઝ્દધાતાંમ્ અષ-
ઓનીમ્ યજ઼મઇદે. દએનાંમ્ વઙુહીમ્-
માજ઼્દયસ્નીમ્ યજ઼મઇદે. પથાંમ્ ખાસ્તા
ઇતીમ યજ઼મઇદે, જ઼રેનુમન્તૅમ્ સૂરેમ્

યઝમઇદે, સઓકન્તેમ્ ગઇરીમ્ મઝદ-ધાતેમ્ યઝમઇદે. વીસ્પેમચ અષવનેમ્ મઇન્યઓમ્ યઝતેમ્ યઝમઇદે, વીસ્પેમચ અષવનેમ્ ગએથીમ્ યઝતેમ્ યઝમઇદે, હુઓમ્ ઉરૂવાનેમ્ યઝમઇદે, હુવાંમ્ ફ્રવ-ષીમ્ યઝમઇદે, જસ મે અવઙ્હે મઝદ. અષાઉનાંમ્ વઙુહિશ્ સૂરાઓ સ્પેન્-તાઓ ફ્રવષયો યઝમઇદે. હુરેક્ષએતેમ્ અમેષેમ રએમ્ અઉરૂવત્-અસ્પેમ્ યઝ-મઇદે. અષેમ્ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝદયસ્નો, ઝરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો, અહુર-ટકએષો. (હાવન, રપિથ્વન કે ઉજીરન જે ગેહ હોય તે પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ. હુરેક્ષએતહે અમેષહે રએવહે અઉરૂવત્ અસ્પહે, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઇચ વહમાઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો ઝઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્

અષાતચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્દવાઓ ફ્રઓાત્.

હુરૅક્ષએતમ્ અમૅષમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે. આઅત્ યત્ હુરૅ-રઓક્ષને તાપયેઇતિ, આઅત્ યત્ હુરૅ-રઓચો તાપયેઇતિ, હિશ્તૅન્તિ મઇન્ય-વાઓક્હો યજતાઓક્હો, સતૅમચ હજ-ઙ્રૅમચ. તત્ ખરૅનો હામબારયેઇન્તિ, તત્ ખરૅનો નીપારયેઇન્તિ, તત્ ખરૅનો બક્ષૅન્તિ, જામ પઇતી અહુરધાતાંમ્. ફ્રાધતિચ અષહે ગએથાઓ, ફ્રાધતિચ અષહે તનુયે, ફ્રાધતિચ હુરૅ, યત્ અમૅષમ રએમ્ અઉર્વત્–અસ્પૅમ.

આઅત્ યત્ હુરૅ ઉજ્જુસ્યેતિ, બવત્ જામ અહુરધાતાંમ્ યઓજ્દાથ્રૅમ્, આપૅમ્ તાચિન્તાંમ્ યઓજ્દાથ્રૅમ્, આપૅમ્ ખાં-ન્યાંમ્ યઓજ્દાથ્રૅમ્, આપૅમ્ જરયનાંમ્ યઓજ્દાથ્રૅમ્, આપૅમ અરૂમએશ્તાંમ

યઓઁજદાથ્રૅમ, અવત દાંમ અષવ યઓંજ દાથ્રૅમ, યાઓ હૅનૂતિ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ.

યેધીજ્જ હૂરૅ નોઇત ઉજ્જુક્ષ્તેઇતિ અધ દઍવ વીસ્પાઓ મૅરેનચિનૂતિ, યાઓ હૅનૂતિ હપ્તો-કરશ્વોહૂ; નવ ચીશ મઇન્યવ યજત, અહુવ અસ્તવઇતિ પઇતિ-દાંમ. નોઇત પઇતિશતાંમ વિધૅનૂતિ.

યો યજઇતે હૂરૅ યત અમૅષમ રએમ અઉરુવત-અસ્પૅમ. પઇતિશતાતેએ તૅમ-ગ્હાંમ, પઇતિશતાતેએ તૅમસચિથ્રનામ દઍવનાંમ, પઇતિશતાતેએ તાયુનાંમચ હજસનાંમચ, પઇતિશતાતેએ યાતુનાંમચ પઇરિકનાંમચ, પઇતિશતાતેએ ઇથ્યેજગ્હો મરશઓનહે. યજઇતે અહુરૅમ મજદાંમ, યજઇતે અમૅષે સ્પૅન્તે, યજઇતે હઓમ ઉરુવાનૅમ, ક્ષ્નાવયેઇતી વીસ્પે મઇન્યવચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજઇતે હૂરૅ યત અમૅષમ રએમ અઉરુવત-અસ્પૅમ.

યજાઇ મીથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, હજ઼ઙ્ર-ગઑષૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્; યજાઇ વજ઼રૅમ્ હુનિવીખ્તૅમ્, કમૅરધે પઇતિ દએવ-નાંમ, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ્. યજાઇ હુખૅથ્રૅમ્ચ, યત્ અસ્તિ હુખૅથ્રનાંમ, વહિશ્તૅમ્ અન્તરૅ માઓઙ્હૅમ્ચ હુરૅચ.

અહે રય ખરૅનઙ્હચ. તૅમ્ યજાઇ સુરૂનવત યસ્ન. હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્. જ઼ઓથ્રાબ્યો. હ્વરૅ-ક્ષએ-તૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ યજ઼મઇદે. હઓમ્ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દઙ્હઙ્હ, માંથ્રચ, વચચ શ્યઓ-થ્નચ, જ઼ઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ઼મઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમઝ્દ ખોદાએ અવઝુની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં, હમા સરદગાં, હમબાયશતે વહાં, ઉઓમ્ વહેદીને માઝદયસના, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન્ બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ ઝવરેચ આફ્રીનામી, હ્વરે-ક્ષએતહે અમેષહે રએવહે અઉરવત્-અસ્પહે. અષેમ વોહૂ ૩).

અહુરાનીશ અહુરહે વહિશ્તાબ્યો ઝઓથ્રાબ્યો, સ્રએશ્તાબ્યો ઝઓથ્રાબ્યો દહ્મો-પઇરિ-અઙ્હરશ્તાબ્યો ઝઓથ્રાબ્યો. અષેમ વોહૂ ૧). અહ્માઇ રએશ્ચ-હ્ઝઙ્રેમ્-જસ મે અવઙ્હે મઝ્દ,-કેરફે મોઝ્દ. અષેમ્ વોહૂ ૧).

રોઝ નેકનાંમ રોઝ પાકનાંમ રોઝ પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો)

ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ઼ દાદારે ગેહાન્ દામાન્. ફ્નઑઘ્ર અહુરહે મજ઼દાઓ, તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ્. હઇથ્યા વરૂશ્તાંમ્ હયત વસ્ના ફ્રષોતૅમૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ્, અષૅમ વૉહૂ ૧).

ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. ખુરશેદ-અમર્ગ રયોમંદ અઉરૂવત્-અસ્પ, બેરસાદ અમાવન્દ પીરોજ઼ગર અમાવંદી પીરોજ઼-ગરી. દાદ દીને વેહે માજ઼દયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ હફ્ત કેશ્વર જ઼મીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોહુ કરીને ભણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજ઼દયસ્નની દાદ જ઼રથુ-શ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે, અરૅ-દ્વી સુરે અનાહિતે. અષઑને અષૅમ્

વૉહૂ ૧). નૅમો ઉર્વઇરે વડ્ઉહી મજદધાતે અષઑને અષૅમ્ વૉહૂ ૧). હુરૅ-ક્ષએતમ્ અમૅષમ્ રએમ્ અઉરૂવત્-અસ્પૅમ્ યજમઇદ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧). ખુરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વંત્ અસ્પ બેરસાદ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(ખુરશેદ નીઆએશનો સાર.)

બીજી સઘળી પેદાયશોની આગમજ એ અહુરમજ્દ તુંને ત્રણ મરતબે અમો નમીએ છીએ. અમર વૃધ્ધી કરનાર ખોરશેદ યજદ અમારી મદદે પોંહચો. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામને અમે પકડી રાખીએ, અને જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામોને અમો છોડી દઇએ. ચળકાટમંદ અને તુરમંદ ખોરશેદને અમો આરાધીએ છીએ, જેની રોશની અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ અપવિત્રાઈ અને ગલીચીનો નાશ થાય છે. પાણી, જમીન અને ઝાડપાનો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે, વધે છે, અને પવિત્ર થાય છે. જો સુરજ નહી ઉગે તો આએ દુન્યામાં કોઈબી જાનદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સઘળે ઠેકાણે અંધારૂં

પંથરાઈને આખાહીનો નાશ થાય. જે કોઈ ખોરશેદની ખુબી પીછાંનવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોયા દાદાર અહુરમજદને પીછાંનવા અને તેની આરાધના કરવા બરાબર છે.

મેહેર્ નીઆએશ્.

પ નામે યજદાંન્ હોરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની. ગુર્જ ખરહે અવજાયાદ. મેહેર ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. ઍજ હમા ગુનાહ પતિત્ પશેમાનઓમ્; ઍજ હર્-વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્ઝૂખ્ત દુજ્વરૅશ્ત, મૅમ્ પ ગેથી મનીદ, ઉઓમ્ ગુફ્ત. ઉઓમ્ કર્દ, ઉઓમ્ જસ્ત, ઉઓમ્ બુન બુદ ઍસ્તેદ. ઍજાંન્ ગુનાહ, મનશ્નની ગવશ્નની કુનશ્નની, તની રવાંની ગેથી મઈન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાંન્, પ સે ગવશ્ની પ પતિત્ હોમ.

નૅમસ્-તે અહુરમજ્દ, (ત્રણ વાર) થ્રીશ્ચિત્ પરો અન્યાઇશ દામાંન્. નૅમો વે અમૅષા સ્પૅન્તા, વીસ્પે હુરૅ-હજ્ઑષાઓ. અએતત્ જહાત્ અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્, અએતત્ અમૅષે સ્પેન્તે, અએતત્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષિશ, અએતત્ વયાંમ્ દરૅઘોખધાતૅમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અડ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા, હુખ્તોઇબ્યસ્ચા, હ્વરશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વખૅધ્વોઇબ્યસ્ચા વરશ્તવોઇબ્યસ્ચા, અઇબિગઇર્યા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા, હુખ્તાચા, હ્વરશ્તાચા; પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશ્મતાચા, દુજૂખ્તાચા દુજ્વરશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહ્ડી, અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમ્ચા વહ્મૅમ્ચા, ફ્રૅરા મનહ્હા, ફ્રૅરા

વચઙ્હ્, ફ્રૅરા બ્યઑથના, ફ્રૅરા અઙહુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્ખ્યાઓ ઉશ્તનૅમ; સ્તઑમી અષૅમ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).

નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ (ત્રણ વાર) નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો મિથ્રાઇ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નૅમો હ્વૅર-ક્ષએતાઇ અઉરૂવત્-અસ્પાઇ, નૅમો આબ્યો દાઇથ્યાબ્યો, યાઑ અહુરહે મઝ્દાઑ, નૅમો ગેઉશ, નૅમો ગયેહે, નૅમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવષેએ. નૅમૅમ્ વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તૉઇશ, હઇથ્યા-ઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૉહૂ ઉખ્ખ્યા મનઙ્હ્ ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ. (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

(રપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રઑચાઑ બરૅઝિશ્તમ બરૅઝિમનાંમ્. (ત્રણ વાર) અષૅમ્ વૉહૂ ૩).

(ઉજીરન ગેહમાં) ☞ યહમી સ્પેન્તા થ્વા મઝ્દ્યૂ ઉરૂવએસે જસો. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૩).

મિથ્રૅમ વૉઉરૂ ગ્યૉયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ્-વચઙ્હૅમ, વ્યાખ્નૅમ્, હજંઙ્ર-ગ્યૉષૅમ્, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સુરૅમ્ અખ્ફ્નૅમ્, જ્યાઉરૂવાઓઙ્હૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ, દખ્યુનાંમ દઙ્હુપઇતીમ યજમઇદે. યિમ ફ્રદથત અહુરો મજ્દાઓ. ખરૅનઙ્હુસ્તૅમૅમ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ, તત્ નો જમ્યાત અવઙ્હે. મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગ્યૉયઓઇતિમ્ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ દરૂવૉ-ચશ્મનૅમ યજમઇદે. (ત્રણ વાર) તિશ્ત્રીમ યજમઇદે. તિશ્ત્રયે યો યજમઇદે તિશ્ત્રયો રએવાઓ ખરૅનઙ્ઉહાઓ યજમઇદે,

વનન્તૅમ સ્તારૅમ મઝ્દધાતૅમ યઝમઇદે,
તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનઙુહ-
ઉન્તૅમ્ યઝમઇદે. થ્વાષૅમ ખ્વધાતૅમ્ યઝ-
મઇદે, ઝરૂવાનૅમ્ અકરનૅમ્ યઝમઇદે.
ઝરૂવાનૅમ્ દરૅઘો ખ્વધાતૅમ્ યઝમઇદે.
વાતૅમ સ્પૅન્તૅમ હુધાઓઙ્હૅમ યઝમઇદે.
રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મઝ્દધાતાંમ્ અષ-
ઑનીમ યઝમઇદે. દએનાંમ વઙુહીમ્
માઝ્દયસ્નીમ્ યઝમઇદે. પથાંમ ખ્વાસ્તા-
ઇતીમ્ યઝમઇદે, ઝરૅનુમન્તૅમ્ સૂરેમ
યઝમઇદે, સઓકન્તૅમ્ ગઇરીમ મઝ્દ-
ધાતૅમ યઝમઇદે. વીસ્પૅમ્ચ અષવનૅમ
મઇન્યવઓમ યઝતૅમ્ યઝમઇદે. વીસ્પૅમચ
અષવનૅમ્ ગએથીમ યઝતૅમ યઝમઇદે.
હઓમ ઉરૂવાનૅમ્ યઝમઇદે. હવાંમ ફ્રવ-
ષીમ્ યઝમઇદે. જસ મે અવઙુહે મઝ્દ,
અષાઉનાંમ્ વઙુહીશ સૂરાઓ સ્પૅન-
તાઓ ફ્રવષયો યઝમઇદે. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-

ગઓઁયઓઁઇતિમ યઝમઇદે. અષૅમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝદયસ્નો, ઝરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો, અહુર-ટકએષો; (જે ગેહ હોય તે પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓઁયઓઁઇતોઇશ, હઝંગ્રૂર ગઓઁષહે, બએવરૅ-ચશ્મનો, અઓઁખ્તો નામનો યઝતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઓઁથ્રા યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓઁથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો ઝઓઁતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત હચ ફ્રા અષવ વિદ્વાઓ મ્રઓઁતૂ. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓઁયઓઁઇતીમ યઝમઇદે, અર્શ વચંઘૅમ, વ્યાખનૅમ, હઝંગ્રૂર ગઓઁષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅઝન્તૅમ, પૅરથુ-વએધયનૅમ. સૂરૅમ અખફ્નૅમ, જવાઉરૂવાઓઁઘ્હૅમ.

મિથ્રૅમ અઇવિ-દખ્યૂમ યઝમઇદે. મિથ્રૅમ અન્તરે-દખ્યૂમ યઝમઇદે. મિથ્રૅમ

આ-દખ્યૂમ્ યઝમઇદે. મિથ્રૅમ્ ઉપઇરિ-દખ્યૂમ યઝમઇદે. મિથ્રૅમ્ અધઇરિ-દખ્યૂમ્ યઝમઇદે. મિથ્રૅમ પઇરિ-દખ્યૂમ યઝમઇદે, મિથ્રૅમ્ અઇપિ-દખ્યૂમ્ યઝમઇદે.

મિથ્ર અહુર બૅરૅઝન્ત અઇથ્યેજઙ્હ અષવન યઝમઇદે. સ્ત્રૅઉશ્ચ માઓઙ્-હૅમચ હ્વૅરૅચ, ઉર્વરાઓ પઇતિ બૅરૅસ્મ-ન્યાઓ મિથ્રૅમ્ વીસ્પનાંમ્ દખ્યૂનાંમ્ દઙ્હુપઇતીમ યઝમઇદે. અહે રય ખ્રૅનઙ્-હચ તૅમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન. મિથ્રૅમ વૅઉરુ-ગઓયઓઇતીમ જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅઉરુ-ગઓયઓઇતીમ્ યઝમઇદે. રામનચનૅમ હુષયનેમ અઇરૂયાબ્યો દઙ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવઙ્હે, આચ નો જમ્યાત રવઙ્હે આચ નો જમ્યાત્ રફ્નઙ્હે, આચ નો જમ્યાત્ મર્ઝ્દિકાઇ, આચ નો

જમ્યાત્ બએષજ્યોઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ આચ નો જમ્યાત્ અવઙ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ. ઉઘ્રો અઇવિ-થૂરો, યસ્‌ન્યો વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો, વીસ્પૅમાઇ અઙ્ઉહે અસ્ત-વઇતિ, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્.

તૅમ અમવન્તૅમ, યજતૅમ સુરૅમ, દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્, મિથ્રેમ યજાઇ જઓ-થ્રાબ્યો. તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ, વન્તચ નૅમઙ્-હચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૅન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ. જઓથ્રાબ્યો, મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે.

હઓમ્ યો ગવ બરૅસ્મન. હિજ્વો દઙ્-હઙ્હ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રા-બ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્

હચા, ચાઍઓહાંમચા તાંસ્ચા તાઍસ્ચા યજમહે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં હમા સરદગાં, હમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્ના, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નૅમ્ચ વહમૅમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, હજહ્રૅ-ગઓષહે બઍવરૅ-ચશ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે. અષૅમ વૉહૂ ૧). અહમાઇ રએશ્ચ-હજંહ્રેમ-જસ મે અવજહે મજદ,-કેરફે ઓાજદ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)

માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન્ દામાન્. ક્ષ્નઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરશતાંમ્ હયત્ વસ્ના ફ્ષોતેમમ. સ્તઓમિ અષેમ, અષેમ વોહૂ ૧). શુર્જ ખરહે અવજાયાદ. મેહેર ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ. હફ્ત કેશ્વર જમીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષેમ વોહૂ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે તે અપાઉમ્ સવિશતે, અરેદ્વી સુરે અનાહિતે. અપઓાને અષેમ વોહૂ ૧). નેમો

ઉર્વઇરે વઙ્‌ઉહી મજ્દધાતે અપચાને. અષૅમ્ વૉહૂ ૧). મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગચ્ઑયચ્ઑઇતિમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ ૧). મેહેર ફ્રાગ-યોદ્દ હાવરે રાસ્ત બેરસાદ્દ. અષૅમ્ વૉહૂ. ૧).

(મેહેર નીઆએશનો સાર.)

ખેતરોમાં આબાદી પાંથરનાર તથા વાજબી ઈનસાફ કરનાર મેહેર યજ્દ અમારી મદદે પોંહચો. તમામ દેશોનો દેશપતી મેહેર યજ્દ જે સાચા સખુન બોલનાર, મીજલસમાં આદરમાન પામેલો, સાંભળવા અને જોવાની તીક્ષણ શક્તિવાળો, બુલંદ દરજ્જાનો, જાગરૂત અને બહાદુર છે તેને અમો વખાણીએ છીએ. અમારી તંદોરસ્તીને માટે, અમારી આબાદીને માટે અમારી મદદને માટે તથા અમારી અને અમારા કુટુંબોની વૃદ્ધિને માટે મેહર યજ્દની રોશની દુન્યાના સઘળા ભાગોમાં પંથરાઈ રહો.

દોઆ વીસ્પ હુમત.

☞ વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હુખ્ત, વીસ્પ હ્વર્શ્ત, બઓઁઘો-વર્શ્ત, વીસ્પ દુશ્મત, વીસ્પ દુઝૂખ્ત, વીસ્પ દુઝવર્શ્ત, નોઇત બઓઁઘો-વર્શ્ત. વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હુખ્ત, વીસ્પ હ્વર્શ્ત, વહિશ્તૅમ અંહુશ્મ અશએત. વીસ્પ દુશ્મત, વીસ્પ દુઝૂખ્ત વીસ્પ દુઝવર્શ્ત, અચિશ્તૅમ અંહુશ્મ અશએત. વીસ્પનાંમચ હુમતનાંમ્ હુખ્તનાંમ્ હ્વર્શ્તનાંમ્. વહિશ્ત અંહુશ્; આઅત હચ ચિથ્રૅમ્. અષૅમ વોહૂ ૧).

☞ (ત્રણ વાર પઢવું.)

(દોઆ વીસ્પ હુમતનો સાર.)

બુધ્ધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરે છે, પણ બુધ્ધિ હીન માણસો જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો માણસોને બેહેશત તરફ લઈ જાય છે તથા જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો તેઓને દોજખ તરફ ધસડી જાય છે.

દોઆ નામ્ સેતાયશ્ને.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧). બનામે યજ્દ બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયેશ્ગરે મેહેર્બાન્. નામ સેતાયશ્ને ઓએ અહુરમજ્દ્, હમા બુદ્ ઓ હમા હસ્ત્ ઓ હમા બેદ્. નામે યજ્દ સ્પેનામીનો. અન્દર્ અય્ મીનોયાંન મીનો. અજશ્ ખુદ્-અશ્-યક નામ અહુરમજ્દ અય્. ઓહાએ મહેસ્ત, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદાર્, ઓ પર્વર્તાર્ ઓ પાના ઓ ખાવર્, ઓ કેર્કેહગર ઓ અવક્ષીદાર્, અવીઝેહ વેહ-દાદસ્તાંની ઓ હમાજોર્.

સેપાસ્ ઓએ વજોર્ગ હસ્ત્યાંન્, કે આફ્રીદ અવનીદ, ઓ પ-ખેશ્ અન્ગામ-બતી જોર્ ઓ દાનાઇ, અવર્તર્ શશ્ અમશાસ્પન્દાંન્, અવદ્ વેશ્ યજ્દાંન્, રોશન્ બહેશ્ત ગરોથમાન્, ઓ ગર્દે

આસ્માન્, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહે આંમી, ઓ સતરે વશ્-તોખ્મ, ઓ બાદ્ ઓ અન્દર્-વાએ, ઓ આવ્ ઓ આતશ્, ઓ જમીન્ ઓ ઉર્વર્, ઓ ગોસ્પંદ ઓ અયોક્ષસ્ત ઓ મર્દૂમ.

યજશ્નને ઓ ન્યાયશ્નને, ઍજ ઓએ ખોદાએ કૅર્ફેગર્, કે મેહ કર્દ ઍજ હર્ ગેતીહા દહેશ્નાન્, મર્દુમ પ ગોબાએશ્, માદાંન્ દાદ્ ઓ શેહર્યારીએ હન્ગાંમ, રાઇનીદારીએ દામાંન્, પરખ્મ અંગીજશ્નને પર્હીજ દીવાન્.

નમાજ ઓએ વીસ્પ-આગાહ્ અશ્ ખાવર્, કેશ્ ફ્રેસ્તીદ્ પ જરથુશ્ત સ્પેતમાંન્ અશો ફ્રોહર્, અશ્તશ્એ ઓઇ દામાંન્. દાન્દાનેશ્નને વરોએશ્નને, આસ્ન ખૅરદી, ગોશો સ્રુતે-ખૅરદી. દાનાઇ ઓ રાઇની-દારીએ વીસ્પ હસ્તાંન્. ઓ બૂદાંન્ ઓ

બેહાંન, ફ્રહુન્ગાન ફ્રહુન્ગ્ માથ્ર–સ્પૅન્ત, ફ્રુ એદ્દ રવાન્ હુ–પૂલ્, ઓ બુખ્તારી ઍજ઼્ દુજ઼ખ્, વદ્દાર્ દાર્, ઓએ આંને પહેલૂમ્ અખોઆંન્, અશોઆન્ રોશન્ હૅન્દ્દ, હુબોઇ હમા–નેકી.

પ ફ્રમાને તો ખાવર્, પ ફ્રમાને તો ખાવર્, પ ફ્રમાને તો ખાવર; પદ્દીરમ્ ઓ મીનમ ઓ ગોયમ્ , ઓ વરૂજ઼મ દીને વેહ્ અવીજ઼ેહ્, આસ્તવાન્ હોમ્ પ હર્ કૅર્ફૅ, અવાક્ષ્ ઍજ઼્ વીસ્પ બજ઼ે, અવીજ઼ે દારમ્ ખુદશ્ આસ્નીદૅ ફ્રુનશ્ને, પરૂહિ-જ઼શ્ને ઓ પાક્, શશ્ જોરાંને જાન્, મનશ્નૅ ગવશ્નૅ ફ્રુનશ્નૅ, ઓ વીર્ ઓ હોશ્ ઓ ખેરદ્.

પ કાંમે તો કૅર્ફૅગર્ તવાનમ્ કર્દ્દ, આંને તો પરસ્તશ્નૅ, પ વેહ્–મનશ્નૅ વેહ્ ગવશ્નૅ વેહ્ વર્જ઼શ્નૅ, વશાએમ રાહે

રોશાન્, કે ઓમ નરસાદ ગેરાન્ યજદ દોજખ્, વદીરમ્ ૫ ચેશ દર્ગ. ઓ રસમ આને બેહેશ્તે પૂર—ઓએ, હરવસ્પ-પેસીદ ઓ હુમાખારી.

સેતાયશ્નૅ ઓએ અવક્ષીદાર ખોદાએ, કુ કાંમે કૅરફૅ, પાદ દહેશ્નૅ કુનન્દ, ક્રમાંન્ રાઇનીદારાંન્, અવદૂમ બૂજેદ દરવન્દાંન્ અચ્ એૅજ દોજખ્, ઓ અવીઝેહા વીનારેદ વીસ્પ. ☞ સેતાયશ્નૅએ દાદાર અહુરમજદ હરવસ્પ આગાહ. ઓ તવાના ઓ તવન્ગર. હફ્ત અમૅશાસ્પન્દ. ઓ બૅહરામ યજદ પીરોજગર, દુશમન્ જદાર, અમ હુતાશ્તૅ બેરસાદ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧. ☜ (ત્રણ વાર પઢે)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પાક ખોદા જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, ખુલ્દ દરજ્જાનો, ઈનસાફી, સર્વ શક્તિવાન, ગેબીઓમાં ગેબી, સર્વજ્ઞાની તથા સઘળાનું પોષણ

કરનાર છે તેની હું સ્તુતી કરૂં છું. તેજ સાહેબ સઘળી દુન્યાને પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેણેજ આસમાન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશની, હવા, ગરમી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ બધાઓમાં તેણે માણસને અક્કલ આપીને સઉથી ચઢતે દરજ્જેનું બનાવ્યું છે. તેણેજ પેગમ્બર જરથોસ્તને દીન આપી આએ દુન્યામાં મોકલ્યા. તમામ બદ હવસોને દાબી સવાબના કામો હું કરૂં, જેથી કરીને મારા મરણ પછી ચીનવત પુલ આસાનીથી પસાર કરૂં અને બુલંદ બેહસ્તનું ઉત્તમ સુખ મેલવું, દાદાર અહુરમજદ, સાતે અમેશાસ્પંદ અને ફરેહમંદ બેહરામ યજદ મારી મદદે પોંહચો.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર.

અઁજ્ હમા ગુનાહ્ પતિત્-પશેમાંનુ-ઓમ્. અષેમ્ વોહૂ ૧).

☞ નેમો આઓઽહાંમ્ અસઽહાં-મ્ચ પોઇથ્રનાંમ્ચ, ગઓયઓઽતિનાંમ્ચ, મએથનનાંમ્ચ અવો-ખરેનનાંમ્ચ, અપાં-

મ્ચ, જૅમાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ચ, અઙ્હાઑસ્ચ જૅમો, અવઙ્હેચ અપ્નો, વાતહેચ અષ-ઑનો, સ્ત્રાંમ્ માઑઙ્હો, હુરો, અનધ્ર-નાંમ્ રઑચઙ્હાંમ ખ્વાતનાંમ, વીસ્પ-નાંમ્ચ, સ્પૅન્તાહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ્ અષઑનાંમ, અષઑનિનાંમ્ચ અષહે રથ્વાંમ. અષૅમ વૉહૂ ૧). (ચાર દિશા તરફ ફરીને પઢવું, હાવન ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ, પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ તથા રપિથ્વન અથવા બીજી હાવન તથા ઉજીરન ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ, પુર્વ અને ઉત્તર એમ અનુક્રમે એકેકીવાર ફરીને પઢવું.) **અહ્માઇ રએશ્ચ, હજઙ્રેમ્, જસ મે અવઙ્હે મજ્દ, કેરૂકે મઝ્દ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).**

(ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.)

આએ જગાઓ, શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાનો, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, આસ્માન, પવન, તારા, ચંદ્ર અને સુરજ એ બધાઓને નેમાંજ હોજો. સ્પેનામીનોને લગતી તમામ અશો પેદાયશના નર અને નારીઓને નમસ્કાર હોજો.

માહ બખ્તાર્ નીઆએશ્.

પ નાંમે યજદાંન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજુની, ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ. માહ બખ્તાર માહ યજદ બેરસાદ.

અઁજ હમા ગુનાહ પતિત પશેમાનુમ, અઁજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજુખ્ત દુજવરશ્ત, મેમ પ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુફ્ત, ઉએમ કર્દ, ઉએમ જસ્ત, ઉએમ બુન બુદ અઁસ્તેદ. અઁજાંન ગુનાહ, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેથી મએન્યુઆંની, અઁખે અવાક્ષ પશેમાંન, પ સે ગવશ્ની પ પતિત હોમ.

☞ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું)

નેમો અહુરાઇ મજદાઇ, નેમો અહુરાઇ મજદાઇ, નેમો અહુરાઇ મજદાઇ; નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નેમો

માઑઙ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે; નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્ત-એઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે. નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમેષએ-ઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. તરોઇ-દીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇશ્યાવરશ્તાંમ હ્યત્ વસ્ના ક્ષ્યોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ્ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ વીદ-એવો, અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. માઑઙ્હહે ગઑચિથ્રહે, ગેઉશ્ચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશ્ચ પોઉરુ-સરેધયાઓ, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ,

ક્ષનઍાથ્રાહ્ચ ક્રુસરૅતયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઍાતા ક્રા મે ગ્રતે. અથા રતુશ અષાતચિત હચ, ક્રા અષવ વિદ્વાઓ ગ્રઍાત.

નૅમો અહુરાઇ મઝદાઇ, નૅમો અમેષ-એઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નૅમો માઓઙ્હાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે.

કત માઓ ઉક્ષયેઇતિ. કત માઓ નૅરૅફ્સઇતિ, પન્ચ-દસ માઓ ઉક્ષયેઇતિ, પન્ચ-દસ માઓ નૅરૅફ્સઇતિ. યાઓ હે ઉક્ષયાંસ્તાતો, તાઓ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, તાઓ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, યાઓ હે ઉક્ષયાંસ્તાતસ ચિત. કે યા માઓ ઉક્ષયેઇતિ નૅરૅફ્સઇતિ થ્વત.

માઓઙ્હૅમ ગઓચિથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. તત માઓઙ્હૅમ પઇતિ-વએનૅમ, તત માઓઙ્હૅમ પઇતિ-

વીસૅમ, રઐૅાક્ષ્નૅમ માઐૅાડ્હૅમ અઇવિ-
વએનૅમ્, રઐૅાક્ષ્નૅમ્ માઐૅાડ્હૅમ્ અઇવિ-
વીસૅમ્, હિશ્તૅન્તિ અમૅષાઐૅા સ્પૅન્ત ખરૅનો
દારયેઇન્તિ, હિશ્તૅન્તી, અમૅષાઐૅા સ્પૅન્ત
ખરૅનો બક્ષૅન્તી, જામ્ પઇતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ યત્ માઐૅાડ્હહે રઓક્ષ્નિ
તાપયેઇતિ, બિશિત ઉર્વરનાંમ જઇરિ-ગઐૅાન-
નાંમ્, જરમએમ્ પઇતી જેમાત્ ઉજ્જુક્ષ્યે-
ઇતિ. અન્તરૅ-માઐૅાડ્હાઐૅાસચ, પૅરૅનો-
માઐૅાડ્હાઐૅાસચ. વીષપ્તથાઐૅાસચ.
અન્તરૅ-માઐૅાડ્હૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્
યજમઇદે, પૅરૅનો-માઐૅાડ્હૅમ અષવનૅમ્
અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વીષપ્તથૅમ અષવ-
નૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

યજાઇ માઐૅાડ્હૅમ ગઓચિથ્રૅમ્,
બઘૅમ રએવન્તૅમ, ખરૅનડ્હુન્તૅમ, અફ્નડ્-
હુન્તૅમ્, તફ્નડ્હુન્તૅમ, વરૅચડ્હુન્તૅમ,

ક્ષ્તાવન્તૅમ્, ઇરિતવન્તૅમ્, યઍાક્ષ્તિવન્તૅમ સઍાકવન્તૅમ્, જઇરિમ્યાવન્તૅમ, વૅાહુવાવન્તૅમ્ બઘૅમ બએષજૅમ.

અહે રચ ખરૅનડ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, માઍાડ્હૅમ્ ગઍાચિથ્રૅમ્. જઍાથ્રાબ્યો, માઍાડ્હૅમ ગઍાચિથ્રમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હઍામ યો ગવ બરૅસ્મન. હિઝ્વો-દડ્હહ, માંથ્રચ, વચચ, ષ્યેઍાથ્નચ. જઍાથ્રાબ્યસ્ય અરૂશુખ્દએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેડ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વડ્હો મજ્દાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍાડ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં, હમા

સરૂદગાં, હુમ બા યશ્તે વહાં, ઉએમ વહે-દીને માઝદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ્ એહુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામી, માઓઙ્હહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉ-શ્ચ અએવો દાતયાઓ, ગેઉશ્ચ પૉઉરૂ-સરેધયાઓ, અષેમ વોહૂ ૩).

દસ્ત અમેમ્ વેરેથ્રઘ્નેમ્ચ, દસ્ત ગેઉશ્ ખાથ્રોનહીમ, દસ્ત નરાંમ પૉઉરૂતાતેમ, સ્તાહ્યનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ્ અવ-નેમ્નનાંમ્, હથ્ર-વનતાંમ હમેરેથે, હથ્ર-વનતાંમ દુશ્-મઇન્યુશ્. સ્તેરપતાંમ્ ચિથ્ર-અવઙ્હાંમ.

યઝત પૉઉરૂ-ખરેનઙ્હ, યઝત પૉઉરૂ-બએષઝ, ચિથ્ર વો બુયારેશ્ મસાંનાઓ, ચિથ્ર વો જવનો સવો. ચિથ્રેમ બોઇત્

ચુઝૅમચિન્ન ખરૅનો, યઝૅમ્નાઇ આપો દાયત. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશચ-હુજ઼્ર્‌ૅમ-જસ મે અવ્ઙ્‌હે મઝ઼્દ—કૅરૂફે મોઝ઼્દ.

રોઝ઼ નેક્નાંમ્, રોઝ઼ પાક્નાંમ્, રોઝ઼ પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ્ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ્ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાઝ઼ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ઼્દાઓ. નૅમો અહુરાઇ મઝ઼્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ. નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

ગુર્જ ખરહે અવજ઼ાયાદ. માહ્ બખ્તારૂ માહ યઝ઼દ બેરસાદ. અમાવંદ પીરોઝ઼ગરૂ, અમાવંદી પીરોઝ઼ગરી. દાદ દીને બેહ માઝ઼્-દયસ્ન્, આગાહી રવાઇ ગાઆફ્રંગાની

બાદ. હફ્તૂ કેશવરૂ જમીન્ અએદુન બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(દક્ષિણ દીશા તરફ મોહું કરીને પઢે) દાદારે એહાંન્ દીને માઝદયસ્ની દાદ જરથુશ્તી. નૅમસ-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે. અષઑાને અષૅમ વૉહૂ ૧).

નૅમો ઉર્વૅરે વઙુહિ મઝદધાતે અષ-ઑાને અષૅમ વૉહૂ ૧).

માઑઙ્હેમ ગઑચિથ્રૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ ૧).

માહ બખ્તાર માહ યજદ્ બેરસાદ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(માહ બખ્તાર નીઆએશનો સાર.)

દાદાર અહુરમઝદ અમેશાસ્પંદ અને માહતાબને હું નમું છું. ઓ ખોદા ! તારા સિવાય બીજો કોણ છે

કે જે ચંદ્રની કળા ૧૫ દિવસ વધારે છે અને ૧૫ દિવસ ઘટાડે છે? અમેશાસ્પંદો ચંદ્રની રોશનીને જમીન પર પાંથરી નાંખે છે, જેની રોશનીથી ઝાડોના પિલા ફુટે છે; માહ યજદ જે બક્ષેશ કરનાર, ખોરેહ-વાળો, પાણીવાળો, ગરમીવાળો, રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપતી બક્ષનાર, કુવત ધરાવનાર, ફાયદો કરનાર, લીલોતરી આપનાર, તંદરોસ્તી આપનાર અને ખોદાઈ શકિત ધરાવનાર છે, તેને હું વખાણું છું.

અરદ્વીસૂર નીઆએશ.

૫ નાંમે યજદાંન હોરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગુરજ ખરોહ અવજાયાદ. આવાં અરદ્વીસૂર બાંનુ બેરસાદ.

અૅજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અૅજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરૅશ્ત, સૅમ ૫ ગેથી મનીદ, ઉઅૅમ ગુફ્ત, ઉઅૅમ કર્દ, ઉઅૅમ જસ્ત ઉઅૅમ બુન બુદ અૅસ્તેદ. અૅજાંન ગુનાહ મનશની ગવશની

ફ્રુનશ્નની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઑઆખે અવાક્ષ પરોમાંન, પ સે ગવશ્નની પ પતિત હોમ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇ-દીતે અહૂરહે મઇન્યેઉશ; હુઇથ્યાવરૂશતાંમ હાત વસ્ના ફ્રષોતૅમૅમ. રતઑ્મિ અર્ષૅમ. અર્ષૅમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ વીદ-એવો, અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ.

અપાંમ વઙૂઉહીનાંમ મજદધાતનાંમ, અરૅદુયાઓ આપો, અનાહિતયાઓ અષ-ઑન્યાઓ; વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ મજદ-ધાતનાંમ, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ મજદ-ધાતનાંમ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે બ્રૂતે, અથા રતુશ

અષાતચિત હચ, ફ્રા અષવ વિદ્દ્વાઓ અર્ઓત્. યથા અહૂ વઇર્યો ૧૦).

અર્ઓત્ અહુરે મઝ્દાઓ, સ્પિતમાઇ ઝરથુશ્ત્રાઇ, યઝએષ મે હીમ્, સ્પિતમ ઝરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરથુ-ફ્રાકાંમ, બએષઝ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરે-ત્કએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અઙ્હુહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અઙ્હુહે અસ્તવઇતે. આધુ-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ, દઙ્હુ-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ.

યા વીસ્પનાંમ અર્ષ્નાંમ, ક્ષુદ્રાઓ યઓઝ્દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિષિનાંમ, ઝાંથાઇ ગરેવાંન્ યઓઝ્દધાઇતિ. યા વીસ્પાઓ હાઇરિષીશ, હુઝામીતો

હ્યાઇતી. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિષિનાંમ્, દાઇતીમ્ રથ્વીમ્ પએમ અવ-બરઇતિ.

માસિતાંમ હૂરાવ્ ક્સ્નુતાંમ્, યા અસ્તિ અશવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો. યાઓ જેમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમ્વઇતી ફ્રતચઇતિ, હુકઇર્યાત્ હચ્ બરજન્હુહત્, અવિ જ઼રયો વૉઉરૂ-કષૅમ.

યઓજંન્તિ વીસ્પે કરનો જ઼રયા વૉઉરૂ-કષયા આ, વીસ્પો મઇધ્યો યઓજ઼યતિ. યત્ હીશ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ અવિ ફ્રજગરઇતિ, અરૅદ્વી સૂર અનાહીત. યેન્હે હજન્રૅમ વઇર્યનાંમ, હજન્રૅમ અપઘ્જારનાંમ. કસ્ચિત્ચ અએષાંમ વઇર્યનાંમ, કસ્ચિત્ચ અએષાંમ અપઘ્-જારનાંમ, ચથ્વરૅસતૅમ અયરે-બરનાંમ, હુરપાઇ નઇરે બરૅમ્નાઇ.

અઙ્હાઓસચ મે અએવન્હાઓ,

આપો અપઘ્જારો વીજસાઇતિ, વીસ્પા-
ઇશ્ અવિ કરશ્વાંન્ યાઓંશ્ હપ્ત. અઙ્હા-
ઑસ્ચ મે અએવઙ્હાઓ, આપો હમથ
અવ-અરઇતી, હાંમિનૅમ્ચ જયનૅમ્ચ.
હા મે આપો યઓજ્દથાઇતિ, હા અર્-
ષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઓ, હા ક્ષથ્રીનાંમ્ ગર્વાંન્,
હા ક્ષથ્રિનાંમ્ પએમ.

યાંમ્ અઝૅમ યો અહુરો મઝ્દાઓ,
હુજ્વરેન ઉજ્બઇરે, ફ્રદથાઇ ન્માનહેચ,
વીસસ્ચ જન્તેઉશ્ચ દઙ્હેઉશ્ચ.

યા અહ્માત્ સ્તઓત યસ્ન્ય સ્રાવયેતિ,
અહુનૅમ્ચ વઇરિમ સ્રાવયેની, અર્ષૅમ્ચ
વહિશ્તૅમ્ હુસ્રવાની, અપસ્ચ વઙ્ઉહીશ્
યઓજ્દથાને; હથ્ર અત ગાથ્વ્ય વચ,
ગરો-ન્માને અહુરહે મઝ્દાઓ, જસત્
પઓઇર્યો. દથત્ અહ્માત્ તત્ અવત્
આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખરૅનંહુચ, તૅમ યજાઇ સ્રુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો–સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ અષઑનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો દંઘ-હંઘ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઑથ્નચ, જઓથ્રા-બ્યસ્ચ અરશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંહો મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવઝૂની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરદગાં, હમા

સર્દગાં, હમ્‌આયશ્તે વહાં, ઉએમ્ વહુ-દીને માજ્દયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એહુન્ બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઈર્યો ૨).

યસ્નેંમચ વહ્મેંમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેંચ આફ્રીનામી, અપાંમ વહ્ઉહિનાંમ્ મજ્દ-ધાતનાંમ, અરેંદુયાઓ આપો, અનાહિ-તયાઓ અષઓન્યાઓ; વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મજ્દધાતનાંમ, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્. અષેંમ વોહૂ ૧).

અષાઇ રએશ્ચ હુજ્રૂરેંમ્, જસ મે અવઙ્હે મજ્દ, કેર્ફે મોજ્દ. અષેંમ્ વોહૂ ૧).

રોજ્ નેક્ નાંમ્ રોજ્ પાક્ નાંમ્, રોજ્ પાક્ મુબારક્; (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ્ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ્ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે

મઝ્દાઓ, તરો઼દીતે અંહ્રહે મઇન્યેઉશ, હુઇથ્યા વર્શ્તાંમ હ્યત વરના ફ્રષોતેમેમ. રતઓામી અષેમ, અષેમ વોહૂ ૧).

ગુર્જ ખરહે અવજાયાદ. આવાં અરદ્વી-સૂર બાનુ બેરસાદ. અમાવાંદ પીરોઝગર, અમાવંદી પીરોઝગરી, દાદ દીને વેહે માઝ્દયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગોઆફ્ર-ન્ગાંની બાદ, હફ્ત કેશ્વર ઝમીન એદુન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષેમ વોહૂ ૧).

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોઢું કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં દીને માઝ્દયસ્ની દાદે જર-થુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ સેવિશ્તે, અરદ્વી-સૂર અનાહિતે. અષઓાને અષેમ વોહૂ ૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઙુહિ મઝ્દધાતે અષઓાને. અષેમ વોહૂ ૧). અરદ્વીમ સૂરાંમ અના-

હિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧). આવાં અરદ્વી સૂર બાંનુ બૅરસાદ. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

(આવાં અરદ્વીસૂર નીઆએશ્નો સાર.)

ઓ અરદ્વિસૂર બાનુ! તું મારી મદદે પોંહચ. જે પ્રમાણે દાદાર અહુરમઝદે પેગાંમ્બર જરથોસ્તને કહ્યું હતું કે "ઓ સ્પીતમાન જરથોસ્ત! મારી અરદ્વિસૂર જે નિર્મળ, બાહોળી વેહેતી, તંદરોસ્તી આપનાર; ગલીચી દુર કરનાર, ઈજવા અને આરાધના કરવાને લાયક, જીંદગી અને દુન્યાને આબાદ કરનારી, માલ-મિલકત વધારનારી અને દેશોને આબાદ કરનારી છે તેને તું વખાણ." તેજ પ્રમાણે હું તારી વખાણ કરૂં છું. અએ અરદ્વિસૂર બાનુ! તું સઘળા મરદોને જોર બક્ષે છે અને જનનારી માતાઓના ગર્ભસ્થાનને સ્વચ્છ કરે છે. તથા માતાઓને લાયક અને વખત-સરનું દુધ આપે છે. આવી અરદ્વિસૂરને અહુરમજદે ઘેરની, મોહલાની, કસ્બાની અને દેશની આબાદીને માટે પેદા કીધી છે. તેટલા માટે અરદ્વિસૂરની વખાણ હું કરૂં અને તેણીની નઈયતે અષેમ તથા યથાના કલામો રાગ કહાડીને ભણું તથા પાણીઓને હું પાક કરૂં.

આતશ્ નીઆએશ્.

(નમતું) ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ. નેમસે-તે આતશ્ મઝ્દાઓ અહુરહે, હુધાઓ મઝિશ્તત યઝત. અષેમ વોહૂ ૧).

૫ નામે યઝ્દાંન્, હોરમઝ્દ ખોદાએ અવઝુની, ગુરૂજ ખરહે અવઝાયાદ્.

(જો આતશ બેહરામ જઇને પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ્ બેહરામ્ આદર્ ફ્રા.

(જો આતશ આદરાન નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ્ આદરાંન્ આદર્ ફ્રા.

(જો ઘેરના અથવા બીજા કોઇ સાધારણ આતશની નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ્ દાદગાહ્ આદર્ ફ્રા.

ઍજ હ્મા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાન્-ઓમ્, ઍજ હરૂવસ્તીન્ દુશ્મત, દુઝ્ઝુખ્ત, દુઝ્વરેશ્ત, મેમ્ પ ગેથી મનીહ્, ઉએમ્ ગુફ્ત, ઉએમ્ કર્દ, ઉએમ્ જસ્ત, ઉએમ બુન બુદ ઍસ્તેદ; ઍજાન ગુનાહ્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓઅે અવાક્ષ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ.

ઉસ્-મોઇ ઉજારૅંવા અહુરા
  આરૂમઇતીમ્ તૅવીષીમ્ દસ્વા;
સ્પેનિશ્તા મઈન્યૂ મઝ્દા,
  વર્હુયા જવો આદા;
અષા હજો એમવત્ વૉહૂ
  મનર્હા ફ્રૅસૅરતૂમ.
રફૅધ્રાઇ વૉઉરૂ-ચષાને, દાઇષી-
  મોઇ યા-વે અ'ભીક્રા.
તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા યા
  વર્હેઉશ્ અષિશ્ મનર્હો;

ક્રો રૅપન્તા આમર્ઇતે અષા
  દ્યએનાઓ ક્રદક્ષયા.
અત્ રાતાંમ્ જરથુસ્ત્રો તન્વસ્ચીત્
  ખ્ખ્યાઓ ઉશ્તનૅમ્
દદાઈતી પઉર્વતાતૅમ્ મનઙ્-
  હુચ્યા વઙ્હેઉશ્ મજ્દાઇ;
શ્યઓથનહ્યા અષાઇ યાચા, ઉખ્ધ-
  ખ્યાચા સ્રઓષૅમ્ ક્ષથ્રૅમચા.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. (નમવું) નૅમસૅ-તે આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે, હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષૅમ્ વૅાહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો, જરથુશત્રિશ્, વીદએવો, અહુર-તકએષો. (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, ખરૅનઙ્હો

સવઙ્હો મજ્દધાતહે, અઇર્યનાંમ્ ખરૅનો
મજ્દધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરૅનઙ્હો
મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ
પુથ્ર, કવોઇશ હુઓસ્રવઙ્હહે, વરોઇશ
હુઓસ્રવઙ્હહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ
મજ્દધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજ્દ-
ધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનઙ્હો મજ્દધાતહે.
આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે,
ગરોઇશ મજ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનઙ્હો
મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ
પુથ્ર. આતર્શ સ્પૅન્ત રથએશ્તાર, યજત
પૅઉરૂ-ખરૅનઙ્હ, યજત પૅઉરૂ-બએષજ.
આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. મત્
વીસ્પએઇબ્યો આતૅરેબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ્ધ્રો
નઇર્યો-સઙ્હહે યજતહે. હ્વનઓથ્ર યસ્ના-
ઇચ વહ્માઇચ, હ્વનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ,
યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે. અથા

રતુશ આષાહ્‌ચિત્‌ હુચ, ફ્રા અષવ વીદ્દવાઓ ત્રઓાત્‌.

યસનૅમ્ચ વહ્‌મૅમ્ચ, હુબૅરૅતીમ્ચ ઉશ્‌ત બૅરૅતીમ્ચ, વન્ત-બૅરૅતીમચ આફ્રી-નામિ, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્‌-દાઓ. યેસ્નયો અહિ વહ્‌મ્યો, યેસ્‌ન્યો બુયાઓ વહ્‌મ્મો ન્માનાહુ મળ્યાકનાંમ. ઉશ્‌ત બુયાત્‌ અહ્માઇ નઇરે, યસ્‌-થ્વા બાધ ફ્રાયજાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો, બરૅસ્મો-જસ્તો, ગઓ-જસ્તો, હાવનો-જસ્તો.

દાઇત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાઇત્યો બઓઇધિ બુયાઓ, દાઇત્યો પિથ્વ બુયાઓ, દાઇત્યો ઉપસયેને બુયાઓ. પૅરનાયુશ હરૅથ્રે બુયાઓ, દહ્‌માયુશ હરૅથ્ર બુયાઓ, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્‌દાઓ.

સઓચે બુયે અહ્‌મ્ય ન્માને, મત્‌સઓચે બુયે અહ્‌મ્ય ન્માને, રઓચહિ બુયે અહ્‌મ્ય

નમાને, વક્ષથે બુયે અહ્રમ્ય નમાને, દરૅઘમ-ચિત્ અઇપિ જર્વાનૅમ, ઉપ સૂરાંમ્ ફ્રષો-કૅરૅતીમ્, હુવ સૂરયાઑ વઙ્હુયાઑ ફ્રષો-કૅરૅતોઇવ.

દાયાઑ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્-દાઑ, આસુ ખાથ્રૅમ, આસુ થ્રાઇતીમ્, આસુ જીતીમ, પૅાઉરૂ ખાથ્રૅમ, પૅાઉરૂ થ્રાઇતીમ્, પૅાઉરૂ જીતીમ, મસ્તીમ્, સ્પાનો, ક્ષ્વિવ્રૅમ હિજ્વાંમ્, ઉરૂને ઉષી, ખ્રતૂમ્ પસ્ચએત મસિત મઝાઑન્તૅમ્, અપઇરી-આથ્રૅમ, નઇર્યાંમ્ પસ્ચએત હાંમ-વરૅતીમ.

ઑરૅથ્વા-ઝંગામ, અખ્ફ્ન્યાંમ, થ્રિષુમ અસ્નાંમ્ચ ક્ષફ્નાંમ્ચ, આસીતો ગાતૂમ્, ઝયાઉરૂમ, તુથ્રુષાંમ આસ્નામ્ ફ્રઝન્તીમ્, ફષોઁ-રાઝામ, વ્યાખ્નાંમ, હામ્-રઑધાંમ્, હ્વાપાંમ, આંઝો-બુજીમ હુવીરાંમ્, યા મે ફ્રાધયાત્, નમાનૅમ્ચ, વીસૅમ્ચ, ઝન્તૂમ્ચ, દખ્યૂમ્ચ, દઙ્હુ-સસ્તીમ્ચ.

દાયાઑ મે, આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, યા મે અદ્ભુત અક્સ્આઑ-દ્હાઓ, નૂરૅમ્ચ યવએચતાઇતે, વહીશ્તૅમ્ અહૂમ્ અષવઑનાંમ, રઑચઙ્હૅમ વીસ્પો-ખ્વાથ્રૅમ, જઝે-બુયે વઙ્હાઉચ્ર મીઝ્દે, વઙ્હાઉચ સ્રવહી, ઉરૂનએચ દરૅઘે હુવઙ્હે.

વીસ્પઍઇબ્યો સસ્તીમ્ બરઇતિ, આતર્શ્ મઝ્દાઓ અહુરહે, યએઇબ્યો અએમ્ હાંમ્-પચાઇતે, ક્ષાફ્નીમ્ચ સૂઇરી-મ્ચ, વીસ્પઍઇબ્યો હચ ઇજ્યેઇતે, હુબૅરૅતીમ્ચ, ઉશ્ત-બૅરૅતીમ્ચ, વન્ત-બૅરૅતીમ્ચ-સ્પિતમ.

વીસ્પનાંમ પર-ચરૅન્તાંમ્, આતર્શ્ જસ્ત આહિધય. ચીમ હખ હુવે બરઇતી, ફ્ચરૅથ્વાઓ અરૂમએષાઇધે. આતરૅમ્ સ્પૅન્તૅમ યઝમઇદે, તખ્મૅમ્ હન્તૅમ રથએસ્તારૅમ્. આઅત્ ચેજિ-ષે અએમ્

બરઇતિ, અએસ્મૅમ વા અષય બરૅતમ્, બરૅસ્મ વા અષય ફ્રસ્તરૅતમ્, ઉર્વરાંમ્ વા હધાનએપતાંમ, આ-હે પસ્ચએત ફ્રીનઇતિ, આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, ક્શ્નૂતો અતિ્બરતો હુઘ્ધફ્રુહુમ.

ઉપ-થ્વા હક્ષોઇત્ ગેઉશ વાંથ્વ, ઉપ વીરનાંમ્ પૅાઉરૂતાસ્. ઉપ-થ્વા વૅરજ્વતચ મનો, વૅરજ્વતિચ હક્ષોઇત અઙ્ઉહ. ઉર્વાક્ષ્-અઙ્ઉહ ગય જિઘએષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ જ્વાહી. ઇમત્ આથ્રો આફ્રિવનૅમ્, યો અહ્માઇ અએસ્મૅમ બરઇતિ હિકૂશ્, રઓચસ્-પઇરિશ્તામ. અષહે બૅરેજ યઓજદાતાંમ્.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજ્દ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ્, મરૂદુમ્ સરૂદગાં, હમા સરૂદગાં, હમ બા યશ્તે વહાં, ઉએમ્ વહે-દીને માજ્દયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની,

નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઈર્યો ૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ, અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર, ખરેનઙ્હો સવઙ્હો મજ઼્દધાતહે, અઈર્યનાંમ્ ખરેનો મજ઼્દધાતનાંમ. કાવયેહેચ ખરેનઙ્હો મજ઼્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર, કવોઈશ હઓસ્રવઙ્હહે, વરોઈશ હઓસ્રવઙ્હહે, અસ્નવન્તહે ગરોઈશ મજ઼્દધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોઈશ મજ઼્દધાતહે. કાવયેહેચ ખરેનઙ્હો મજ઼્દધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઈશ મજ઼્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનઙ્હો મજ઼્દધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએશ્તાર, યજત પાઉરૂ ખરેનઙ્હ, યજત પાઉરૂ-બએષજ. આથ્રો અહુરહે

મજ઼દાઑ પુથ, મત્ વીસ્પએઇબ્યો આર્તે-રૅબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ઼ેધ્રો નઇર્યો સઙ્હહે, યજ઼-તહે. અષૅમ વૉહૂ ૩).

અત્ તોઇ આતરૅમ્ અહુરા
અઓજોઙ્હ્વન્તૅમ્ અષા ઉર્સેમહી,
અસીશ્તૅમ્ એમવન્તૅમ્, સ્તોઇ-
રૅપન્તૅમ્, ચિથ્રા અવઙ્હેમ્;
અત્ મજ઼્દા, દ્બિષ્યન્તે, જ઼સ્તા-
ઇશ્તાઇશ્ દૅરૅસ્તા અએનઙ્હેમ્.

અષૅમ્ વૉહૂ ૧). ☞ અહ્માઇ રએશ્ચ, હજ઼ઙ્રૅમ્, જસ મે અવઙ્હે મજ઼્દ, કરૂફે માજ઼્દ.

રોજ઼ નેક નાંમ, રોજ઼ પાક નાંમ, રોજ઼ પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ઼ દાદારે ગેહાન દાંમાન. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે

મજ્દાઓ, નેમસે-તે આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે, હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષેમ્ વોહૂ ૧) ગુરજ ખરહે અવજાયાદ્.

(જો આતશ બેહરામના કેબ્લા નજદીકમાં પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ્ બેહરામ્ આદર્ ફ્રા.

(જો આદરાનના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ્ આદરાન્ આદર્ ફ્રા.

(જો આતશ દાદગાહ અથવા ઘેરના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ્ દાદગાહ્ આદર ફ્રા.

આદરાંન્ શાહ્ પીરોજ્ગર્, આદર્ ગુશસ્પ, આદર્ ખોર્દાદ્, આદર્ બુર્જીન્ મેહર્ અવરે આદરાંન્ ઓ આતશાંન્, કે પ દાદગાહ્ નેશાસ્ત્ એસ્તેદ્, ગુરજ ખરેહ્ અવજાયાદ્ મીનોકર્કો, અમાવંદ્ પીરોજ્ગર્

અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીને વેહ માજ઼્દયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ. હફ્તૂ કેશ્વર્ જ઼મીન્ એદુન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું.)

દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ઼્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે. અષઑાને અષૅમ્ વૅાહૂ ૧). નૅમો ઉર્વૈરે વઙુહિ મજ઼્દધાતે અષઑાને અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

(આતશની સનમુખ જોઇને સર
નમાવતાં ભણવું)

ફ્નઑાશ્ર અહુરહે મજ઼દાઑા. નૅમસૅ તે આતર્શ મજ઼્દાઑા અહુરહે, હુધાઑા મજ઼િ-શ્ત યજ઼ત. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(આતશ્‌ નીઆએશ્‌નો સાર)

દાદાર અહુરમજ્દને હું ખુશાલ કરૂં છું. બુજોર્ગ આતશને હું નમું છું. આતશ બેહરામ, આતશ આદરાન અને આતશ દાદગાહનો પ્રતાપ વધો! એ ખોદા તું મને પવિત્ર કર, નમનતાઈ, અશોઈ અને હીમતવાળું જોર તું મને આપ; બેહમન, અરદીબેહશ્ત, શેહરેવર અને અસ્પંદારમદની તું મને મદદ આપ.

આતશની નીઆએશ, આરાધના અને ભેટને હું વખાણું છું. અએ અહુરમજ્દના પુત્ર આતશ, તું જીવામ અને બરસમ સાથની ક્રિયાથી આરાધના કરવાને લાયકનો છે. આએ ઘરમાં તું હમેશાં બળતો રહેજે! એ અહુરમજદના આતશ, તું મને પોષણ, લાંબી જીંદગી, પુરતું સુખ, મોહટાઈ, ડહાપણ, તેજ જુબાન, અક્કલ અને હુશિયારી, ખડે પગે ઉભું રેહવાની શકિત, આઠ કલાકની પુરતી ઊંઘ, અને બીછાંના ઉપરથી સકારે ઉઠવાની આદત આપ.

અએ અહુરમજ્દના પુત્ર આતશ, તું મને એક ફરજંદની બક્ષેશ કર, કે જે પોષણ કરનારૂં, જાતી અક્કલનું, મીજલસમાં આદરમાન પામેલું, સારી ઈજ્જતવાળું, સંકટમાંથી છોડાવનારૂં, પેહલવાનના જેવું

બહાદુર, મારાં ઘેર અને ખાનદાનની આબરૂ વધારનારૂં તથા ધર્મચુસ્ત હોય.

આતશની સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરનારાઓના હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે અને કહે છે કે "ચાલતો દોસ્ત બેઠેલા દોસ્તને માટે શું ભેટ લાવે છે!" જે કોઈ શખ્સ આતશને માટે સુકકું અને સ્વચ્છ સુખડ લઈ જાય છે તેને તે આતશ દુઆ દે છે કે "તારે ત્યાં દોલત અને બહાદુર ફરજંદોનો વધારો થજો; તારૂં મન ચાલાક અને તારી જીંદગી ઉપયોગી નીવડજો, અને જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલી ભરેલી જીંદગી ભોગવજો!"

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહૂ વઇર્યો ૧); યથા અહૂ વઇર્યો પન્જ, ઑઝ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાન્ઑમ, ઑઝ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુઝ્હૂખ્ત દુઝ્વરૅશ્ત, ઍમ્ પ ગેથી મનીદ્, પીશે શુમા વેહાન; મનશ્નની ગવશ્નની કુનશ્નની તની,

રવાની ગ્રેથી મશ્યન્યુઆંની, ઓઅએ અવાક્ષ પશેમાન, પ સે ગવશ્નની પ પતેત હોમ્. યથા અહૂ વઇર્યો ૫) અર્ષેમ્ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો, અહુર-ત્કએષો, હાવનેએ અષ-ઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. (બીજી જે ગેહ હોય તે પઢે) સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુમાથ્રહે, દરષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્‌ચિત્‌ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧).

(કરદો ૧ લો) ફ્રરાજ સતાયમ, હર્વેસ્પ હુમત હૂખ્ત હુવર્શ્ત, પ મનશ્નૅ

ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ, અવાજ સતાયમ, હુર્-વેસ્પ હુશ્મત હુજ્ઊખ્ત હુજ્વરૂશ્ત, ઍજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવરગીરશ્ની દેહોમ્, હરવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હુવરશ્ત, પ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ, કુનશ્નૅ, કુ કૅરફે કુનમ. બહેલશ્ની દેહોમ, હરવેસ્પ હુશ્મત હુજ્ઊખ્ત હુજ્વરૂશ્ત. એજ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ, કુ ગુનાહ નકુનમ. ફ્રાજ ઓએ શુમા રાદ્દહોમ, કે અમેશાસ્પંદ હેદ, યજશ્નૅ, ઓ ન્યાયશ્નૅ ફ્રાજ પ મનશ્નૅ, ફ્રાજ પ ગવશ્નૅ, ફ્રાજ પ કુનશ્નૅ, ફ્રાજ પ અહો ફ્રાજ પ તન, ફ્રાજ પ આંનેચ્ ઇન ખેશ્ જાંનૂ તનો જાન નામ્ રવાન. બુન બર્ ખાસ્ત ઇમ હસ્ત, પ ખેશીએ યજદાંન દાર્ હોમ. પ ખેશીએ યજદાંન દાશ્તન અએ બહાદ કુ અગર્ તશ્ ઍજાં રસદ્દ, કે ઇન તન રવાનરા બેઆવાયદ દાદન બદેહમ્. સતાયમ્

અપહ્રી પહેલુમ્, નઉનમ્ દેવાંમ. ૫ નેકીએ દાદારૂ અહુરમજ્દ સેપાસ્દારૂ-હોમ. ૫ પેત્યારૂ અનાઇ ઍજ ગનામીનો અવરૂ મદ્, ઉમેદ રસ્તાખીજ્રા, પહ્રશ-ઓરસંદ હુમદાસ્તાન્ હોમ્. દીને અહુર-મજ્દ, દાદે જરથુશ્ત, રસ્તએ ફ્રારૂન, કર્દ પોઇરૂયોદકેશાન્ ૫ દસ્તુરૂ-દારૂહોમ્ આં જાદેરા ઍજ ગુનાહ ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત્ હોમ, ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કો મરદૂમાન્ ઓ બુન, શાયદ્ બુદન્, યાઓ મન ઓ બુન્ બુદ્ એસ્તેદ્. પેશ્ ઓએ ચેહરૂ અંદા, પસ્ ઓએ ચેહરૂપેશ્, યદ્શાન્ અંદરૂ જસ્ત એસ્તેદ્, ઍજ સે સ્રઓષો-ચરૂનાંમ ગુનાહ, ઍજ આંન્ નીતૂમ ગુનાહ, અંદા હજારાંન્ હજારૂ મર્ગરૂજાન, અંદા ચંદ્ એઓશ્ હફ્ત શાયદ્ બુદન્, પનાંમે ચેશ્ત્, હરવે-

રપ દુશ્મત દુજ્ઝુખ્ત દુજ્ઝુવરૂશ્ત, મૅમ પશાએ કસાંનૂરા, યાઑ કસાંનૂ પશાએ મનૂરા, યાઑ ગુનાહ્કારી પ મનરા કસો ગુનાહ્ ઓ બુનૂ બુદ એસ્તેદ, ઍજ આંનૂ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઑાખે અવાખ્શ્ પશેમાનૂ, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમૂ; પ પતેત્ હોમૂ ઍજ ગુનાહ્.

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદ આખો પાયે ગુનાહ્ નાંમૂ. ચુનૂ હનૂદરખ્ત, મેદયોસાસ્ત્, અંદરજફ્રૂમાનૂ, બઑાદયોજદ, કાઇ-દયોજદ, આગૅરૅફ્ત ગુનાહ્, અવા વર-શ્ત ગુનાહ્, અરૅદુશ્ ગુનાહ્, ખરૅ ગુનાહ્, બાજાએ ગુનાહ્, યાતુ ગુનાહ્, તન્વલ-ગાનૂ ગુનાહ્, મર્ગરૂજાનૂ ગુનાહ્, અવસોશ્ ગેરાનૂ ગુનાહ્, જેહે મર્જ ગુનાહ્, દશ્તાનૂ મર્જ ગુનાહ્, કુનૂ મર્જ ગુનાહ્, અવારૂનૂ મર્જશ્ની, શૉએથ્ ગુનાહ્ સેશ્ની, ગુનાહે

રવાંની, ગુનાહ હમીમાલાંન્, ગુનાહયો-પુલ્-શાહોદ, વક્ષે વખ્શાંન્ વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, અવર્ આબો ગુનાહ; કો મર્દુમ્ ઓ બુન્ શાયદ્ બુદન્, ગજસ્તેહ ગનામીનો દરૂવંદ્ પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફ્રાજ કરૂનીદ્. અહુરમજદ ખોદાએ, ગુનાહ અંદરૂ દીન્ પેદા એકરૂદ, ગોહાને પોઇરૂયોદકેશાંન્, ગુનાહ દાશ્તૅહ એસ્તેદ્. મનશ્ની પીશે દાદાર્ અહુરમજદ, મીનોયાંન્ ગેથ્યાંન્ મેહસ્ત્, પીશે અમૅશા-સ્પંદાન્, પીશે મેહેર સરોશ્ રશ્ને, પીશે આતશ્ બરૂસમ હોમ, પીશે દીન્ રવાંને એશ્, પીશે રદ્ દસ્તુરે દીની, પીશે ઓએ ગવેહ મદ્ એસ્તેદ્, ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત હોમ્ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ, બોહુ બેરાદ જનઓ ફ્રૂજંદ, શોએ સાલાર, બેશ નજદીક, હમગેહાંનીઆન, હમખાસ્તગાન, હમસાએગાંન, હમશેહરીઆંન, પ ઇરૂમાનીઆં જસ્ત પ હર અદાદીહા ચુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ, એજ આંન ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ એજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેર નસા ખુરશ્ની, હેહેર નસા જોએશ્ની, હેહેર નસા ઓએ આવ ઓ આતશ બોરદન, યા આવ ઓ આતશ હેહેર નસા બોરદન, અવસ્તા પચ મનશ્ની ન ગોફતન, મોએ નાખુન દંદાન ફરેશ, દસ્તે શવીન, ઓ અવરેં હરચે પદર હેહેર નસા, ચુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ, એજ આંન ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની

કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ્ ઍજ્ ગુનાહ્.

(કરદો ૬ થો) હુ કાંમે દાદાર્ અહુરમજ્દ બુદ્, ઓઍમ આવાયસ્ત્ મનીદન્, ઓઍમ ન મનીદ્; ઓઍમ્ આવાયસ્ત્ ગુફ્તન્ ઓઍમ્ ન ગુફ્ત; ઓઍમ્ આવાયસ્ત્ કરૂદન્ ઓઍમ્ ન કરૂદ્; ઍજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઑઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ ઍજ્ ગુનાહ્.

(કરદો ૭ મો) હુ કાંમે આહેરેમન બુદ્, ઑઍમ્ ન આવાયસ્ત્ મનીદન્, ઑઍમ મનીદ્; ઑઍમ્ ન આવાયસ્ત્ ગુફ્તન્, ઑઍમ ગુફ્ત્; ઑઍમ ન આવાયસ્ત કરૂદન્,

ઑઐમ કરૂદ; ઑજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઑખે અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ્ ઑજ ગુનાહ.

(કરદો ૮ મો) ઑજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ, હર્ આઇન્ મર્ગર્જાંન્, હર્ આઇન્ ફેરૂદ માન્દ, હર્ આઇન્ માનીદ, હર્ આઇન્ ગુનાહ ઑજ ગુનાહ, ઑઐમ્ અંદર્ અહુરમજદ, મર્દુમ, મર્દુમ, સરૂદગાંન્ જસ્ત્ પ પતેત્ હોમ.

ઑજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ હર્ આઇન મર્ગર્જાંન હર આઇન ફેરૂદ માંન્દ, હર્આઇન માનીદ, હર્ આઇન ગુનાહ ઑજ ગુનાહ; ઑઐમ અંદર્ બહમન, ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સરૂદગાન જસત પ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હરૂઆઇન્ ગુનાહ હરૂ આઇન્ મરૂગરૂજાંન્, હરૂ આઇન ફેરૂદ માન્દ, હરૂ આઇન્ માનીદ, હરૂ આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ; ઑઆએમ્ અંદરૂ અરૂદીબેહશ્ત, આતશ, આતશ સરૂદગાંન્ જસ્ત પ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન હરૂઆઇન્ ગુનાહ હરૂ-આઇન્ મરૂગરૂજાંન્, હરૂ આઇન્ ફેરૂદ માન્દ, હરૂ આઇન્ માનીદ, હરૂ આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઑઆએમ્ અંદરૂ શેહેરેવરૂ, અયોખ્શસ્ત, અયોખ્શસ્ત સરૂદગાંન્ જસ્ત પ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હરૂ આઇન ગુનાહ, હરૂ આઇન્ મરૂગરૂજાંન્, હરૂ આઇન્ ફેરૂદ માન્દ, હરૂ આઇન્ માનીદ, હરૂ આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઑઆએમ્ અંદરૂ સપેંનૂદારૂમદ, જમીન્ જમીન્ સરૂદગાન્ જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઑજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મરગરજાંન્, હર આઇન્ ફેરેદ માંન્દ, હર આઇન્ માનીદ, હર આઇન્ ગુનાહ ઑજ ગુનાહ, ઑઍમ્ અંદર ખોરદાદ આવ્, આવ્ તોખ્મગાંન્ જસ્ત, પ પતેત્ હોમ.

ઑજ હમોઇન્ હર આઇનુ ગુનાહ હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન્ ફેરેદ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન્ ગુનાહ ઑજ ગુનાહ. ઑઍમ અંદર અમરદાદ ઉરવર, ઉરવર સરદેગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ્.

ઑજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફેરેદ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ ઑજ ગુનાહ. ઑઍમ્ અંદર દામે અહુર-મજદ જસ્ત, ચુન સતર, માહ ઓ ખોર-

શેદ્, આતશે સોહરૂ સોઝા, સગ્, વએ, ઓરૂપંદ પંજ આઇન્, ઓ અવરે ગવેહે દેહેશનાંન્, ઇન્ અહુરમઝ્દ ખેશ, ચુન્ અંદર્ગ ઝમીન્ ઓ આસ્માન્ ચુન્ મન્ અંદરૂ ગુનેહગારૂ બુદ્ એસ્તેદ્ હોમ, ઍઝ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ ઍઝ ગુનાહ.

(કરદા ૯ મો) સતરૂ-શેકશ્ની, ખ્એતુદથ્ વસોવશ્ની, દુદએ વેહાંન્ વસોવશ્ની, ગાહાંમબાર્, ફ્રૂવર્દ્યાંન્, હોમ દરૂન્, હોશ ફ્રીદ્ યઝદાંન નેહાદ્ ઓ પદીરફ્ત્, રપિથ્વેન્ ફ્રૂદમ્, રોઝે વહરૂદગાંન્, ચુન્ મન્ આવાયસ્ત્ યશ્તન્, ઑએમ ન યશ્ત્. ઍઝ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની,

ઍઁાખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ્ ઍઝ ગુનાહ.

(કરદે ૧૦ મો) અવર્મનશ્ની, તર્મનશ્ની, આઝૂરી, પંદી, ખશ્મઘની, અર્શ્કઘની, વદ્ચશ્મી, સૂર્ચશ્મી, વદ્નગીરશ્ની. ખોર્દફ્નગીરશ્ની, નગીરાઇ, પંદી, ખુદશાહી, અસ્પેહાંની સપોઝગારી, વરૂની, ગુમાની, આશ્મોઇ, જોર્ગવાહી, દરોગ્દાવરી, ઓઝ્દીસ્ત્ પરસ્તી, કોશાદ્ દવારશ્ની, બર્હેને દવારશ્ની, અવેમોગ્‑દવારશ્ની, દરાંયાંન્ જોઍશ્ની, દરાંયાંન્ ખોરશ્ની, દૂઝદી ગદહી, જહી જાદુઇ, જાદુ‑પરસ્તિ, રેસ્પી, રેસ્પીબારગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીન્મોઇ, ઓ અવરે હર્ આઇન્ ગુનાહ, ઓ પ ઇન્ પતેતી હોશ્મોર્દ, આંન ન હોશ્મોર્દ, આંન્ દાંનેસ્ત, આંન્ ન દાંનેસ્ત. આંન્ અંગર્દ, આંન્ ન અંગર્દ, સ્ઓશાદા વેરેઝ્યા, પીશે

૨૬ દસ્તૂરે દીની આવાયસ્તૂ ગર્જીદન્, ઑઍમ્ ન ગર્જીદ ઑજ આંન્ ગુનાહ્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેથી ઓ મીનો-આંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ ઑજ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગ્ર્ કસાંન્ પતેતી પદીરફ્તેહ્ હોમ્, ઓઍમ ન કર્દેહ્-હોમ્, ઇશાંન્ રવાંન્રા, દુશ્ખારી મદ્, યદ્શાંન્ જાદેહ્રા, હર્ યક્ જુદ જુદરા, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશે-માન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ્ ઑજ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન્ દીન્ દસ્તુર એસ્ત-હોમ, ઇન્ અહુરમજ્દ જરથોશ્ત્ ચાશ્ત્, જરથોશ્ત્ ઑઍ ગુશ્તાસ્પ્. પ

પેવંદ આદરૂઆદ મારાસ્પંદાંન્ મદ. પદશ પસાખ્ત્ કરૂદ બોખ્ત્. અશાહી વેહ રવાંને દુશારમૂરા આવાયશ્નીતરૂ વેહશ્ની હોમ.

પ જીવંદીએ જાન્ આસ્તૂઆંન્ હોમ્ હુમત પ મનશ્નૅ, આસ્તૂઆંન્ હોમ હુખ્ત્ પ ગવશ્નૅ, આસ્તૂઆંન્ હોમ હુરૂશ્ત પ કુનશ્નૅ, આસ્તૂઆંન્ હોમ્ પ ગવહુ દીને માઝ્દયસ્નાંન્, હમા કૅરૂફૅહા હમદાસ્તાન્ હોમ્, ઍજ઼ હમા ગુનાહીઆ જુદદાસ્તાન્ હોમ. પ નેકી સેપાસ્દારૂ હોમ; ઍજ઼ અનાઇ ખોરૂસંદ હોમ્. પૂલ પાદફ્રાહ, ખંદ દરેશ, તોજશ્ને તાવાંન્ દીન્ પાદ ફ્રાહે સે શબ્ પંજાહ હફ્ત્ સાલ્, પદશ્ ખોરસંદ હમદાસ્તાંન્ હોમ્. ઑએમ કરૂદે હોમ્ ઇન્ પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેરે કૅરૂફૅહરા, ગૅરાંન્ બીમે દાજ઼ખ્રા, અશાહી વેહ રવાન્ દુશારમૂરા, પ ઇન્ મન્શ્ને કરૂદૅ હોમ્. કુ કાર્ કૅરૂફૅહ મન્ અંદા ન્ કર્દ, આંચે ન્ કુનમ્, હમા

એસ્તશ્ને કેરૂફેહ્શ, ગુજાશ્ને ગુનાહ્શ, ઓખ્તે રવાંન્શ. અગર્ માન્દ બહોદ્, કુ ગુનાહે મન્ તોખ્ત ન બહોદ્. પાદ્ ફ્રશહે સે શબ્ આંનહીઆ પદશ્ ઓરસંદ, હમ્દાસ્તાંન હોમ.

હમેં ફ્રરમાએમ અષેમ વોહૂ બેગુદીર-શ્ની, પતેતી પીશ્ એજ બેગુદીરશ્ની. પસ્ ગુદરૂદેહ મન્, મન્ જાદેહ્શ એજ ગુનાહ્, પ પતેત્ બહોદ્. સેદોશ્ ગેથાફ્રીદ્ ફ્રરમાયદ્. ફ્રરમુદાર્ બાહેશ્ની હમ્દાસ્તાંન્ હોમ્, અહુરમજદ એશ્ હોમ, અહુર-મજદ દહમાન કુનમ, અશાહી સતાએમ્.

ઓાએમ્ ગીરફ્તહહોમ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હુરૂશ્ત, પ મનશ્ન ગવશ્ન કુનશ્ન; બહેલશ્ની દહોમ, હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્હૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, એજ મનશ્ન ગવ-શ્ન કુનશ્ન. ઓાએમ ગીરફ્તે-હોમ્ હરૂ-

વેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વર્શ્ત, ૫ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. બહેલશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝ્ઝૂખ્ત દુઝવર્શ્ત, ઍજ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. ઑઍમ્ ગીરફ્તૅહ હોમ્, હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વર્શ્ત, ૫ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. બહેલશ્ની દેહોમ, હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝ્ઝૂખ્ત દુઝવર્શ્ત, ઍજ મનશ્નૅ ગવ-શ્નૅ કુનશ્નૅ. ઑઍમ ગીરફ્તૅહ હોમ્. હરૂ-વેસ્પ રાહે રાસ્તી ફ્રારૂન્; બેહેલશ્ની દેહોમ હરૂવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવારૂન્, ઘના શીકસ્ત્, અહુરમઝ્દ બેહ અવઝૂન સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્ય-સ્ચા હ્વર્શ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્દ્વોઇબ્યસ્ચા વર્શ્ત્વોઇબ્યસ્ચા. અઇ-બિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વર્શ્તાચા, પઇતિરિચ્યા દઇથે,

વીરેઆ દુશ્મતાચા, દુજ્હૂખ્તાચા દુજ્વરૂ-શ્તાચા. ફ્રેરા વે શાહી અર્મેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમ્ચા, વહ્મેમ્ચા ફ્રેરા મનઙ્હા ફ્રેરા વચઙ્હા, ફ્રેરા શ્યઓથના, ફ્રેરા અઙ્હુયા, ફ્રેરા તન્વસ્ચીત્ ખ્ષ્ઋયાઓ ઉશ્તનેમ. સ્તઓમી અષેમ્. અષેમ વોહૂ ૧).

યથા અહૂ વર્યો ૨૧), અષેમ્ વોહૂ ૧૨). યથા અહૂ વર્યો ૨). યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ, અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ. સઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ્ આહૂઇરૂયેહે. અષેમ વોહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ,-હુજઙ્રેમ,-જસ મે અવઙ્હે મઝ્દ, કેરૂફે મોઝ્દ. અષેમ્ વોહૂ ૧).

(પતેત પશેમાનીનો સાર)

સઘળા ભલા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણ કરૂં છું તથા તેઓને હું અખતીઆર કરૂં છું

અને સઘળા બુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિક્કારૂં છું તથા તજી દેઉં છું. મારી પાસે જેઓ કાંઈ દોલત અને પુંજી છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અગરજો મારાં રવાનના ફાયદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માબાપ, ભાઈ, બેન, સગાં, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોબા કરીને દુર રહેવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર અહુરમજ્દની મરજી પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જો મારાથી નહી થયાં હોય અને નાપાક એહરેમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરૂં છું.

ઓ ખોદા તારી ભલી પેદાયશોના કોઈબી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં દુખ દીધું હોય તથા માણસજાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે બધા ગુનાહને માટે પશ્ચાતાપ કરી માફી માગું છું, બધી જાતના

ગુનાહો જેવા કે જુઠાઈ, ચોરી, જુલમાત, કોઈની મશ્કરી, અદેખાઈ, લોભ, જુઠું અથરામણુ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુશ્તી બાંધ્યા વગર ફરવું, બાજ ધરીયા વગર ખાનું ખાવું એ વગેરે દીનના હોકમોનો જો કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો ફરૂં છું.

જે દીન દાદાર અહુરમજ્દે અશો જરથોશ્તને શિખવી, અશો જરથોશ્તે કએ ગુશતાસ્પને શિખવી તથા જે દીનને આદરબાદ મારાસ્પંદે પાછી સજીવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમો (અવસ્તા ભાષામાં).

નાહ્મી દએવો, ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો અહુર-ત્કએષો, સ્તઓતા અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, યશ્તા અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. અહુરાઇ મઝ્દાઇ વંગ્હવે વોહુમઇતે, વીસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી, અષાઉને રએવઇતે ખરેનંગ્હુઇતે. યા જી

ચીચા વહિશ્તા; યેઙ્હે ગાઉશ, યેઙ્હે અર્ષમ્, યેઙ્હે રઐાચાઓ, યેઙ્હે રઐાચેબીશ, રોઇથ્વૅન્ ખાથ્રા.

રૅપન્તાંમ્ આરમઇતીમ વઙ્હુહીમ વૅરને, હુા મોઇ અસ્તુ. ઉસ્ ઍઉશ સ્તુયે, તાયાઅતચા હુજઙ્હુતચા, ઉસ્ મજદયસ્નનાંમ વીસાંમ, જયાનયૅચા વીવાપતચા.

ફ્રૅરા મનઐાઇબ્યો રાઐંઙ્હે, વસે-યાઇતીમ્ વસે-ષૅઇતીમ્, યાઇશ ઉપઇરી આય જૅમાં ગઐાબીશ ચ્યેન્તી. નેમઙ્હા અષાઇ ઉજદાતા, પઇતી અવત સ્તુયે, નોઇત અષ્માત આજ્યાઓનીમ, નોઇત વીવાપેમ, ક્ષ્તા માઝદયસ્નીશ અઐાઇ વીસો, નોઇત અસ્તો, નોઇત ઉશ્તાનહે ચિન્માની.

વી દઐવાઇશ અઘાઇશ, અવઙ્હુશ, અન રૅતાઇશ, અકો-દાબીશ સરૅમ મ્રુયે; હુાતાંમ દ્રઐાજિશ્તાઇશ, હુાતાંમ પઐા-

પિશ્તાઇશ, હાતાંમ અવહુર્તમાઇશ. વી દએવાઇશ વી દએવવત્‌બીશ, વી યાતુશ વી યાતુમનબીશ, વી કહ્યાચીત હાતાંમ આતરાઇશ, વી મનેબીશ, વી વચેબીશ, વી શ્યઓથનાઇશ; વી ચિથ્રાઇશ. વી જી અના સરેમ્ ભ્રૂચે, યથના દ્રેગ્વાતા શાંખ્ષયન્તા.

અથા અથા ચોઇત અહુરો મઝદાઓ જરથુશ્ત્રેમ, અધા ક્ષયએતા. વીસ્પએષૂ ફેરશનએષૂ, વીસ્પએષૂ હનૂજમનએષૂ, યાઇશ અપેરસયતેમ્ મઝદાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા.

અથા અથા ચોઇત જરથુશ્ત્રો, દએવાઇશ સરેમ્ વ્યાબ્રૂવીતા વીસ્પએષૂ ફેરશનએષૂ, વીસ્પએષૂ હનૂજમનએષૂ. યાઇશ અપેરસયતેમ મઝદાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા; અથા અર્જમચીત્ યો મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, દએવાઇશ સરેમ વીબ્રૂચે. યથા અનાઇશ વ્યબ્રૂવીતા યે અષવા જરથુશ્ત્રો.

યાવરનાઑ આપો. યાવરનાઑ ઉર્વ-રાઑ, યાવરના ગાઉશ્ હુદાઑ, યાવરનો અહુરે મજ્દાઑ, યે ગાંમ્ દદા, યે નરૅમ અષવનૅમ; યાવરનો અસ જરથુશ્ત્રો, યાવરનો કવા વીશ્તાસ્પો, યાવરના ફ્રષઑશ્ત્રા જામાસ્પા; યાવરનો કસ્ચીત સઓષ્યંતાંમ્, હુઇથ્યા-વરૅજાંમ્ અષઑનાંમ, તા વરૅનાચા ત્કએષાચા.

મજ્દયસ્નો અહ્મી મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્યા ફ્રવરૅતસ્યા. આસ્તુયે હુમતૅમ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તૅમ શ્યઑથનૅમ, આસ્તુયે દએનાંમ વઙુહીમ્ માજદયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઑખૅધ્રાંમ, નિધાસ્નઇથીષૅમ, ખ્વએત્વદથાંમ્ અષઑનીમ યા હાઇતિનાંમ્ચા બૂષ્યેઇંતિનાંમ્ચા, મજિશ્તાચા વહિશ્તાચા સ્રએશ્તાચા, યા આહૂ-

ઇરિશ જરથુશ્ત્રિશ; અહુરાઇ મજ્દાઇ વીસ્પા વૉહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ આસ્તુઇતિશ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજદયસ્ની છે અને હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું.

દરેક કામમાં સભ્યતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું. મારા જાતભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને બચાવી લેવાની મારી ફરજ હું સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સત્તા હું કબુલ રાખતો નથી. ગલીચાઇ અને અસ્વચ્છતાને ધીક્કારૂં છું. અશો જરથોશ્તને મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

દાદાર અહુરમજદ, પેગમ્બર જરથોશ્ત, શાહ ગુશ્તાસ્પ, ફરશોસ્ત્ર અને જામાસ્પ તથા બીજા એવાજ સાચા માણસોને પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણ કરૂં છું. મજદયસ્ની દીન ઉપર ઉશાતવાર છું

કારણ કે એ મજદયસ્ની દીન બીજી સઘળી દીનો કરતાં શ્રેષ્ટ છે. પાક ખોદાએ આપણાં ભલાંને કાજે એ દીન અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ.

દીનનો કલમો (પાજંદ જબાનમાં).

બ નાંમે યજદ બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશ્ગરે મેહેરબાંન. રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ, મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, હએન-યાઓ વઙ્હુયાઓ માજદયસ્નોઇશ, દીન એહ રાસ્ત વ દરોસ્ત, ખોદાએ બર્ ખલ્ક ફીરસ્તાદેહ ઇન હસ્ત, કે જરતોશ્ત આવોર્દેહ હસ્ત, દીન્ દીને જરતોશ્ત, દીને અહુરમ-જદ, દાદે જરતોશ્ત સ્પિતમાન. અષઓને અષઁમ્ વોહૂ ૧). (ત્રણ વાર પઢવું.)

(પાજંદ જબાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભલી મજદયસ્ની દીન કે જે એકલા અહુરમજદની પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાંણ હોજો, એ

ભલી અને સાચી દીન ખોદાએ લોકોનાં ભલાંને માટે અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલી છે. એ દિન હોરમજદી તથા જરથોશ્તી છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમસ્કાર ચેરાગ્નો.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરએ મજ઼્દાઑ. અષ્ઁમ્ વૉહૂ ૧); ૫ નામે યજ઼્દાંન્ અહુરમજ઼્દ ખોદાએ અવજ઼ૂની, ગ્રાર્જે ખોરેહ્ અવજ઼ા-યાદ્; આતશ્ દાદ્ગાહ્ આદર્ ફ્રરા. ઑજ઼્ હમા ગુનાહ્, પતેત્ પશેમાનૂઓમ, ઑજ઼્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત, દુજ઼ૂખ્ત, દુજ઼્વરેશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઉએમ ગુફ્ત, ઉએમ્ કર્દ્, ઉએમ્ જસ્ત, ઉએમ્ બુન્ બુદ્ ઑસ્તેદ્. ઑજ઼ાન્ ગુનાહ્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની, ગેતી ઓ મીનો-આંની, ઑખેઅવાખ્શ્ પશેમાનૂ ૫ સે ગવ-

૨ની ૫ પતેત્ હોમ્. (સર ઝોંકાવતાં ભણવું) ☞ ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ નॅમસॅ-તે આતર્શ મજ્દાઑ અહુરહે હુધાઑ મજ્િ-શ્ત યજ્ત. અષॅમ્ વૉહૂ ૧) ☞ (ત્રણ વાર પઢવું) અહ્માઇ રએશ્ચ, બજ્દ્રેમ્, જસ મે અવઙ્હે મજ્દ. કॅરફ્રે મોજ્દ. અષॅમ્ વૉહૂ ૧).

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદાર અહુરમજ્દને ખુશાલ કરૂં છું, અહુરમજ્દના આતશને હું નમન કરૂં છું અને તમામ ગુનાહથી પસ્તાવો કરૂં છું.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજ્દે, બક્ષ્ષાયન્દેહ બક્ષાયશ્ગરે મેહરૂબાન્. અહુરમજ્દ ખોદાએ, ઇથા આત્ યજ્મઇદે અહુરॅમ્ મજ્દાંમ્, યે ગાંમ્ચા અષॅમૂચા દાત્, અપસ્ચા દાત્ ઉર્વરાઑસ્ચા

વહ્ઉહીશ્, રએઁચાઍોસ્ચા દાત, બૂમીમૂચા વીસ્પાચા વૅાહૂ. અષૅમ્ વૅાહૂ ૩).

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીયામત ખાણું મને મલ્યું છે તે માટે દાદાર અહુરમજદનાં હું શુકાનાં કરૂં છું. જેણે અનાજ, પાણી વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સારૂં ઉત્પન્ન કીધું; જે માટે આએ જગાએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરેોસ્તી (અવસ્તા ભાષામા).

તાઍો અશ્નિ મ્માને જમ્યારૅશ, યાઍો અષઍોનાંમ્ ક્ષ્નૂતસ્ચ, અપયસ્ચ, વ્યાદ્દય-બિશ્ચ, પઇતિ-જન્તયસ્ચ; ઉસ્ નૂ અહ્હાઇ વીસે જમ્યાત્ અષૅમ્ચ. ક્ષથ્રૅમ્ચ, સવસ્ચ, ખરૅનસ્ચ, બાથ્રૅમ્ચ. દરૅઘો-ક્રૅતમથ્વૅમ્ચ અહ્હાઍો દએ્નયાઍો યત્ આહુરોઇશ્ જરથુશ્ત્રોઇશ્. અસિરત-નૂ અઇહ્હત્ હચ વીસત્ ગાઉશ્ બુયાત્; અસિરતૅમ્ અષૅમ્,

અસિશ્તૅમ્ નર્શ્ અષઓનો અઓજો, અસિશ્તો આહૂઇરિશ્ ત્કએષે. જમ્યાંત્ ઇથ અષાઉનાંમ્ વઙ્ઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો, અષોઇશ્ બએષજ હુચિ-થ્રાઓ જૅમ-ફ્રથઙ્હ દાતુ-દ્રાજઙ્હ. હુવરૅ-બરૅજઙ્હ; ઇશ્તેએ વઙ્હુઙ્હાંમ્, પઇરિતા-તેએ આતરનાંમ, ફ્ષ-વક્ષ્યાઇ રયાંમ્ચ ખ્વરૅનઙ્હાંમ્ચ.

વઇનીત્ અષિ ન્માને સ્રઓષો અસ્રુ-શ્તીમ, આક્ષ્તિશ્ અનાક્ષ્તીમ્, રાઇતિશ્ અરાઇતીમ, આર્મઇતિશ્ તરો-મઇતીમ્, અરષુખ્ધો વાશ્ મિથઓખ્તૅમ વાચિમ્ અષ-દ્રુજેમ્. યથ અહુમ્ચ અમેષાઓ સ્પૅન્ત ગ્રઓપાઇ અબ્યાધ પઇતિષાંન્ વઙ્હૂશ્ યસ્નાંસ્ચ વહ્માસ્ચ, વોહૂ યસ્નૅમ્ચ વહ્યૅમ્ચ, હુબૅરૅતીમ્ચ, ઉશ્ત-બૅરૅતીમ્ચ, વન્ત-બૅરૅ-તીમ્ચ. આ-દરૅઘાત્ ખ્વાથ્ઝ્યાત્. મા યવે

ઇમત્ ન્માનॅમ આથ્રવત્ ખરૅનો ફ્જહીત્; મા આથ્રવઝતિ ઇશિનશ્, મા આથ્રવઝતિ આસ્ન ફ્જન્તિશ્; આથ્રો હિસ્યેહે પઝતિ અષોઇશ્ચ વઙ્હુયાઓ દરૅઘॅમ હુખ્મ.

(અવસ્તા ભાષાની દોઆ તંદરોસ્તીનો સાર.)

આ ઘર અને ખાન્દાનમાં ખુશનુદી, આશીર્વાદ, રાસ્તી, હુકુમત, આબાદી કીર્તી તથા સુખાકારી ઉત્પન્ન થાઓ! અશો લોકોનાં ભલાં ફરોહરો અશોઈના બળવાન ઉપાયો પોતાની સાથે આ મુકામમાં લાવો! ભલાઈનો વધારો થાઓ અને બદી નાબુદ થાઓ! આ ઘર તાબેદારી, સખાવત, સભ્યતા અને સચ્ચાઈનાં સદગુણોથી ભરપુર બનો કે જેથી સારી યજશને, તંદરોસ્તી, દોસ્તી વિગેરેની ફરેસ્તાઓની ભેટોથી તેમજ આસાનીવાલું સુખ અને જાતી અક્કલવાલાં ફરઝંદોથી આ કુટુંબ લાંબો વખત સુધી સુખી અને આબાદ રહે!

દોઆ તંદરોસ્તી (પાજંદ જબાનમાં).

બ નાંમે યજદે, બક્ષાયન્દેહ, બક્ષા-યશગરે મેહરૂબાંન્. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

તનૂ-દરોસ્તી દેરૂજીવશની આવાયદ; ખોરેહ અંઘદ અષહીદાર; યજદાંને મીનો-યાંન્, યજદાંને ગેતીયાંન્, હફ્ત અમેંષાસ્પં-દાંન્, મ્યજદ રોશન્ હમેં બેરસાદ. ઇન દોઆયાંન્ બાદ, ઇન્ ખુઆહાંન્ બાદ, હમેં અન્દર્ કસાંન્‌રા, જરથુશ્તી દીન્ શાદ બાદ; અએદૂન્ બાદ. યા બારી ખોદા! ખોદાવંદ આલમ્‌રા, હમા અનજુમન્‌રા (ફલાંનરા) (આ જગોએ જે જીવતાં માણસોની નૈયતે ભણે તેઓનું નામ લેવું) બા ફરજન્દાન્, હજાર્ સાલ્ દેર્ બેદાર્, શાદ બેદાર્, તન-દરોસ્ત્ બેદાર્; અએદુન્ બેદાર. બર્ સરે અરજાન્યાંન સાલ્‌હાએ બીસ્યાર્ વ કરન-

હુઆએ બીશુમાર, બાકી એ પાયન્દેહ્ દાર્, સદ્ હજારાન્ હજાર્ આફ્રીન્ બાદ્, સાલ્ ખોજસ્તેહ્ બાદ્; રોજ ફ્રરોખ્ બાદ્, માહ્ મુબારક્ બાદ્. ચંદ્ સાલ્, ચંદ્ રોજ, ચંદ્ માહ્, બીસ્યાર્ સાલ્ અર્જાનીદાર્, યજશ્નેં ઓ ન્યાએશ્નેં, ઓ રાદી ઓ જોર્ બરશ્નેં. અશોઈદાર અવર્રે હમા કારો કેર્ફ્રેહા; તન્-દરોસ્તી બાદ્, નેકી બાદ્, ખૂબ્ બાદ્, અએ-દૂન્ બાદ્, અએદૂન્ તરજ્ બાદ્; પ યજદાંન્ વ અમેંશાસ્પન્દાંન્ કાંમે બાદ્.

ધનવાન્, પુત્રવાન્, આયુશવાન્, લક્ષ્મી-વાન્, વૃદ્ધાવાન્, રોજીવાન્, શુક્રાંના દાદાર્ યેક્ દીન્ યેક્, જરથુશ્ત્ર બર્ હક્, બેશક્ બેગુમાન્ હોમ્ પાક્ દીન મજદયસ્ની જરથુશ્ત્ રિપતમાન્. અશઑને અષેમ્ વોહૂ ૧).

(પાઝંદ જબાનની દોઆ તંદરોસ્તીનો સાર.)

એ ખોદા તું મને તંદરોસ્તી સાથની લાંબી જીંદગી આપ, એ યજદ અને અમશાસ્પંદો તમારાથી હું

પવિત્રાઈ અને સચ્ચાઈ મેળવું; માજદયસ્નની દીનની આબાદી અને ચઢતી કળા હોજો. ઓ ખોદા મારા ટોળાના લોકને તથા અમારા રાજકર્તાને સદા કાયમ, ખુશાલ અને તંદરોસ્ત રાખ. અમારા રોજ માહ અને વરસ બખ્તાવર થાઓ. લાંબી મુદ્દત સુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે ત્યાં ધન, દોલત આયુશ અને પુત્રની વૃધ્ધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોશ્તી દીન ઉપરનું અમારૂં એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે બંદગી કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજનાં નાંમ.

૧ દાદાર્ અહુરમજ્દ.
૨ બેહમન્ અમશાસ્પંદ.
૩ અર્દીબેહેશ્ત્ અમશાસ્પંદ.
૪ શેહરીવર્ અમશાસ્પંદ.
૫ અસ્પંદાર્મદ્ અમશાસ્પંદ.
૬ ખોરદાદ્ અમશાસ્પંદ.

૭ અમરૂદાદ અમષાસ્પંદ.
૮ દએ-પ-આદર્ દાદાર્.
૯ આદર્ યજદ.
૧૦ આવાં યજદ.
૧૧ ખુરશીદ યજદ.
૧૨ માહ્ યજદ.
૧૩ તેશતર્ તીર્.
૧૪ ગોશ્ યજદ.
૧૫ દએ-પ-મેહેર્ દાદાર્.
૧૬ મેહેર્ યજદ.
૧૭ સરોશ્ યજદ.
૧૮ રશ્ને રાસ્ત્ યજદ.
૧૯ ફરૂરોખ્ ફેરૂવરૂદીન.
૨૦ બેહેરાંમ્ યજદ.
૨૧ મીનો રાંમ.
૨૨ ગવાદ યજદ.
૨૩ દએ-પ-દીન્ દાદાર્.
૨૪ દીન્ યજદ.

૨૫ મીનો અશીશવંઘ.
૨૬ આશતાદ યજદ.
૨૭ મીનો આસ્માન.
૨૮ જમ્યાદ યજદ.
૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહિનાનાં નાંમ.

૧ ફરરોખ ફરવરદીન.
૨ અરદીબેહસ્ત અમશાસ્પંદ.
૩ ખોરદાદ અમશાસ્પંદ.
૪ તેશતર તીર.
૫ અમરદાદ અમશાસ્પંદ.
૬ શેહરીવર અમશાસ્પંદ.
૭ મેહેર યજદ.
૮ આવાં યજદ.
૯ આદર યજદ.

૧૦ દએ ક્ષાદારૂ.
૧૧ બેહુમનૂ અમષાસ્પંદ.
૧૨ અસ્પંદારૂમદ અમષાસ્પંદ.

૭ ગહમ્બારના નાંમ.

૧ મઅએદીઓઝરેમ્.
૨ મઅએદીઓશાહેમ.
૩ પએતેશાહેમ.
૪ અયાથ્રેમ્.
૫ મઅએદીઆરેમ્.
૬ હમસ્પથ્મએદએમ.

પાંચ ગાથાના નાંમ.

અહુનવત, ઉશતવન, સ્પેન્તોમદ, વોહૂક્ષથ્ર, વહિશ્તોઇશ્ત.

હમકારાનાં નામ.

અહુરમજદ, દએ-પ-આદર, દએ-પ-મહેર,
દએ-પ-દીન.

બેહમન, માહ, ગોશ, રાંમ.

અરદીબેહશ્ત, આદર, સરોશ, બેહેરાંમ.

શેહરીવર, ખુર,[1] મેહર, આસ્માન,
અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,[2]
મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્રવશ,[3] ગવાદ.

અમરદાદ, રશ્ને, આશતાદ, જમ્યાદ.

---

૧ ખુરશેદ   ૨ અશીશવંગ   ૨ ફ્રવરદીન.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન્

ખોદા.

અવસ્તા-તા ચશ્મેન્ગ્ હ્વિસ્પા હારો અઈબી અષા અઈબી વએનહી વીસ્પા.[૧]

સાર—પાક ખોદા પોતાની સઘળે ઠેકાણે હાજર રહેલી આંખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમોને કોણે પેદા કીધા?

જ૦—પાક **ખોદાએ.**

સ૦—**ખોદાએ** દુન્યામાં બીજું શું શું પેદા કીધું છે?

જ૦—કુલે માણુસ જાત, પશુ પક્ષી, સુર્ય, આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને

---

૧ યજશ્નને હા ૩૧ ક. ૧૩.

વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ બનાવી છે.[૧]

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણની સત્તા ચાલવી જોઇએ?

જ૦—અલબત તેના બનાવનાર એકલા ખોદાનીજ.[૨]

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા કીધાં?

જ૦—નેક અને સાચ્ચાં કામો કરવા, ખુદરતને અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી બીજાંઓને શિખવવા.

સ૦—કયાં કામો ખોદાને પસંદ છે?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સચ્ચાઇ. કારણ કે ખોદા પોતે પરોપકારી, દયાળુ, સખી અને સાચ્ચો છે.

સ૦—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે?

---

૧ દોઆ નામ સેતાયશને. ૨ યજશને હા ૮, ફ. ૫.

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે જે જે પેદા કીધું છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે નહીં, પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને માટે છે તેથી આપણે જાણ્યે છીએ કે **ખોદા** પરોપકારી છે.

સ૦—**ખોદા** દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અજાણપણે થયલા ગુનાહની તોબેશ કરવાથી આપણને માફી બક્ષે છે.

સ૦—**ખોદા**ની સખાવતો શી છે?

જ૦—આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન, ઢોરોને માટે ઘાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.[1]

સ૦—ખોદાતાલા સાચાનો સાથી છે એ વિષે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે?

---

૧ યજશને હા ૩૭ ક. ૧.

જ૦—અવસ્તામાં કહે છે કે "સાચા રસ્તામાં ખોદા રહે છે." સાચ્ચાઓ ઉપર તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઇથી ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.[1]

સ૦—શા માટે આપણે **ખોદાથી** ડરીને ચાલવું જોઇએ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સઘળાં નેક અને બદ કામો જુએ છે અને તે કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા દુઃખ આપનાર છે.[2]

સ૦—સાચાં માણસને **ખોદાથી** બીહવાનું કાંઇ કારણ છે?

જ૦—ના જી, કાંઇજ નહી. સાચાં માણસે તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ **ખોદા**—કે જે સર્વનો બાપ છે તેથી બીહવાનું કાંઇ કારણ નથી.

---

૧ અર્વેમ વોહુ. ૨ યજશને હા ૩૦ ફ. ૧૧.

સ૦—આપણુ ઉપર કાંઇ દુ:ખ અથવા આફત આવી પડે ત્યારે શું કરવું?

જ૦—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ મદદ માંગવી અને જો તે દુ:ખ આપણી પોતાની કોઇ કસુરથી આવી પડયું હોય તો તેવું કામ ફરીને નહી કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઇએ?

જ૦—"ઓ ખોદા! તું મને એવી બક્ષેશ કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારૂં કલ્યાણ થતું હોય. કારણ કે મારે વાસ્તે શું સારૂં છે તેનો જાણનાર તુંજ છે."[1]

સ૦—ખોદાનું અવરતા નામ અને અર્થ શું?

જ૦—અહુરમજદ એટલે સદા કાળ હસ્તી ધરાવનાર ઘણાં ડહાપણવાળો સાહેબ.

સ૦—ખોદા કયાં છે.

જ૦—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વે ઠેકાણે

---

૧ યજશને હા ૩૧ ક. ૫.

હાજર છે. તે આપણાં જાહેર તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.[૧]

સ૦—જ્યારે તે **સાહેબ** સઘળું જુએ છે અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે ચાલવું?

જ૦—આપણે કાંઇ ખોટું કામ કરવું નહી; કેમકે **ખોદા** તે જુએ છે અને તે માટે આપણને શિક્ષા કરશે.[૨]

સ૦—ખોદાને તમો જોઇ શકતા નથી કેમ કહી શકો કે તે છે?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરે છે.

સ૦—તે નાદાર ચીજો તે કઇ?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સાબેત કરશો?

---

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૪.

૪૦—માણસ એક ખુરશી બનાવી શકશે પણ તે ખુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાધનો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કોણ બનાવે છે? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીંપે છે પણ પીળા ફુટીને ઝાડ મોટું થાય છે તે કોણ કરે છે? શું એ બધું માણસથી થાય છે? નહી. ત્યારે જે ચીજ માણસથી નહી બની શકે તેનો બનાવનાર માણસના કરતાં કોઇ વધારે ડહાપણવાલો હોવો જોઇએ. તે આપણા ધર્મમાં જણાવ્યાં પ્રમાણે ખોદા પોતે છે અને એ ઉપરથી ખોદાની હસ્તી સાબેત થાય છે.

જરથુશ્ત્ર.

અવસ્તા—અએમ મોઇ ઇદા વિસ્તો યે ને અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા જરથુશ્ત્રો.[1]

સાર—(દાદાર હોરમજદ કહે છે કે) "જેણે એકલાએ મારી શિખામણો સાંભળી તથા જે મને આ દુન્યામાં જણાયલો છે તે સ્પેતમાન્ જરથોશત્ છે."

સવાલ—ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે કયાં નામથી ઓળખાએ છીએ?

જવાબ—ધર્મ શિક્ષક અથવા ધર્મગુરૂ.

સ૦—આપણો સૌથી પહેલો ધર્મગુરૂ કોણ?

જ૦—પેગાંમ્બર અશો **જરથોશ્ત.**[2]

સ૦—અશો જરથોશ્તને પેગાંમ્બર કહેવાનું કારણ શું?

---

૧ યજશ્નેહા ૨૯, ફ. ૮. ૨ ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૮૮.

જ૦—કારણ કે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી **ખોદાને** પીછાંનીઆ અને મીનોઇ દુન્યાંમાંથી **ખોદાના** હોકમો આએ દુન્યામાં લઇ આવ્યા. પેગામ્બરનો અર્થ સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦—અશો **જરથોશ્ત** કોણનો પેગાંમ્બર?

જ૦—આખી દુન્યાનો—ખાસ કરીને ઇરાંની માજદયરની પારસીઓનો. આપણો પેગાંમ્બર અશો **જરથોશ્ત** હોવાથી આપણે જરથોશ્તી કહેવાઇએ છીએ.

સ૦—એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કોણે કબુલ રાખ્યા?

જ૦—કયાંની વંશના ઇરાંની પાદશાહ ગુશ્તાસ્પ અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦—એવણને પેગામ્બર તરીકે કબુલ કરવાની આગમચ કેવી રીતે પાદશાહ ગુશ્તાસ્પે પોતાની ખાત્રી કીધી!

જ૦—ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્કલથી વિદ્વાનોને હેરત કીધા. ઘણા બીકટમાં બીકટ સવાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઅજેજા કરી બતાવ્યા. એવી રીતે બારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાત્રી કીધા પછી એવણને પેગામ્બર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦—અશો જરથોશતનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જ૦—તેવણ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોઇ અને પરહેજગારી રાખવી, સઘળાંઓનુ ભલું ઇચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો જરથોશતનો જન્મ કયાં થયો હતો?

જ૦—ઇરાન દેશમાં આવેલાં રએ શેહેરમાં 'પઓરૂશસ્પ' નાં ઘરમાં.[1]

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯, ક. ૩.

સ૦—**પઓરૂશસ્પ** કોણનું નામ છે?

જ૦—અશો **જરથોશત**નાં પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેગાંમ્બરને **જરથોશત પઓરૂશસ્પ** કહીને નથી ઓળખતા પણ **જરથોશત સ્પિતમાન** એ નામે ઓળખ્યે છીયે તેની સમજણ શું?

જ૦—**સ્પિતમ** એવો નામનો અષો **જરથો-શત**નાં વડવાઓમાં એક નામીચો પુરૂષ થઇ ગયો છે તેનાં નામ સાથે આપણા પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો **જરથોશત**નાં માતાજીનું નામ અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું?

જ૦—એવણનાં માતાજીનું નામ દોગ્દો અને ધણિયાણીનું નામ **હુવોવી.**

સ૦—અશો **જરથોશત**ને કેટલી દીકરીઓ હતી? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. **પઓઉરૂચીશ્તી,**[1]

---

૧ યજશને હા ૫૩ ક. ૩.

ફ્રેની અને થ્રીતી.[૧]

સ૦—અશો **જરથોશત**ના દીકરાઓનાં નામ આપો.

જ૦—ઇસતવાસ્ત્ર, ઉરૂવતતનર અને હ્વરેચિથ્ર.*

સ૦—અશો **જરથોશતનાં** ખાનદાનનાં નામ આપો?

જ૦—માતાજી તરફથી **હ્વોવનું** ખાનદાન તથા પિતાજી તરફથી **હએચત-અસ્પા** અથવા **સ્પિતમનું** ખાનદાન હતું,† જે પાદશાહ **ફરેદુનથી** ઉતરેલું હતું.

સ૦—અશો **જરથોશતનો** દીસો અથવા મરણ દીવસ કયા રોજે?

જ૦—દએ મહિનો અને ખોરશેદ રોજે?

સ૦—એવણનો જન્મ દિવસ કયા રોજે?

જ૦—ફરવરદીન મહિનો અને ખોરદાદ રોજ અથવા ખોરદાદ સાલનો દિવસ.

---

૧ ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૧૩૯. * અથવા ખુરશેદચેહેર ફરવરદી યશ્ત ફ. ૯૮. † ઈજશને હા ૪૬, ફ. ૧૫

જરથોશ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો.

અવસ્તા—હક્ય અર્જમ્ચિત યો જરથુશ્ત્રો,
ફ્રતેમાં ન્માનનાંમ્ચ, વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ
દખ્યુનાંમ્ચ, અઙ્‌હાઓ દએનયાઓ
અનુમતયએચ અનુખ્તયએચ અન્વ-
ર્શ્તયએચ, યા આહૂઇરિશ્ જરથુશ્ત્રીશ્.

સાર—હું કે જે જરથોશ્ત છું તે દેશના, ગામના, મોહલાના અને ઘેરના આગેવાનોને આએ જરથોશ્તી દીનનાં ફરમાન હુમત હૂખ્ત અને હ્વર્શ્ત પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા ઉત્તેજન આપું છું.[1]

સવાલ—જરથોશ્તી દીનના મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જવાબ—હુમત હૂખ્ત અને હ્વર્શ્ત અથવા નેક મનશ્ની, નેક ગવશ્ની અને નેક કુનશ્ની.

---

૧ યજશ્ને હા. ૮ મો ફ. ૭.

સ૦—એ ત્રણે શબ્દોનો અર્થ શું?

જ૦—સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા નેક બોલ અને સાચું અથવા બેહતર કામ.

સ૦—પાક અવસ્તામાં એ વિષે શું કહેલું છે.

જ૦—"તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામો બેહસ્ત તરફ લઇ જાય છે."[1]

સ૦—હુમત હુખ્ત અને હુવર્શ્તથી ઉલટું શું?

જ૦—દુશ્મત, દુઝુખ્ત, અને દુજવર્શ્ત.

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—જૂઠો અથવા ભુંડો વિચાર, જૂઠો અથવા બુરો બોલ અને જૂઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦—એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામો માણુસોને દોજખ તરફ લઇ જાય છે.[2]

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા?

જ૦—આપણા પેગાંમ્બર સાહેબ અશો

---

૧ દોઆ વીસ્પ હુમત. ૨ દોઆ વીસ્પ હુમત.

જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે દરેક જણે મન, વચન અને કરણી શુદ્ધ રાખવી જેથી બંને દુન્યામાં સુખ મળે.

સ૦—અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે આપણે શું કરવું?

જ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇને છોડવી નહી,[1] એકલા હોરમજ્દ સિવાય બીજા કોઇ દેવ દેવતાઓની પરસ્તેશ કરવી નહી,[2] જૂઠા અને ઠગારાઓને ફજેત કરવા, ચોર અને લુટારાઓથી પોતાના ભાઇબંધોનું રક્ષણ કરવું.[3]

સ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવા માટેના અશો **જરથોશ્તના** કલામો અર્થ સહીત કહો.

જ૦—"**નોઇત્ હે અપસ્તવાને વહ્ઉહીમ દએનાંમ માજ્દયસ્નીમ, નોઇત્**

---

૧ વંદીદાદ, ૧૯, ફ. ૭. ૨ ઈજશને હા ૩૧, ફ. ૮.
૩ ઈજશને હા ૧૨, ફ. ૩.

અસ્તચ, નોઇત્ ઉશ્તાનૅમ્ચ, નોઇત બઓધસ્ચ વીઉર્વીસ્યાત. (અશો જરથોશ્ત કહે છે કે) "મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુદ્ધિ ગુમ થાય અથવા મારો જીવ્બી નીકળી જાય તોપણ હું મજ્દયસ્નની દીનને ધીક્કારીને છોડી દઇશ નહી." (એટલે "ગમે એવું દુઃખ પડે તોપાણ જીવ જતાં સુધી સચ્ચાઇનેજ હું વળગી રહીશ)."[1]

અષોઇ.

અવસ્તા—અષૅમ વૅાહૂ વહિશ્તૅમ્ અસ્તી.

સાર—અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦—અષોઇ એટલે શું?

જ૦—અષોઇ એટલે તનની અને મનની સફાઇ.

---

1 વંદીદાદ, ૫૨, ૧૯ ફ. ૭.

સ૦—તનની સફાઇ તે શું?

જ૦—આપણા શરીરને કાંઇબી મેલી અથવા ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ નાહી ધોહીને દીલપરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઇદાર રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું ઝાડી ઝુડીને સાફ રાખવું.

સ૦—તનની અષોઇ રાખવાથી ફાયદો શું?

જ૦—શરીરની સુખાકારી વધે, જો તંદરોસ્તી હોય તો વિદ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્કલ મલે.

સ૦—તંદરોરતી કેમ મલે?

જ૦—સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦—મનની અષોઇ એટલે શું?

જ૦—આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન અને ખરાબ

કામો નહી થાય તેની સંભાળ લેવી, બુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહી દેવા.

સ૦—મનની અષોઇથી ફાયદો શું?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામો થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની બંદગી અને ભાઇબંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને મીનોઇ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો ફાયદો મલે.

સ૦—અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં ઘરબાર, વાડી ગાડી, પૈસોટકો વગેરે ફના થનાર[1] છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે. કે લુટારા છીનવી લે છે. ઘરબાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય છે. પણ અષોઇની દોલત કોઇ લઇ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા

---

૧ જતું રહેનાર.

લુટી લેતા. તે હંમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે માટે અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦—મનની અષોઇ કેમ મળે?

જ૦—કેળવણી લીધાથી.

સ૦—તે કેળવણી કઇ જાતની?

જ૦—ધર્મ તથા નીતિની.

સ૦—માણસો અષો હોય તો શું ફાયદો?

જ૦—માણસો અષો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સચ્ચાઇનો વધારો થાય અને સચ્ચાઇ વધે તો **યથા અહૂ વઈર્યોના** પવિત્ર કલામોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે **ખોદા** ખુશી થાય.

સ૦—**ખોદા** ખુશી થાય તો શું ફાયદો ?

જ૦—માણસોને **અષેમ વોહૂ**ના પવિત્ર કલામોમાં જણાવેલું ખરૂં અને ઉત્તમ સુખ મળે.

નવજોત્ ક્રિયા.

અવસ્તા—**અહ્યાઑઈ્હુનેમ વા અહ્યાઑઈ્હુયમ્નો, અહ્યાઑઈ્હુનૅમ વા બૂજયમ્નો.**[1]

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી છોડતાં ખોદાનું નામ લેવું.

સવાલ—નવજોત એટલે શું?

જવાબ—નવો જોતી અથવા જરથોશ્તી દીનમાં દાખલ થઇ એ દીનનાં ક્રિયાકામોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સ૦—કેટલાં વરસની ઉમરનાં બાળકને **નવજોત્** કરવામાં આવે છે?

જ૦—બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંહચે, ધર્મના મૂળતત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને ચોક્કસ **અવસ્તાનાં** કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

---

૧ હોરમજદ યશ્ત_ક. ૧૭.

સ૦—સાતજ વરસની ઉંમર જોઇએ કે વધતી ઓછી ચાલે?

જ૦—ઓછી નહી ચાલે, જો બાળક હુશીયાર નહી હોય તો નવ વરસે અને જો નવ વરસેથી તે ધર્મનાં મૂળતત્વો સમજવાને શકતીવાન નહી હોય તો ૧૪ વરસની ઉમરે જરૂર નવજોત્ કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા અવસ્તાના કલામો ભણી જાણવા જોઇએ?

જ૦—અષૅમ્ યથા, કેમના મજ઼્દા, અહુરમજ઼્દ ખોદાએ, જસ મે અવઙ્હે મજ઼્દ, સરોશ બાજ઼્, ગેહ, ખુરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, પતેત્ અને દીનનો કલમો.

સ૦—બાળકને નવજોત્ કરે છે તે દીવસે તેના ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જ૦—તે બાળકનાં તનને ઇજેલા ગઓમીજ઼[1]

---

1 ગાયનું સુત્ર અથવા તરો.

અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સ૦—તે કેવી રીતે?

જ૦—સૌથી પહેલાં એક **અથોરૂનાન્**[1] તે બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે. પછી ઇજ્જેલો (પવિત્ર કીધેલો) **ગઓમીઝ્** ત્રણ વાર પાજંદ કલામો બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે?

જ૦—**ઇન્ ખુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્, યોઝ્દાથ્રે રવાન્રા.**

સ૦—એની મતલબ શું?

જ૦—આએ (ગઓમીઝ) મારાં તનની પવિત્રાઇ અને આત્માનાં સુખને માટે હું પીઉં છું.

સ૦—તે ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—તે બાળકનાં તનને પવિત્ર **ગઓમીઝ્** અને પાણીથી પાક કરી, સુદરેહ કુસ્તી સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી, પીછોડી ઓઢાડીને જયાં અંજુ-

---

૧ મોબેદ.

મન એઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦—પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જ૦—જરથોશ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હુવર્શ્ત પ્રમાણે ચાલવાની તથા દુશ્મત, દુજૂખ્ત અને દુજવરશ્તને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ તે બાળકને ઉભાં રાખી દીનનો કલમો ભણાવે છે, પછી એક યથા અહૂ વઇર્યો ભણતાં તેને સુદરેહ પેહરાવે છે જે વખતે સઘળું અનજુમન પણ યથા અહૂ વઇર્યોના કલામો ભણે છે.

સ૦—સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ કુસ્તી હાથમાં વઇ અહુરમજદ યશ્તની ખશનુમ પઢે છે, ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલામો તે બાળકને ભણાવી કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરે છે.

સ૦—ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ હોશબામ તથા તંદરોરતીના કલામો ભણીને તે બાળકને આશીર્વાદ દે છે.

સ૦—**નવજોત્** થનાર બાળક શું એકરાર કરીને **જરથોશ્તી** ધર્મમાં દાખલ થાય છે?

જ૦—"હું એકજ **ખોદાની** બંદગી કરનાર અને **તેનેજ** સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ **માજ્દયસ્ની** છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું. અશો **જરથોશ્તને** મારા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખું છું. તથા **તેવણુને** પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું. **મજ્દયસ્ની** દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં ભલાંને કાજે અશો **જરથોશ્ત** પાસે મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરતો રહીશ"[1]

---

૧ ઇજશને હા ૧૨, ફ. ૧-૮.

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સ૦—સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું છે કે "જે કોઇ પોતાનાં શરીર ઉપર સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી બાંધે તથા ગાથા ભણે તેજ ખરો મજદયસ્નની છે, અગર નહી તો તેને મજદયસ્નની નહી કેહવો."[1]

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચ્ચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની રીતભાત સારી અને સાચ્ચી હોવી જોઇએ.

સ૦—સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં આવે છે?

---

1 બુન્દેહેશ, વંદી. ૧૮, ફ. ૯ વગેરે.

જ૦—નવ કટકાનો. બે પરદા એક આગલો અને એક પાછલો, ગીરેબાન, બે બાંએ અને બેઉ સાંધા આગળની બએ તીરી.

સ૦—એ નવ કટકા શું શિખામણ આપે છે ?

જ૦—જેમ બે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથ જોડાયલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ઘટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સબળાઓએ નબળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી.[1]

સ૦—ગીરેબાન શું જણાવે છે ?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાબનાં કામો કરવાં અને જરથોશ્તી દીન ઉપર બેશક અને બેગુમાન રેહવું. ગીરેબાનનો અર્થ ઇમાન-વાળો કરી થાય છે.

સ૦—એ બાંએ શું ધડો આપે છે ?

---

૧ સરનામે રાઝે યજદાંની સફા ૧૩-૧૫.

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંઓને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજદયસ્નની દીનના દરેક માણુસે કોઇબી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉદ્યોગમાં રોકાવાની જરૂર છે.[1]

સ૦—બેઉ બાજુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણુ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાં કે ગાએ, ઘોડા, બકરાં, મેંઢાં, વગેરે) ને દુઃખ નહી દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.[2]

સ૦—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે?

જ૦—રૂનાં સફેદ કપડાંનો.

સ૦—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું?

જ૦—રૂનું કપડું સસ્તુ અને સફાઇદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઇદાર હોવાથી જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન જાળવી શકાય છે.

---

૧ સરનામે રાઝે યજદાંની સફો ૧૨–૧૫.

૨ ઉપલીજ ચોપડી સફો ૨૩.

સ૦—એ વિષે જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—સ્પએત હએનયાઓ માઝ્દયસ્નોઇશ ઉપમનૅમ્.[1]

સ૦—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

જ૦—સોજ્ઞાઇ અને સફાઇ એ મજદયસ્ની ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦—જેણે સુદરેહ પહેરેલો હોય તેની ફરજ શું છે?

જ૦—જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઇદાર રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ સોજ્ઞું અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦—કુસ્તી એટલે શું?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર મક્કમ રેહવાની બંધાની.

સ૦—કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું?

જ૦—કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે છીયે કે

---

૧ મેહેર યશ્ત ક. ૧૨૬.

આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સ૦—કમ્મર ઉપર કુસ્તીના આંટા કેટલા છે અને તે શું શિખામણ આપે છે.

જ૦—આંટા ત્રણ છે જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઇએ કે "સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામ ઉપર હું હમેશાં ઉસ્તવાર રહીશ."

સ૦—કુસ્તી કેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં આવે છે?

જ૦—૭૨ તારની.

સ૦—એ બોતેર તાર શું બતાવે છે?

જ૦—ઇજશનેના ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ઇજશને કોણ ભણે?

જ૦—હરેમેહરૂ અથવા અગીઆરીમાં યોજ્દાથ્રેગર મોબેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની બને?

જ૦—ઘેટાંનાં બદનપરનાં ઉનની, ઘેટું અથવા મેઢું જેમ ગરીબ, નમનતાઇવાળું અને નિર્દોષ[1] છે તેમ કુસ્તી બાંધનારે પણ નમાના, તાબેદાર અને નિર્દોષ રહેવું જોઇએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કોણ વણે ?

જ૦—અથોરનાન્ ટોળાની બાઇડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોબેદ નીરંગ ભણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરીઓ ગુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી ૭.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

---

૧ ગુનાહ વગરના.

જ૦—લર વરસના બે ભાગ જે હાવન અને રપિથવન છે તેની તથા લરી વરસના ૭ ગાહમ્બારની.

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઇએ!

જ૦—પહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે મજદ્દયસ્નો અહ્મી એટલે હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે જરથુશ્ત્રીશ એટલે જરથોસ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે વીદએવો એટલે દેવપરસ્તીના કામને ધીક્કારનાર છું અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે અહુરતકએષો એટલે ખુદાની ખુશીનાં કામો કરવા કબુલ થાઉં છું.

સ૦—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા?

જ૦—બે યથા અહૂ વઇરૂયો ભણતાં આગળાં બે અને અષેમ્ વોહૂ ૧) ભણતાં પાછલા

બંને ગાંઠ વાળવા.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કઇ તરફ મોહુ કરવું?

જ૦—દિવસે સુરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર, તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કઇ કઇ વખતે કરવી જોઇએ?

જ૦—સવારે બીછાનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે જઇ આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, બંદગી કરવાની આગમચ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પહેલાં ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ અષેમ્ વૅાહૂ ૧) ભણીને બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોહું અને પગ) ને ત્રણ મરતએ પાણીથી ધોવા.

સ૦—એ પાણીથી ધોવાને આપણે શું કહીએ છીએ?

જ૦—પાદીઆબ.

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું?

જ૦—તે ધોએલા ભાગોને સોજાં કપડાંએ નુછી એક ચીતે ઉભા રહી આખી કેમના મજ઼્દા ભણી જવી. પછી કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી અહુરમજ઼્દ ખોદાય ભણવી.

સ૦—અહુરમજ઼્દ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા કરવી?

જ૦—કુસ્તી બેઉ હાથમાં પકડી આહ્રેમન અવાદશાંનૂ ભણતાં જમને હાથે પખોરવી, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની ભણતાં ઉંચકવી, અને હુઇથ્યા હ્વૂરશ્તાંમ ભણતાં કમ્મરે વીટાળવી, ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે ગાંઠ વાળી જસ મે અવંઘ્હે મજ઼્દ મજ઼્દયસ્નો અહ્મી આખી ભણી જવી.

સ૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેરેલાં બાળકની ફરજ શું છે.?

જ૦—પોતાની આખી જીંદગી સુધી સુદરેહ કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું નહી, ઉંઘાડા

પગ અથવા બોરૂં માથું રાખવું નહી, એક બીજાનું અજીઠેલું ખાવું નહી, ખોદાની બંદગી કરવી, અષોઇ રાખવી, દાદારની કુલે જાનદાર પેદાયશ તરફ દયા, માયા, મોહબત અને ઇનસાફથી વર્તવું. નમ્ર થવું, સારાં કામો કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશ્‌ત અને દોજખ્‌.

અવસ્તા—વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્‌વર્‌શ્ત વહિશ્‌તૅમ્‌ અન્‌હુઇમ અશાએત. વીસ્પ દુશ્‌મત વીસ્પ દુજ્જૂખ્ત વીસ્પ દુજ્જૂવર્‌શ્ત, અચિશ્‌તૅમ્‌ અન્‌હુઇમ્‌ અશાએત.

સાર—સઘળા ભલા વિચારો, સાચા સખુનો અને નેક કામો બેહેસ્ત તરફ લઇ જાય છે અને સઘળા બુરા વિચારો, જુઠા સખુનો અને ખરાબ કામો દોજખ તરફ ઘસડી લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશ્ત એટલે શું ?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં કામોનો મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતો બદલો તે બેહેશ્ત.

સ૦—દોઝખ એટલે શું ?

જ૦—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ કામોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતી સજા તે દોઝખ.

સ૦—બેહેશ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું ?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી બેહ-શ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે.[1]

સ૦—દોઝખથી છુટવાનો ઉપાય શું ?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને પાક રાખવી, ટુંકમાં દુશ્મત દુઝુખ્ત અને દુઝવરશ્ત ત્યાગ કરવું.

---

૧ દોઆ નામ સતાયશને.

સ૦—સવાબ તે શું?

જ૦—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કેળવણી વગેરે.

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુઠાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાઇ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલાં હોકમો પ્રમાણે નહી ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે માફી માગવાનું આપણું ભણતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા ભાષાના "ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા" ના ફકરા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદે જોડેલી પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત ભણો તો ખુદા માફ કરે કે ?

જ૦—અજાણપણે એક વાર ગુનાહ થયેલો ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઇને અનેક વાર કીધેલો

ગુનાહ તે કદી માફ કરતો નથી.[1]

સ૦—ગુનેહગાર માણસની મરણ પછી જગ્યા કયાં ?

જ૦—અંધારૂં દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—અચિશ્ત અહુ એટલે ખરાબ જીંદગી. બીજો બોલ દુજો દેમાન આવે છે અને એનો અર્થ ખરાબ રહેઠાણ થાય છે.

સ૦—બેહેસ્તનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—વહિશ્ત અહુ એટલે સૌથી સરસ જીંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે?

જ૦—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે, અને તે મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાય છે.

સ૦—ત્યારે પેલી દુન્યામાં બેહેશ્તનું સુખ અથવા દોજખનું દુઃખ કોણ ભોગવે છે?

જ૦—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

---

૧. વંદીદાદ પર. ૩ ભ, ફ. ૨૧.

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે આપણા શરીરમાં બીજી કઇ શક્તિ છે?

જ૦—ફરોહર અથવા ફ્રવશી.

સ૦—રવાન અને ફરોહર સીવાય બીજી કોઇ શક્તિ માણુસના શરીરમાં છે?

જ૦—હાજી છે, તેમનાં નામ ઇજશનેમાં જણાવેલાં અહુ, દએન અને બઓધ છે.[1]

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—અંતઃકરણ, કરણી અને બુધ્ધિ.

યજદ, અમષાસ્પંદ, રોજ, માહ, ગાહ, અને જશનૂ.

અવસ્તા—વીસ્પૅમ્ચ અષવનૅમ મઇન્યઑામ યઝતૅમ યઝમઇદે.

સાર—સઘળા પવિત્ર મીનો યજદોને હમો વખાણીએ છીએ.[2]

---

૧ ઈજશને હા ૫૫, ક. ૧ લો,   ૨ સીરોઝા.

સવાલ—યઝ્દ અને અમષાસ્પંદ એટલે શું?

જવાબ—વખાણ તથા આરાધના કરવા લાયક અમર્ગ વૃદ્ધિ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

સ૦—અમષાસ્પંદો અને યઝ્દો તે કોણ અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા કીધા?

જ૦—**અમષાસ્પંદો** અને **યઝ્દો** એવી રીતે વૃદ્ધિ કરનાર ફરેસ્તા છે. તેઓને આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે ખોદાએ પેદા કીધા છે.

સ૦—યઝ્દ અને અમષાસ્પંદોની સંખ્યા કેટલી છે?

જ૦—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંનાં ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ માહ ગણીએ છીએ.[1]

સ૦—મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ ફરેસ્તા ત્યારે બીજા ત્રણ ફરેસ્તા કયા તેમના નામ આપો.

જ૦—હોમ, દહુમ અને બરજો યઝદ.

---

૧ રોજ અને માહના નામો વિષે જુઓ સફો ૧૪૧-૧૪૪.

સ૦—ફરૂવરૂદીન મહીનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અહુરમજ઼દ રોજે નવું વરસ, અરદીબેહસ્ત રોજે રપિથ્વનનું જશન, ખોરદાદ રોજે ખોરદાદસાલ અને ફરવરદીન રોજે અશો ફ્રોહરનું જશન.

સ૦—અરદીબેહસ્ત મહીનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અરદીબેહસ્ત રોજનું જશન; ખોરશેદ રોજથી તે દએ-પ-મેહેર રોજ સુધી મઅેદીઓજ઼રેમ એટલે પુર લીલોતરીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે?

જ૦—ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમષાસ્પંદનું જશન.

સ૦—તીર મહિનામાં કેટલાં જશન?

જ૦—તીર રોજે તીરીઆનનું જશન તથા ખુરશેદ રોજથી દએ-પ-મેહર રોજ સુધી મઅેદીઓશાહેમ એટલે પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે?

જ૦—રોજ ૭ મો અમરદાદ રોજે અમરદાદ અમષાસ્પંદનું જશન.

સ૦—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન?

જ૦—રોજ ૪ થો શેહરીવર રોજે શેહરીવર અમષાસ્પંદનું જશન તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન રોજ સુધી પએતેશહેમ એટલે અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના ગાહમ્બારના જશનો.

સ૦—મેહેર મહિનામાં શું તહેવાર આવે છે?

જ૦—રોજ ૧૬ મો મેહેર રોજે મેહેરગાનનું જશન તથા અયાથ્રેમ એટલે ગરમીનો છેડો લાવનારા વખતના ગાહમ્બારના જશનો રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

સ૦—આવાં મહીનામાં શું તેહવાર આવે છે?

જ૦—રોજ ૧૦ મો આવાં રોજે આવાં યજદનું જશન; એ મહિનાની શરૂઆતથી તે અસ્પં-દારમદ મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહિનાની

બપોરે ૧૨-૩ રપિથ્વીનને બદલે હાવન
ગેહ જ ભણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો?

જ૦—રોજ ૯ આદર રોજે આતશનું જશન
તથા રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો ફરો-
હરનું જશન.

સ૦—દએ મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે?

જ૦—અહુરમજદ, દએ-પ-આદર, દએ-પ-મેહેર
અને દએ-પ-દીન એ દિવસોએ દાદાર અહુર-
મજદનાં જશનો તથા ખોરશેદ રોજે પેગાં-
મ્બર સાહેબ અશો જરથોશ્તનો દીસો,
અને મેહર રોજથી તે બેહરામ રોજ સુધી
મઅેદીઆરેમ્ એટલે પુર અરદીના વખતનાં
ગાહમ્બરના જશનો.

સ૦—બેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે?

જ૦—રોજ ૨જો બેહેમન રોજે બેહમન
અમષાસ્પંદનું જશન.

સ૦—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં નામ દો?

જ૦—રોજ ૫ મો હક્કૂત્ અમષાસ્પંદનું જશન, તથા રોજ ૬ થો અવરદાદ સાલ ગાહનું જશન.

સ૦ –એ મહિનામાં રોજ પાંચમે બીજું શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—પરહેઝગાર મોએદો કાગળ ઉપર પહેલવી ઝબાનમાં ખરફસ્તરોને દુર કરવાની નીરંગ લખે છે તથા રેતી પરહેજે છે.

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું કરે છે?

જ૦—ધાર્મિક જરથોશ્તીએ તે કાગળો દિવાલે અથવા થાંબલે ચોંહતાડે છે અને રેતી ઘરમાં છાંટે છે જેથી કસારાં, ઉધાઇ વગેરે ખરફસ્તરો દુર રેહ છે.

સ૦—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો પડે છે?

જ૦—આશતાદ રોજથી તે વહીશતોઇશત ગાથાના દીવસો સુધી મુકતાદના ૧૦ દીવસો.

સ૦—મુકતાદ એટલે શું ?

જ૦—મુકતી પામેલા આત્માઓની આરાધના કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો ફ્રરવર-દેગાનના દિવસો તરીકેબી ઓળખાય છે.[1]

સ૦—એ દશ દિવસમાં વધારે અગતના દિવસો કયા ?

જ૦—આશતાદ, મારેસ્પંદ, અનેરાન અને હમ-સ્પથ્મએદએમ એટલે દિવસ અને રાત સરખા થવાના વખતના ગાહમ્બારના પાંચ દિવસો.

સ૦—મારેસ્પંદ રોજે શું જાણીતો બનાવ બન્યો હતો?

જ૦—અશો જરથોશ્તે પાદશાહ ગોશ્તાસ્પની દરબારમાં ઘણુંએક મોજેઝા કરી બતાવ્યા

---

૧ આફ્રીનગાને અરદાફ્રરવશ.

હતા, જેથી એ રોજને દિને બેહુ મીનો મારેસ્પંદ કરી કહે છે.

સ૦—વહિશતોઇશત ગાથાનો દિવસ કયાં નામથી ઓળખાય છે?

જ૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો હોવાથી આખાં વરસમાં જેબી કાંઇ ગુનાહનાં કામો થયાં હોય તે માટે પશ્ચાતાપ કરી ખોદાની હજુર માફી માંગવાનો છે, તેથી એને પતેતીનો દિવસ કહે છે.

સ૦—હુમકારા એટલે શું? અને તે કેટલા છે?

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હુમકારા સાત છે.[1]

સ૦—દરેક હમકારનો વડો ફરેસ્તો કયો?

જ૦—અહુરમજદ બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરીવર, અસ્પંદારમદ, ખોરદાદ, અને અમરદાદ.

સ૦—એઓને કયાં નામથી ઓળખેલા છે?

---

૧ હમકારાનાં નામ વિષે જુઓ સફો ૧૪૫.

જ૦—અમષાસ્પંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે તેથી આપણાં ધર્મ પુસ્તકમાં હફ્ત અમષાસ્પંદ એવાં નામથી ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલી વાર ગાહુમ્બારનાં જશનો પડે છે?

જ૦—વરસમાં ૭ વાર ગાહુમ્બારનાં જશનો પડે છે.[૧]

સ૦—ગાહુમ્બાર એટલે શું?

જ૦—પાક ખોદાતાલાની ઉત્તમ કરામતોની યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા માટે સઘળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો વખત.

સ૦—ગાહુમ્બાર કરવાની મતલબ શું?

જ૦—ભાઇબંધી અને એક સંપીનો વધારો કરવાની.

સ૦—અસલી ઇરાંનીઓ કેવી રીતે ગાહુમ્બાર કરતા હતા?

---

૧ ગાહુમ્બારનાં નામો વિષે જુઓ સફો ૧૪૪.

જ૦—એ દિવસોએ ઇરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે ભેલાઇને ખોદાની સ્તુતી કરતા હતા તથા ઇજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફ્રે બેશી ચાશણી કરતા. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહી.

સ૦—શું ગાહમ્બાર કરવાની આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,[૧] વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો જરૂર આભાર માનવો જોઇએ.

સ૦—ગાહમ્બારના વખત ઉપર ખોદાએ શું શું પેદાયશ પેદા કીધી?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ અને માણસો.[૨]

સ૦—પાંચ ગાથાનાં નામ આપો?

---

૧ વીસ્પરદ કરદો ૨ જો ફ. ૨. ૨ આફરીને ગાહમ્બાર પ્રમાણે.

જ૦—અહુનવત, ઉશ્તવત, સ્પેન્તોમદ, વોહુક્ષથ્ર અને વહિશ્તોઇશ્ત.

સ૦—ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી ગેહ?

જ૦—ગાહ અથવા ગેહ એટલે વખત. દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

સ૦—પાંચ ગેહનાં નાંમ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથ્વન, ઉજીરન, અઇ-વિસ્રુથ્રેમ અને ઉશહીન.

સ૦—હાવનનો વખત કયાંથી કયાં સુધી?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથ્વનનો વખત કયાં સુધી?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ વાગા સુધી.

સ૦—ઉજીરન ગેહ કયારે થાય?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે સાંજના અંધારૂ થાય ત્યાં સુધી.

સ૦—અંધારૂં થયા પછી કઈ ગેહ શરૂ થાય અને કયાં સુધી?

જ૦—અઇવિસ્રૂથ્રૅમ, રાતે બાર વાગા સુધી.

સ૦—ઉશાહેન ગેહ કયારે ભણાય?

જ૦—રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં સુધી.

ખો ર શે દ.

અવસ્તા—યો યજ઼ઇતે હ્વરે યત્ અમેષૅમ્ રએમ્ અઉર્વંત અસ્પૅમ્...યજ઼ઇતે અહુરૅમ્ મજ઼્દાંમ્.

સાર—"જે શખ્સ અમર, નુરમંદ તથા તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદને પુજે છે (અથવા વખાણે છે) તે ગોયા અહુરમજ઼્દને પુજે છે."[1]

---

1 ખોરશેદ નીઆએશ ક્. ૧૪.

સ૦—આકાશ ઉપર દેખાતો સૌથી તેજસ્વી ગોળો કયો?

જ૦—ખોરશેદ અથવા સુરજ; જેનું તેજ અને ચલકાટ એટલો જોરાવર છે કે તેની સનમુખ આપણાથી જોઇ શકાતું પણ નથી.

સ૦—ખોરશેદથી થતા ફાયદા જણાવો?

જ૦—આએ જમીન ઉપર પ્રકાશ નાખનાર, અંધારૂં દફે કરનાર,[1] ઝાડપાણોને પુષ્ટી આપનાર, હુવા અને પાણીને સ્વચ્છ કરનાર,[2] જમીન ઉપરની તમામ ગલીચ હુવાને સુકવીને બાળી નાખનાર, માણસો અને તમામ અશો પેદાયશની જીવન શકિતનો આધાર, અને હજાર ઘણા ફાયદાનો આપનાર ખોરશેદ છે.[3]

સ૦—જો ખોરશેદ આપણી પૃથ્વી ઉપર પ્રકાશતો બંધ પડે તો?

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૪. ૨ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૨. ૩ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૧.

જ૦—આએ દુન્યામાં સઘલે ઠેકાણે અંધકાર થઇ રહે, ધંધો વેપાર ચાલે નહી, ફુલ, ફલ અને અનાજ પાકે નહી, ગલીચી અને ગેરસફાઇનો વધારો થાય, દુઃખ દરદોની ઉત્પન્તિ થાય, અને ટુંકમાં તમામ દુન્યાનો નાશ થાય.[1]

સ૦—ખોરશેદની વખાણ કરવાનું અવસ્તા ભણતર શું છે?

જ૦—ખોરશેદ તથા મેહર નીઆએશ.

સ૦—ખોરશેદની સાથે મેહરની નીઆએશ ભણવાનું ફરમાન કાંય છે?

જ૦—ખોરશેદ અને મેહરને નીકટનો સંબંધ છે. ખોરશેદ તલુ થવાની આગમજ જે રોશની પડે છે તેને મેહરની રોશની કહે છે.[2]

સ૦—ખોરશેદ અને મેહરની નીઆએશ દિવસમાં કેટલી વાર ભણવાની ફરજ છે?

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૩. ૨ મેહેર યશ્ત.

જ૦—ત્રણ વાર. હાવન રપિથ્વન અને ઉજીરન ગેહમાં.

સ૦—ખોરશેદ નીઆએશ શા માટે કરવી જોઇએ?

જ૦—તુરમંદ ખોરશેદથી આપણે જેજે ફાયદાઓ મેળવ્યે છીએ, જે જે સુખ અને સગવડ આપણને મળે છે, તે માટે તેના બનાવનાર અહુરમજદની બંદગી કરી તે સાહેબનું હેશાન માનવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—તમો ખોરશેદની સામા ઉભા રહી પહેલાં અહુરમજદની બંદગી કરી પછીજ ખોરશેદની વખાણ કરો છો એવું અવસ્તામાંથી દેખાડી આપશો?

જ૦—હાજી. ખોરશેદ નીઆએશમાં આવે છે કે "નેમો અહુરાઇ મઝદાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો નેમો મિથ્રાઇ વાઉરૂગઑાયઑાઇતેએ, નેમો હ્વરૈક્ષએતાઇ અઉર્વત અસ્પાઇ" એટલે કે સૌથી પેહલાં આએ મારી નેમાજ અહુરમજદને,

અમષારપંદાને, મેહર યજદને અને નુરી ખોરશેદને હોજો.

સ૦—જ્યારે આપણે નુરી ખોરશેદ સનમુખ ઉભા રહીએ ત્યારે શું વિચાર કરવો જોઇએ।

જ૦—ઓ નુરમંદ ખોરશેદ, જેવી રીતે તું તારો પ્રકાશ ફેંકીને અમારી પૃથ્વી ઉપરની સઘલી ગલીચી અને નાપાકીને બાળી નાખે છે તેમ અમો પણ નેકીના પ્રકાશથી અમારાં તન અને મનની ગલીચીને બાળી નાખીએ. ઓ ચલકાટમંદ ખોરશેદ, જેમ તું આએ દુન્યા અને તેમાં વસનારાઓના ભલાંને માટે હસ્તી ધરાવે છે તેમ હમારી હસ્તીનું કારણબી બીજા અમારાં ભાઇબંધોનું ભલું કરવા માટે છે. વળી જેમ તું ખુદાના હોકમને તાબે રહી નીઅમસર તારૂં કામ બજાવે છે તેમ હમો અમારાં દરેક કામમાં ખંત રાખી નીઅમસર ઉદ્યોગ કરતાં રહીએ.

આ ત શ્.

અવસ્તા—તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ યેસ્ન્યો અહિ વહ્મ્યો.

સાર—અએ અહુરમજ્દના બેટા આતશ, તું આરાધના અને સ્તુતીને લાયક છે.[1]

સ૦—આતશને આપણા ધર્મમાં ક્યાં નામથી ઓળખેલો છે?

જ૦—આતર, આદર અથવા આતશ.

સ૦—આતર બોલનો અર્થ શું?

જ૦—બાઇ જનાર અથવા ભસ્મ કરી નાખનાર.

સ૦—આતશ કેટલી જાતના છે?

જ૦—બે જાતના. એક આપણે રોજ ઘરમાં ચુલામાં જોઇએ છીએ તે અને બીજો દરેક પ્રાણી અને વસ્તુમાં અગ્ની રૂપે સમાયલો

---

૧ આતશ નીઆએશ ફ૦ ૧.

છે, જેને આપણે જોઇ શકતા નથી.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનું કારણ શું ?

જ૦—આ સૃષ્ટીના કારોબારમાં એક પણ એવું કામ નથી કે જેમાં આતશ અથવા ગરમી વિના ચલાવી શકાય, તમામ જગતની હસ્તી, ઉત્પતી, આબાદી, તંદરોસ્તી અને ઉદ્યોગનું મુળ આતશ અથવા ગરમી છે. દુન્યાની રચનામાં તત્વોનું જોડાણ તથા છુટાપણું એથીજ છે. એથીજ વનસ્પતીનું ખીલવું અને માણુસની હેયાતીનું ટકવું છે. ટુંકમાં આતશ સૃષ્ટીપરના દરેક પ્રાણી અને પદાર્થનુંજ નહી પણ દરેક કામનું જીવન છે. એવા અસાધારણ મોટા ગુણને લીધે ખોદાતાલાની અદભુત શકતી અને ગુણનો ઉંચામાં ઉંચો ખ્યાલ આપનાર ચિન્હ તરીકે આતશનો કેબલો કરવાનું ફરમાન જરથોસ્તી ધર્મે આપેલું છે.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનો બીજો સબબ શું છે?

જ૦—આતશને કેબલેહ તરીકે રાખવાનો બીજો સબબ એ છે કે જરથોસ્તી ધરમના કાનુન મુજબ મન અને તનની દરૂસ્તી જાળવવી. હવે સફાઇ સુધડાઇ જાળવવામાં આતશ પેહલી જગ્યા લે છે. દરેક પ્રકારનો દુર્ગંધ, સરદી અને રોગ ઉત્પન્ન કરનારાં જંતુનું જોર તોડી નાખે છે, જેથી રાત દીવસ એબાદતખાનામાં, મરણ વખતે લાસની નજદીકની જગામાં, તમામ ધર્મ ક્રિયામાં અને ઘરમાં આતશ ચાલુ રોશન રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન જીવતાંઓને અણુદીઠ રીતે બેહદ ફાયદો કરનારૂં અને તેટલા માટે ઘણું ઉમદા છે.

સ૦—આતશની ઉપર ગંધીલી ચીજ બાળવાની મનાઇ કાંય છે?

જ૦—આતશ ઉપર ગંધીલી ચીજ અથવા નસો બાળવાનું કામ ગુનાહભરેલું છે એમ આપણા ધર્મમાં ફરમાવેલું છે, તેનું કારણ એ કે ખરાબ ગંધીલો વાસ માણસના દમમાં જવાથી તેઓની તંદરોસ્તીનો બીગાડો થાય છે.

સ૦—આતશબેહરાંમ તથા અગીઆરીમાં આપણે સુખડ લઇ જઇએ છીએ તે વિષે ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી. આતશ નીઆએશમાં આવે છે કે "જે કોઇ શખ્સ આતશને વાસ્તે સુકી તથા સાફ કીધેલી કાઠી ભલી નૈયતે લઇ જાય છે તેને આતશ ભલી દુવા દે છે."[1]

સ૦—આતશ શું દુવા દે છે તે જણાવો ?

જ૦—આતશ દુવા કરે છે કે "તારે ત્યાં દોલતનો વધારો થજો, બહાદુર ફરજંદોની વૃદ્ધી થજો, તું કાબેલ અને ભણેલો થજો, તથા જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલ

1 યજશ્નને હા ૬૨, ફ. ૯.

રહેજો."[૧]

સ૦—શું પારસીઓ આતશપરસ્ત છે ?

જ૦—નહીજી. આપણે કાંઇ આતશને ખોદા તરીકે માનતા નથી, પણ ખોદાએ પેદા કીધેલી ઉમદા ચીજોમાંની એક તરીકે ગણી, તથા તેનાથી થતા અગણીત ફાયદાઓ ધ્યાનમાં રાખી ખોદાની એક ઉત્તમ નિશાન તરીકે તેનો કેબલો કરીએ છીએ.[૨]

સ૦—આતશની મારફતે હોરમજદને પોંહચાય છે એવું કંઇ ધર્મનું ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી. ઇજશનેના ૩૬ માં હામાં એવું આવે છે કે "ઓ હોરમજદના આતશ, તારી મારફતે અમે ખોદાને પોંહચ્યે છીએ."[૩]

સ૦—હાલમા આપણે કેટલી જાતના આતશ સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરીએ છીએ ?

જ૦—આતશ બેહરામ, આતશ આદરાન અને

૧ ઇજશ્ને હા ૬૨ ફ. ૧૦. ૨ ઈજશ્ને હા ૩૬ ફ. ૩.
૩ ઈજશ્ને હા ૩૬ ફ. ૧.

આતશ દાદગાહ.

સ૦—એ આતશો સનમુખ ઉભા રહી જ્યારે આપણે બંદગી ભણ્યે ત્યારે શું વિચાર કરવો?

જ૦—ઓ અહુરમજદના આતશ, જેવી રીતે તારા ઉપર સુખડ લુબાન મુકી તુંને હંમેશા બળતો રાખવાની અમો કોશેશ કરીએ છીએ તેવી રીતે અહુરમજદનાં પેદા કીધેલાં સર્વ પ્રાણીઓ અને પદાર્થમાં બળતો આતશ (જીવન શકતી) રોશણ રાખવાની સદા અમો કોશેશ કરીશું.

સ૦—ઇનશાનોનાં ભીતરમાં બળતો આતશ કેમ રોશન રાખી શકાય?

જ૦—ભૂખ્યાને અન્ન, નાગાને વસ્ત્ર, પૈસા વગરનાને પૈસો, અને દુઃખીઓની સારવાર વગેરે કરવાથી ઇનસાનોના જીગરમાં બળતો આનશ રોશન રાખી શકાય.

સ૦—આતશની સનમુખ ખોદાની બંદગી કરતાં બીજો શું વિચાર કરવો ?

જ૦—જેમ આતશ, ખુશબોઇ ભેટ કરનારાઓને

સુગંધીથી તરોતાજગી ભરેલાં કરે છે તેમ આપણે પણ આપણી ઉપર ઉપકાર કરનારાઓને ખુશી કરવાં. જેમ આતશ રોશણ રહે છે તે બીજાંઓને તંદરોસ્તી આપવા, તેમ આપણી હૈયાતીબી બીજાંઓના ફાયદાને માટેજ છે એમ સમજવું.

સ૦—અવસ્તામાં આતશનો દરજ્જો કેવો છે?

જ૦—'આતશ્ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ' આતશને અહુરમજ્દના છોકરાનો મોતેબર એલકાબ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે.

સ૦—આતશની રખીયા આપણે કપાળે ચોહડાડીએ છીએ તેની મતલબ શું?

જ૦—માણસે મગરૂરી છોડી નમનતાઇ રાખવાની. કેમકે ગમે એવી મોટી રોશણીથી બળતો આતશ પણ નરમ પડી જઇ અંતે ખાક થાય છે, તેમ ગમે એવા મોટા દરજ્જા તથા ઇજત અને પૈસાવાળું માણસ આખરેબી મરણ પામી ખાક થનાર છે. માટે

જીવતાં જીવત દરેક માણુસે, આતશની માફક, સખાવત વગેરે સારાં કામોનો પમરાત પોતા પાછળ મુકી જવો જોઇએ. એવો વિચાર દરેક માણુસે રખીયા અથવા ખાખ લેતાં કરવો જોઇએ.

સ૦—આતશ ઉપર મવક્કલ અમશાસ્પંદ કયો છે?

જ૦—અરદીબહેસ્ત અમશાસ્પંદ આતશ ઉપર મવક્કલ છે. જો આતશની સાથે કાંઇ ગુનાહ થયો હોય તો તેથી અરદીબેહસ્ત અમશાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—આતશની સાથે ગુનાહ કરવો એટલે શું?

જ૦—આતશની ઉપર પાણી નામીને બુજાવવો, મ્હોડાંથી કરીને ફુંક મારવી,[1] નસો બાળવો,[2] બીડી પીવી વગેરે કામોને આપણી દીનની કેતાબોમાં ગુનાહ ભરેલાં જણાવેલાં છે. બલકે એવી રીતે આજાર ખમતા આતશની

---

૧. પતેત ઈરાની. ૨. વંદીદાદ પર. ૧૬ ફ. ૧૭.

સંભાળ કરવા ફરમાવેલું છે[૧].

સ૦—બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહભરેલું કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—બીડી પીધાથી લબ અને ખરાબ દમ આતશ સાથ સંબંધમાં આવ્યાથી તેમજ સેવટે તેને બુજાવ્યાથી આતશપર નાશ અથવા નુકસાની આવે છે, અને તેથી માણસને પોતાને પણ નુકસાની પુગે છે.[૨] વળી ઘણાએક નામીચા તબીબોનું એવું મત છે કે બીડી પીવાથી તંદોરસ્તી બગડે છે. હવે જેથી નાશ અથવા નુકસાની થાય તે ગુનાહ ગણાય છે, ત્યારે બીડી પીવી એક ગુનાહ હોવા ઉપરાંત તેથી આતશ તરફનું અસલી નીઆગાનોથી દેખાડવામાં આવતું માન જળવાતું નથી અને તેથી ખોદા તરફ ભક્તિભાવ દેખાડનારો ખયાલ

---

૧. વંદીદાદ પર. ૮, ફ. ૮૧-૯૬. ૨. ઈજશને હા ૩૬ ફ. ૧.

આવતો નથી. એટલા માટે બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ છે.

સ૦—આતશના હમકારા કેટલા?

જ૦—ચાર. અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ અને બેહરામ. એ ચારો દીવસોએ આતશબેહરામ અથવા અગીઆરીમાં જઇ આતશ નીઆએશ ભણવાની દરેક જરથોસ્તીની ફરજ છે.

સ૦—આતશને બુજાવનાર શખ્સ કોણના જેવો છે?

જ૦—અવસ્તામાં આતશને બુજાવનારને 'આજિશ' દેવ તરીકે ગણેલો છે.[1]

સ૦—આતશની ઉત્પતી કોણના વખતમાં અને કેમ થઇ?

જ૦—એક દિવસે પેશદાદીઆન વંશના પાદશાહ હોશંગે શીકારગાહમાં પહાડોના રસ્તા તરફ એક સાંપને દીઠો, જેની ઉપર તેણે એક મોટો પથર ફેંકયો, તે પતર બીજા પથર

1. વંદીદાદ પર. ૧૮. ફ. ૧૯.

સાથે જઇ અથડયો, તેથી આતશ ઉત્પન્ન થયો, તે જોઇ પાદશાહ હોશંગ ખુશ થયો અને તે આતશને ઇજતથી પોતાનાં શેહેરમાં લાવી એક જગોએ સ્થાપ્યો. એ દીવસે એક જશન કીધું જેને જશને 'સદેહ' કરી નામ આપ્યું.[1]

પાણી.

અવસ્તા—આપો વંઘુહીશ વહિશ્તાઓ મજ્દધાતાઓ અષઓનીશ્.

સાર—હોરમજદના પેદા કીધેલાં, ભલાં, સૌથી સરસ અને નીરમળ પાણી.[2]

સ૦—પાણી ઉપર મવકલ ફરેસ્તો કયો?

જ૦—આવાં અરદ્વિસૂર યજદ, એ યજદને અવસ્તામાં નારી જાતીનું રૂપ આપેલું છે.

---

૧ શાહનામું. ૨ ઈજશને હા ૬૫. ફ. ૭.

સ૭—અવસ્તામાં જણાવેલા બીજા કોઇ નારી જાતીના ફરેસ્તા છે કે અને કેટલાં છે ?

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં બીજા પાંચ નારી જાતીના ફરેસ્તા જણાવેલા છે તેમનાં નામ—અસ્પંદારમદ, દરૂવાસ્પ (ગોશ), દીન, ફરવરદીન, અને અશીશવંગ.

સ૦—આપણા ધર્મે પાણીની વખાણ શા સારૂં કીધી છે ?

જ૦—ખોદાની સર્વ જાનદાર પેદાયશ પાણીથી જીવી શકે છે,[૧] અનાજ, ફળની ઉત્પતિ પાણીથી છે; સઘળી સ્વચ્છતાનું સાધન પાણી છે,[૨] પાણી વગર માણસ જીવી શકે નહીં, તોપણ જે ચીજ આવી અગત્યની છે તે ખોદાએ મફત પુરી પાડી છે, જે માટે સઘળી જાતનાં પાણીની આપણા ધર્મે વખાણ કીધી છે.[૩]

---

૧. અરદ્વિસુર નીઆએશ ક. ૨. ૨ અરદ્વિસુર નીઆએશ ક. ૨. ૩ વજશને હા ૬૮ ક. ૬.

સ૦—કુદરતી રીતે પાણી કેમ સ્વચ્છ થાય છે?

જ૦—અવરતામાં જણાવે છે કે સુરજના પ્રકાશથી પાણી પાક થાય છે.[1]

સ૦—માણુસો કેવી રીતે પાણીને સાફ રાખી શકે?

જ૦—પાણીમાં પડેલો નસો (કોઇબી કોહતી વસ્તુ, બાલ, નખ ઇત્યાદી) કહાડી તેને સુકી જમીન ઉપર નાખવો;[2] આપણા ધર્મમાં પાણીને જેમ બને તેમ સાફ રાખવા ફરમાવેલું છે.

સ૦—જ્યારે દરેક માણુસ, પશુ, પંખી, વનસ્પતી વગેરેને પાણીની અગત છે ત્યારે તે પણ મોટા જથામાં હોવું જોઇએ?

જ૦—હાજી, નદી, નાળાઓ, ઝરાઓ અને નહેરો વગેરે પેદા કરી આપણને પાણી પુરૂં પાડવાની ગોઠવણ કીધી છે, એટલુંજ નહી પણ જમીનની અંદર પણ પુશ્કળ પાણી ખુદરતે

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૨. ૨ વંદીદાદ પર ૬ ફ. ૨૯.

રાખેલું છે.

સ૦—અસ્વચ્છ પાણીથી શું બીગાડો થાય ?

જ૦—માણસો અને ગોસ્પંદોના પીધામાં આવવાથી કેટલીક જાતનાં દુઃખ ઉત્પન્ન થાય. ઝાડપાનોમાં તેવું પાણી સીપવાથી તેનાં ફુળોમાં સરો પેદા થાય, ગદલાં પાણીથી ધોએલાં કપડાં પેહેરવાથી ફીર અને ખુજલી જેવાં દરદો થાય છે.

સ૦—પાણીની વખાણ કરવાનું જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અરદ્વિસુર નીઆએશમાં દાદાર અહુરમજદ કહે છે કે "અએ સ્પેતમાન જરથોસ્ત, મારાં તંદોરસ્તી આપનારાં, ગલીચાઇ દુર કરનારાં, અને ખુદરતના કાયદાને માન આપનારાં પાણીઓ તમામ લોકોને પુજવા તથા વખાણ કરવાને લાયક છે."[૧]

---

૧ અરદ્વિસુર નીઆએશ ક. ૨.

સ૦—જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં પાણી પુરૂં પાડવાને માટે શું ઉપાય કરવા?

જ૦—કુવા, તળાવ, અને નેહરો ખોદાવી તે મુલકના લોકોને સુખ આપવું (દોલતમંદ માણસોની એ ફરજ છે) એમ કરનાર માણસના ફરોહરને અવસ્તામાં માન સાથે યાદ કીધાં. છે.[1]

સ૦—પાણી અને તે ઉપર મવકલ ફરેસ્તાની વખાણ કરવા વિષેનું આપણું ભણતર શું છે?

જ૦—આવાં અરદ્વિસૂર યષ્ટ તથા નીઆએશ.

સ૦—મહિનામાં કેટલી વાર અરદ્વિસૂર નીઆએશ ભણવાની ફરજ છે?

જ૦—અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અશીશ્વંગ અને મારેસ્પંદ એ પાંચ દીવસોએ તથા ચાંદરાત અને પુનમને દિવસે પણ ભણવા દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—જે કોઇ જરથોશ્તી ધર્મમાં જણાવેલી રીતે

---

૧. અરદ્વિસુર નીઆએશ. ફ. ૬.

પાણીને પુજે તથા તેનો ઘટતો ઉપયોગ કરે તેને શું બક્ષેશ મળે છે?

જ૦—"તેને ઝળકાત અને નુર, તેને તનનું સુખ અને જોર, તથા ફતેહમંદી, તેને પુરતાં સુખની દોલત; તેને ચાલાક ફરજંદ, અને મરણ બાદ સૌથી સુખી જીંદગી."[1]

હવા.

અવસ્તા—વએમ અષવનૅમ યજમઇદે, વએમ ઉપરો કઇરીમ યજમઇદે.

સાર—ઉપર કામ કરનાર વાએ યજદને તથા અશો અને પવિત્ર હવાને અમો પુજયે છીએ.[2]

સ૦—હવા એટલે શું?

જ૦—વા અથવા પવન. જે આપણી પૃથ્વીની આસપાસ ફરી વળેલો છે.[3] એ જાતે હવાઇ

---

1 યજશને હા ૬૮ ફ. ૧૦—૧૧.

2 રામ યશ્ત ફ૦ ૫. 3 રામ યશ્ત ફ૦ ૪૬.

છે. એને આપણે જોઇ શકતાં નથી પણ જ્યારે તે હીલચાલમાં વધારે હોય છે ત્યારે આપણાં દીલ ઉપરનાં કપડાં તથા ઝાડના પાંદડાં હીલે છે તે ઉપરથી આપણે એને પવન રૂપે પીછાંણીએ છીએ.

સ૦—હવાથી થતાં ફાયદા જણાવો ?

જ૦—દરેક પ્રાણી માત્ર હવા દમમાં લીધાથી જીવી શકે છે.[1] ઉન્હાલાના દિવસો ઉપર થંડો પવન માણસને આશીરવાદ સમાન થઇ પડે છે. હવાથી માણસોની તંદરોરતીમાં વધારો થાય છે. અને હવાને લીધેજ માણસો એક બીજાનું બોલવું સાંભળી શકે છે.

સ૦—કઇ હવાથી માણસને ફાયદો થાય?

જ૦—સોજી, સાફ, ચોખ્ખી અને સ્વચ્છ હવાથી.

સ૦—સોજી હવા કયાંથી મળે?

જ૦—જે જગા ગલીચ નહી હોય, જ્યાં કચરો, મેલ, નસો વગેરે પડેલો નહી હોય, જે

---

૧. રામ ચરત ફ૦ ૫૬.

જગાને વાડી, ઝાડીને પાણીનો છટકાવ કરી સાફ રાખેલી હોય, જ્યાં ઝાડ અને રોપાઓ ઉગેલા હોય તે જગાની હવા સોજી, તાજી અને ચોખ્ખી હોય છે.

સ૦—હવા શાની બનેલી છે ?

જ૦—મુખ્ય કરીને બે જાતના વાયુની તે બનેલી છે. તેમનાં નામ 'ઑક્ષીજન' અને 'નાઇ-ટ્રોજન' છે.

સ૦—ચોખ્ખી હવામાં કેટલો ભાગ 'ઑક્ષીજન' અને કેટલો 'નાઇટ્રોજન' છે.

જ૦—જો એ હવાના પાંચ ભાગ કરીએ તો તેમાંનો એક ભાગ 'ઑક્ષીજન' અને બાકીનો બધો ભાગ 'નાઇટ્રોજન' હોય છે.

સ૦—હવા આપણાં દમમાં જવાથી શું ફાયદો થાય છે ?

જ૦—દમમાં લીધેલી હવા આપણા ફેફસામાં જઇ લોહી સાથે મળી તેને ગતી આપે છે.

સ૦—જે હવા આપણે દમમાંથી બહાર કહાડયે

છીએ તે કેવી છે?

જ૦—તે હવા ઝેરી છે. તે પ્રાણીઓને નીરઉપયોગી છે, પણ ઝાડપાનોનો તે ખોરાક છે. પ્રાણીઓના દમમાંથી નીકળેલી હવા ઝાડપાને ચુશી લે છે.

સ૦—એ ઉપરથી આપણે શું સમજવું જોઇએ?

જ૦—આપણાં રહેવાના શેહર, ગામ કે ઘર આગળ ઠેકાણે ઠેકાણે ઝાડ છોડવાઓ વગેરે રોપાવવાં કે જેથી ત્યાં વસનારાઓને સોજી હવા મળે.

સ૦—ગંધીલી હવા રાખનારને શું ગેરફાયદો?

જ૦—ગંધીલી હવામાં રેહનાર માણસોને ઘણી તરેહના દુઃખ દરદો વેઠવાં પડે છે, જેથી તેઓની તંદરોસ્તીને નુકશાન થવાથી સારાં અને સવાબનાં કામો તેઓથી થઇ શકતાં નથી, અને તેથી ખોદાના તેઓ તકસીરવાર થાય છે.

સ૦—હવાને માટે ઇશ્વરની શોક્રગુજારી કરવાની શું આપણી ફરજ નથી ?

જ૦—દરેક દમ લેતાં આપણે ખોદાનો ઉપકાર માનવો જોઇએ. કારણકે આપણે દમ લઇ શકીએ તોજ હૈયાતી ભોગવી શકીએ.[1]

સ૦—હવાની શોક્રગુજારી કરવાનું ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે?

જ૦—હાજી, રામયશ્તમાં આવે છે કે "જે માણુસ હવાની શોક્રગુજારી કરે તેને પુર મરકીવાલો ગનામીનો દફે કરે નહી તથા દેવો અને જાદુગરો તેને હેરાન કરી શકે નહી."[2]

1. રામયસ્ત ફ૦ ૪૪. 2. રામયરત ફ૦ ૫૬.

જમીન.

અવસ્તા—ઇમાંમ્ આઅત્ જામ...યા નાઍાબઇરતી.

સાર—આએ જમીન જે અમોને પોષણ આપે છે તેને અમો વખાણીએ છીએ.[1]

સ૦—જમીનનો અવસ્તા બોલ શું?

જ૦—"ઝૅમ" એટલે જમીન અથવા પૃથ્વી.

સ૦—જમીન ઉપરનો મવકલ ફરેસ્તો કોણ?

જ૦—સ્પેન્તઆરમઇતી, એટલે અસ્પંદારમદ અમષાસ્પંદ.[2]

સ૦—જમીન એટલે શું?

જ૦—જે ઉપર માણસ, પશુ, પક્ષી વગેરે રહી શકે છે, ઝાડ, છોડવા, વગેરે ઉગી શકે છે, તથા ડુંગર, પહાડ અને પર્વતો ટકી શકે છે

---

૧ યજશ્ને હા ૩૮ ફ૦ ૧. ૨. વંદીદાદ પર. ૨ ફ૦ ૧૦.

તે પૃથ્વી.[1]

સ૦—અવસ્તા જમાનામાં પૃથ્વીના કેટલા ભાગ કીધેલા હતા?

જ૦—સાત ભાગ જેને હપ્તોકર્ષ્વઈરીમ જામ્ (એટલે હફ્ત કેશ્વર જમીન) સાત ખંડવાળી પૃથ્વી કરી કહેતા હતા.[2]

સ૦—સાતે ખંડના નામ આપો ?

જ૦—અરેજહિ, સવહિ, ફ્રદધફ્ષુ, વીદધફ્ષુ, વૉઉરૂબરેશ્તી, વૉઉરૂજરેશ્તિ અને ખનિરથ બામી.[3]

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે પૃથ્વી કેવા આકારની છે?

જ૦—બોહોળી, ગોળ, ફરી વળવાને મુશકેલ.[4] પૃથ્વી ગોળ છે તેથી સુર્યનો પ્રકાશ તેના અરધા ભાગ ઉપરજ પડે છે.[5]

સ૦—જમીનની વખાણ કરવા માટે જરથોશ્તી

---

૧ ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૯; ૨ યજશ્ને હા ૫૭ ફ. ૨૩. ૩ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯ ફ. ૩૯. ૪ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯. ફ. ૪. ૫ દીનકરદ (દસ્તુર પે. બે. સંજાના.)

ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—અવસ્તામાં આવે છે "કે આએ જમીન જે આપણું પોષણ કરે છે તેને બીજા નારી જાતીના ફરેસ્તાઓ સાથે હમે આરાધ્યે છીએ"[1] "ઓ અશો હોમ, તારી બરદાસ્ત કરનારી માતા કે જે મોટા વીસ્તારવાળી, બોહળી, ફળદ્રુપ જમીન છે તેને હું વખાણું છું.?"[2]

સ૦—આપણી જમીન ગગનમાં શાના આધાર ઉપર ટકેલી છે?

જ૦—જમીનને કશાનો આધાર અથવા ટેકો નથી. જેમ આકાશ ઉપર ખોરશેદ અને મ્હાબોખતાર અધર રહેલા છે તેમજ જમીનનું પણ સમજવું.

સ૦—જમીન અધર છે તે વિષે અવસ્તાનું કાંઇ લખાણ છે?

---

૧ ઇજશને હા ૩૮ ફ. ૧. ૨ ઇજશને હા ૧૦ ફ. ૪.

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં અહુરમઝ્દ કહે છે કે "મારી બનાવેલી, બોહળી, મોટી, પુષ્કળ જથ્થો ધરાવનારી, ધર્તી માતા જે આએ દુન્યાં છે, જે પુષ્કળ ઘાસચારા સાથના તથા ઘણાં પાણીવાળા પહાડો ધરાવે છે તેણીને હું ટેકવી રાખું છું."[1]

સ૦—અવસ્તામાં જમીનને માતા તરીકે ગણી છે તેની મતલબ શું?

જ૦—જમીનને અવસ્તામાં. "બરદાસ્ત કરનારી માતા" કહેલી છે તેનું કારણ એ કે પૃથ્વિના જેવી સહન શક્તિ ધરાવનાર બીજી કોઇ માતા નથી. જેમ એક માતા પોતાના ગમે એવાં મસ્તીખોર બચ્ચાંની બરદાસ્ત કરી તેને ખાવા પીવાનું આપીઆ વગર રહેતી નથી, તેમ જમીન માતા તેની ઉપર નુકશાન કરનાર તથા તેને બગાડનારને પણ ખોરાક પાણી આપ્યા વિના રહેતી નથી.

---

૧. ફ્રવરદીન યશ્ત ૬. ૯.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે કઇ જમીન ઘણી ખુશાલ છે?

જ૦—"અશો માણુસની ઇજશને કરવાની જગા, બચ્ચાં છોકરાંવાળા અશો પુરૂષનું રહેઠાણ, આતશની જાળવણી કરનારનું ઘર, ખેતીની જમીન, અને જે જગા ઉપર ગાય ઢોર ઘણાં જન્મે અને ઘણું ખાતર કરે તે જમીન અવસ્તા પ્રમાણે ઘણી ખુશાલ રહે છે."[૧]

સ૦—કયા કયા શખ્સો જમીનને ખુશાલ કરે છે?

જ૦—"લાસોને કબરમાંથી ખોદી કહાડનાર, કબરોને ભાંજનાર, ખરફસ્તરોના દર સાફ કરનાર, ખેતી કરનાર, જમીન ઉપર પાણી સીપનાર અને તેને માફકસર સુકાએલી કરનાર, લાયક માણુસોને જાગીરો ભેટ કરનાર, તથા તેઓને સંકટમાંથી છોડવનાર

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૩ ફ. ૧–૬.

શખ્સો અવસ્તા પ્રમાણે જમીનને ખુશાલ
કરે છે.[1]

સ૦—કઇ કંઇ જગા નાખુશ છે?

જ૦—દોઝખની જગા, અશો માણસનું રવાં
થયું હોય તે, ગલીચાઇ એકઠી થઇ હોય
તે, બુતપરસ્તોનું રેહઠાણુ, નસો દાતવાની
જગા, પાપી માણસનું મકાન, ખરફ્સ્તરોના
ખાડા, બેહદીનોના હાથમાંથી જુદદીનનાઓને
હાથ ગયેલી જગા, વસ્તીવાળી જગાનું
ઉજડ થવું, અને જે જગા ઉપર મુંવેલા
માણસનું રૂદન થતું હોય તે સઘળી જગાએ
"મીનોખેરદ" પ્રમાણે નાખુશ છે.

સ૦—શા સારૂં અવસ્તામાં જમીનની વખાણ
કરવામાં આવેલી છે?

જ૦—આપણાં પોષણને માટે આપણે જમીનનેજ
આભારી છીએ, જાત જાતના અનાજ
ભાજી, તરકારી, નીરમળ પાણીના ઝરા, ઘે

---

૧ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૧૨–૩૪.

સંગારનો બધો સામાન, તથા પેહરવાનાં જાત-જાતનાં કપડાં, વગેરેની ઉત્પત્તિ જમીનમાંજ થાય છે, એટલા વાસ્તે આપણા ધર્મે જમીનની વખાણ કરવાનું ફરમાન આપેલું છે.[1]

સ૦—જમીન માણસોને કાંઇ દુઆ કરે છે કે?

જ૦—હાજી, તેને ખુશાલ કરનારને તે આશીરવાદ દેછે[2] અને નાખુશ કરનારને શ્રાપ દેછે.[3]

સ૦—જમીનની વખાણ કરવી એટલે શું?

જ૦—જમીનમાંથી ઉત્પન્ન થતી તમામ પેદાયશને વધારવી, ઉગાડવી, ખેતી કરવી, તથા એ સઘળી ઉત્પન્ન થયલી ચીજો માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવે તેમ કરી કુદરતનાં કામમાં મદદ કરવી.[4]

---

૧ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૧; ૨ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૭; ૩ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૮-૨૯; ૪ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૭.

ઉરવર.

અવસ્તા—નેમો ઉરૂવઇરે વઙુહિ મજ઼્દધાતે.
સાર—આએ અહુરમજદના પેદા કીધેલા ભલાં ઓરવર તુંને નેમાજ હોજો.[1]

સવાલ—ઉરવર એટલે શું?

જવાબ—ઝાડપાન તથા સઘળી જાતની વનસ્પતી.

સ૦—ઉરવર કયાંથી અને કેમ મલે?

જ૦—જમીનમાં વરસાદ પડવાથી પુસ્કળ ઝાડ છોડવાઓ, અનાજ, ફુલ, ફળ અને મેવો પાકે છે. એ મેળવવા માટે આપણે જમીન અને પાણીના ઉપકારી છીએ.

સ૦—ઉરવરથી થતા ફાયદા જણાવો.

જ૦—આપણો ખોરાક અને પોશાક એથી છે, એથી તનદરોરસ્તી અને રાહત મળે છે, આપણા ઘરબાર, વાડી, ગાડી, કબાત, પેટી

---

1 વંદીદાદ પર. ૧૯ ફ. ૧૮.

અને ઘર સંસારનો સઘળો સામાન એનોજ બને છે, જાત જાતનાં દરદોની દવાની ઉત્પતી એમાંથીજ થાય છે અને પ્રાણી માત્રની જીવન શક્તિનો આધાર ઉરવર ઉપર છે.

સ૦—જરથોશ્તી ધર્મે ઝાડપાનની વખાણુ શું સબબસર કીધી છે?

જ૦—ઉપર જણાવેલો બેશુમાર ફાયદો મેળવવા માટે અવરતામાં ઝાડપાનની સ્તુતી અને વખાણુ કરવામાં આવી છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયાં કયાં ઉરવરની અને કયે કયે ઠેકાણે અગત છે?

જ૦—યજશનેની ક્રિયા કરતી વેળા ખજુરીની 'પાતરી'; હોમસળી અને દારમની ડાંખળીની અગત, આફ્રીનગાન ભણતી વેળા ફુલ અને ફળની અગત, નવજોત નાવર અને લગન ક્રિયામાં દારમરીના ઝાડની 'પાતરી'ની અગત. વળી આતશ ઉપર સુખડ અને કાથી બાળવાની અગત્ય છે. એ વગેરે

દરેક બીજી ક્રિયાઓમાં ઉરવરની અગત
પડે છે.

સ૦—જો ખોદાએ વનસ્પતી જેવું કાંઇ નહી પેદા
કીધું હતે તો?

જ૦—માણુસોને ખોરાક અને પોશાક મલી શકતે
નહી, જમીન અને પહાડો શોભી શકતે નહી,
બધે ગલીચી અને ગંદવાર પંથરાઇ રેહતે,
સોજી હવા મળી શકતે નહી, જેથી તમામ
જાનદાર પેદાયશ જીવી શકતે નહી.[1]

સ૦—ત્યારે ઉરવરની આરાધના કરવામાં આપણે
શું ખોદાને ખુશી કરતા નથી?

જ૦—ઉરવરની આરાધના કરવાથી બેશક આપણે
(ખુદ) ખોદાને ખુશી કરીએ છીએ,
કારણકે ઉરવર એ ખોદાની પેદા કીધેલી
બીજી ઉમદા પેદાયશોમાંની એક છે.[2]

સ૦—ઉરવર ઉપર મવક્કલ ફરેસ્તો કયો છે?

---

૧ રામયશ્ત ફ. ૫૬. ૨ ઈજશ્નને હા ૧૯ ફ. ૧.

જ૦—અમરદાદ અમષાસ્પંદ. જો વનસ્પતી સાથે કાંઇ ગુનાહ કીધો હોય તો અમરદાદ અમષાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—વનસ્પતી સાથનો ગુનાહ તે શું?

જ૦—ઝાડ અને છોડવાઓને વિના કારણે કાપી નાખવા, કાચાં ફળ તોડવાં, દવાઇનો ગુણ ધરાવતા પાળાઓ અશો માણસને નહીં આપવા, મેવાનાં ફળો અશો માણસને ન આપતાં દરવંદને આપવાં, એ વગેરે બીજાં ગુનાહો ઉરવર સાથે થઇ શકે.[1]

સ૦—અવસ્તામાં કયા કયા ઝાડ પાળાઓ વખણાએલા છે?

જ૦—**હોમ, ગઓકૅરૅન, વૉહુગઑન, વૉહૂ-કૅરૅતી, હધાનએપત અને ઉરૂવાસનિ.**

સ૦—હોમ વિષે તમે શું જાણો છો?

જ૦—એ પાળો હોમ નામના એક દસ્તુરે શોધી કાહાડી તેને છુંદીને રસ કહાડવાની ક્રિયા

---

૧ પતેત ઈરાની.

કીધી હતી[1] અને આજેબી દરેમેહેરમાં હોમ- ની ક્રિયા થાય છે અને હુઓમો દુરઓષ એટલે કે દુ:ખ દરદને પછાત રાખનાર હોમ કરી કહે છે.[2] ક્રિયા કરીને બનાવેલા હોમને રસ ઘણો ગુણકારક છે, તેનો ફાયદો ને માણસનેજ મળી શકે છે.

સ૦—ગઓકૅરૅનનો ખુલાસો કરો.

જ૦—એ ઝાડ વોઉરૂકશ દરીઆમાં ઉગે છે એને 'હુઓમે સફેદ' કહે છે. રસ્તા- ખેજને વખતે એ ઝાડ ઘણું ઉપયોગી થઇ પડશે એમ કહે છે.[3]

સ૦—વોહૂગઓન, ઉરૂવાસનિ, વૅાહૂ કૅરૅતિ અને હધાનએપત્ એ શું છે?

જ૦—એ ખુશબોદાર ઝાડો છે જેનાં લાકડાંના ધુંધથી રીમન થએલું ઘર પવિત્ર કરવું વંદીદાદમાં ફરમાવેલું છે.[4] સુખડ, લોબાન

---

૧ મેહેર યશ્ત ફ. ૮૮. ૨ ઈજશને હા ૧૦ ફ. ૨૧. ૩ બુનદેહશ. ૪ વંદીદાદ ૫ર. ૮ ફ. ૨-૩

અગર તથા દારમના ઝાડનું લાકડું એવો એ દરેક બોલનો જુદો જુદો અર્થ કરવામાં આવેલો છે.[1]

ગોસ્પંદ.

અવસ્તા—યથા આત્ યજમઇદે ગેઉશ્ ઉર્વાનૅમચા...આઅત ઉરૂનો પસુકનામચા.[2]

સાર—આ પ્રમાણે અમાં અમો ગોસ્પંદના અને પશુઓના રવાનને આરાધ્યે છીએ.

સ૦—ગોસ્પંદ એટલે શું?

જ૦—માણસ જાતને ઉપયોગી ચોપગાં જનાવરો જેવાં કે ગાય, બળદ, ઘોડ, ઉંટ, હાથી, બકરાં, મેંઢાં વગેરે.

સ૦—ગોસ્પંદો માણસ જાતને શું ઉપયોગી છે?

---

૧ વંદીદાદ, ફરગર્દ ૧૩, ૭. ૨ ઈજરાને હા ૩૯ ક. ૧.

જ૦—તેઓનાં દૂધ, દહી, માખણ, ઘી વગેરે આપણો ખોરાક છે. તેઓ હળ ખેંચી ખેતીના કામમાં મદદ આપે છે, તેઓના ઉનના જાતજાતના કપડાં બને છે, ગાડીમાં જોતરવા, સ્વારી કરવા તથા બીજાં દરેક માણસને સુખ અને સગવડ આપવાનાં કામમાં તેઓ ઉપયોગી થઇ પડે છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયાં જાનવરોની ઘણી અગત છે?

જ૦—ગોધો, બળદ અથવા ગાય,[1] જેઓના દૂધ અને નીરંગ વગર આપણા ધર્મની કોઇબી ક્રિયા થઇ શકતી નથી.[2]

સ૦—નીરંગ દીનની ક્રિયામાં કેવા પ્રકારના ગોધાની અગત છે.

જ૦—તદન સફેદ, એક બાળ પણ કાળો હોવો નહીં જોઇએ. જેને આપણે 'વરસીઓ' કરી ઓળખીએ છીએ તેવા

૧ વંદી. પર. ૧૯ ફ. ૨૧; ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ફ. ૭૭.

ગોધાની અગત છે.

સ૦—જ્યારે ગોરપંદો આપણુને એટલાં બધાં ઉપયોગી છે ત્યારે તેઓ તરફ આપણી ફરજ શું છે?

જ૦—તેમને દુ:ખ અને ઇજા પહોંચાડવી નહી,[1] તેઓને મારી નાંખવાં નહી,[2] તથા હદથી જ્યાદા કામ તેઓ પાસે કરાવવું નહી.

સ૦—ગોરપંદોની પરવરસી કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ગવે નેમો, ગવે ઉગ્રધેમ, ગવે વૅર-થ્રૅમ, ગવે ખરૅથૅમ, ગવે વસ્ત્રૅમ્ ગવે વૅરૅઝ્યાતાંમ્ તાંમ ને ખરૅથાઇ ફ્રુષુયો.

સ૦—એનો અર્થ કહો.

જ૦—"ગાએ ગોરપંદને માટે નેમાજ, ગાએ ગોરપંદને માટે સારા સખુન, ગાએ ગોરપંદને માટે ફત્તેહ, ગાએ ગોરપંદને માટે

---

૧ વંદીદાદ પર. ૯ ફ. ૪૨; ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ફ. ૨૭.

ખોરાક અને વસ્ત્ર (આપણે પુરાં પાડવાં જોઇએ) તથા તેઓને સુખ આપવાને વાસ્તે આપણે મહેનત કરવી જોઇએ કારણ કે તેઓ આપણા ખોરાકને માટે વધારો કરનારાં છે."[1]

સ૦—ગોસ્પંદો ઉપર મવકલ અમષાસ્પંદ કયો?

જ૦—બેહમન અમષાસ્પંદ.

સ૦—ગોસ્પંદો સાથે ગુનાહ થયો હોય તેનો પસ્તાવો શું છે?

જ૦—"ગોસ્પંદોને જો મેં માર્યા અથવા કાંઇ જુલમ ગુજાર્યો હોય, તેઓને બેઇનસાફીથી કાપ્યાં હોય, વખતસર ઘાસ ચારો નહી નાખ્યો હોય, જુલમગાર લોકોથી મેં તેઓનો નહી બચાવ કીધો હોય, તાઢની મોસમમાં મેં તેઓને થરથરતાં રાખ્યાં હોય, અને ગરમીની મોસમમાં સારી હવાવાળી જગ્યાએ નહી રાખ્યાં હોય, જેથી બેહમન અમષા-

---

1 ઈજશને હા ૧૦ ફ. ૨૦.

સ્પંદને નાખુશ થવાનું મેં કારણ આપ્યું હોય, તો તે ગુનાહથી પતેત કરીને પશેમાન થાઉં છું." [૧]

સ૦—ગોસ્પંદથી ઉલટું શું?

જ૦—ખરફસ્ત્ર, નુકસાનકારક પ્રાણીઓ જેવાં કે વરૂ, સાંપ, કીડા, મકોડા, માંખ ઇત્યાદી એઓને મારીને હાંકી કહાડવાનું જરથોસ્તી ધર્મે ફરમાવ્યું છે. [૨]

સચ્ચાઇ.

અવસ્તા—અરષુખ્દો વાક્ષ યાહિ વૅરૅથ્રજાંસ્તૅમો.

સાર—સાચો બોલેલો સખુન ઘણો ફત્તેહ આપનારો છે. [૩]

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મનો અર્ક શું છે?

---

૧ પતેત ઇરાંની. ૨ વંદીદાદ ૫૨. ૭-૮.
૩ સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત ક. ૧.

જ૦—હુમત, હૂખ્ત અને હુવર્શ્ત એટલે સાચા વિચાર કરવા, સાચી વાણી કહેવી, અને સાચાં કામ કરવાં.

સ૦—સચ્ચાઇ તે શું?

જ૦—આપણે જોયલું, સાંભળેલું કે કીધેલું, જેમ હોય તેમ, તેમાં કશો પણ વધારો કે ઘટાડો કર્યા વિના બીજાઓને કેહવાને ઇચ્છવું, તેમજ કહેવું અને કરવું તેનું નામ સચ્ચાઇ.

સ૦—અશો જરથોશ્તના સચ્ચાઇ વિશેનાં થોડાંક ફરમાનો આપો?

જ૦—આપણા વડા ગુરૂ અશો જરથોશ્તે પોતાના ધર્મ પુસ્તક અવસ્તા ભાષામાં સચ્ચાઇ વિષેનાં ફરમાન જગેજગ આપેલાં છે, હુમત હૂખ્ત અને હુવર્શ્ત જરથોસ્તી ધર્મ પુસ્તકોનો અર્ક છે, "આશુખ્દા વાક્ષ,"[1] "અૅરૅષ્ વચો," "અરૅજાશ્

1 ચસ્ત.

પથો"[૧] એ અશો જરથોસ્તનો મુદ્રાલેખ છે, સચ્ચાઇજ સર્વોતમ સદગુણ છે[૨] એમ આપણે દરેક જંદગીની શરૂઆતમાં ભણીએ છીએ.

સ૦—સાચો માણસ સુખી છે અને જૂઠો દુ:ખી છે એ વિષેના અશો જરથોસ્તના વચનો કહો ?

જ૦—"**દરેઘેમ દરૅગ્વોદેબ્યો રષો સવચા અષવબ્યો.**" "જૂઠાને લાંબો વખત સુધી દુ:ખ ભોગવવું પડશે તથા સાચાને તેની સચ્ચાઇને લીધે છેલ્લે અંતે સુખ મલશે."[૩]

સ૦—અશો જરથોસ્ત સચ્ચાઇ વિશે બીજું શું કહે છે ?

જ૦—તે સાહેબ અવસ્તામાં ફરમાવે છે કે "સચ્ચાઇથીજ અહુરમજદને પહોંચી શકાય છે,"[૪] "સાચા રસ્તામાં અહુરમજદ

---

૧ ગાથા. ૨ અષેમ વોહુ. ૩ યજશ્નને હા ૩૦ ફ. ૧૧. ૪ ઈજશ્નને હા ૬૦ ફ. ૧૨.

રહે છે,"[1] "અંતે સત્યનો જય છે"[2] અને "સચ્ચાઇથીજ બેહસ્ત મળે છે."[3]

સ૦—ગમે તેવું દુ:ખ અથવા નુકશાન થવાની ધાસ્તી છતાં અને અશો જરથોસ્તે સચ્ચાઇ તરફ વળગી રહેવાનો દાખલો આપો ?

જ૦—અશો જરથોસ્તને જૂઠાં તરફ લઇ જવાને દેવોના સરદાર અંગ્રોમઇન્યુશની સઘળી કોશેશો નીષ્ફળ ગઇ ત્યારે તેણે તે પાક નરને ધન, દોલત, સત્તા અને પાદશાહી વટીક આપવા માંગી કે તે સચ્ચાઇને છોડે[4] પણ જેનું નામ કે સાચો જરથોસ્ત તેણે તે નાપાક દેવોની એવી લાલચોને તુચ્છકાર સાથે ધીક્કારી કાઢી.[5]

સ૦—એ લાલચો તુચ્છકારી કાઢતાં અશો જરથોસ્તે શું કહ્યું ?

---

૧ ગાથા. ૨ ઈજશને હા ૩૦ ફ. ૧૧. ૩ વીસ્પ હુમત. ૪ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯ ફ. ૬. ૫ વંદીદાદ ૧૯ ફ. ૯.

જ૦—નોઇત્ હે અપસ્તવાને વરૂહુઈમ્ દએનાંમ્ માઝ્દયસ્નીમ નોઇત્ અસ્તચ નોઇત્ ઉશ્તાનેમ્‌ચ નોઇત્ બઓધસ્ત વીઉિરૂવીસ્યાત્.

સ૦—એનો સાર કહો?

જ૦—અશો જરથોસ્ત ગનામીનોને હિંમતથી કહ્યું કે "અગરજો સચ્ચાઇ ખાતર મારાં હાડકાં જુદા પડે, મારી બુધી ગુમ થાય, અથવા મારો જાન વટીક જાય તોબી હું સચ્ચાઇને છોડીશ નાહી."[1]

સ૦—દુન્યામાં આપણે કેટલીકવાર જુઠાં માણસોને માન મેળવતાં જોઇએ છીએ તેનું કેમ?

જ૦—આગે દુન્યામાં કેટલીક વાર જુઠાંઓ માન મેળવે છે, જુઠો ઇનસાફ કરનાર સાચામાં ખપે છે અને નીરદોષ માણસો દોષીત ઠરે છે એ ખરૂં પણ તે માન

---

૧ વંદીદાદ ૧૯, ફ. ૭.

તકલીફી અને થોડા વખતનું છે, અને જ્યારે અંતે સત્ય પ્રકાશી નીકળે છે ત્યારે તેવા ઠગારાઓ મહા દુ:ખ પામે છે. તેથી આપણે સચ્ચાઇને ખાતર અશો જરથોસ્તની માફક થોડા વખતનું દુ:ખ સોસવું અને જાથુકનું સુખ મેળવવું.[1]

સ૦—શું ગરીબોએ પોતાના પેટને ખાતર જુઠું બોલવું?

જ૦—નહીજી. ગમે એવી લાચારી યા ગરીબીમાં પણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. અશો જરથોસ્ત પોતે ગરીબ અવસ્થામાં "કુમનફૂઠવા"[2] હતા, તોપણ પૈસાની લાલચને વાસ્તે જુઠું બોલ્યા નહી અને પોતાનો ઉપયોગ રાસ્ત રાહે ચાલુ રાખ્યો, સચ્ચાઇને ખાતર તથા મજદયસ્ની દીનની ચઢતીને ખાતર ગરીબાઇનું સંકટ વેઠયું, કારણ કે એવણ ખાત્રીથી માનતા હતા

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૩-૧૪; ૨ ઈ. હા ૪૬ ફ. ૨.

કે માહઝ્ઝાની અહુરમજદ સારૂં અને માહું સર્વ જુએ છે અને જાણે છે[1] તથા અંતે નેકીનો જય છે.[2] એવા સાચા એતેકાદથી અંતે એવણુની ફતેહ થઇ અને બુરા દુશ્મનો ઉંધા પડયા[3] માટે દરેક જરથોસ્તીએ જો પોતાના ગુરૂની માફક ફત્તેહ મેળવવી હોય તો ગરીબાઇમાં પણ સચ્ચાઇથી વેગળા જઇ પેટને ખાતર પાપ કરવું નહી.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સચ્ચાઇથી શું ફાયદો મેળવ્યો?

જ૦—ઇરાનના નામીચા શેહનશાહ કયાંની ગુશતાસ્પે, તેની રાણી હુતોશીએ, તથા તેના બેટાઓ અસ્પંદીઆર અને પેશુતન વગેરેએ તેવણુની સચ્ચાઇ પીછાનીને પોતાના ગુરૂ અથવા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખ્યા

---

૧ ઈ. હા ૩૧, ફ. ૧૩. ૨ ઈ. હા ૩૦ ફ. ૧૧.
૩ વંદીદાદ પર. ૧૯, ફ. ૪૭.

અને આખી શહેનશાહતમાં જરથોશ્તી દીનનો ફેલાવો કીધો.

સ૦—અશો જરથોશ્તના જેવા સાચા થવું હોય તો આપણે શું કરવું?

જ૦—ગમે એવું દુ:ખ, આફત, સંકટ યા નુકશાન થવાની ધારતી હોય, તેની દરકાર ન કરતાં સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. બીજાઓને સચ્ચાઇથી ચાલવાની સલાહ આપવી અને સચ્ચાઇને ખાતર જે દુ:ખ આવી પડે તેને ખુશીથી ખમવું, કારણ કે સચ્ચાઇને ખાતર દુ:ખ ખમનારનો આત્મા ખુશી રહે છે.

સ૦—અશો જરથોશ્તે સમજાવ્યું તે બધું સાચુંજ હતું તેની સાબેતી શું?

જ૦—ઇરાનના નામીઆ શેહનશાહ તથા તેની તમામ રૈયતે અશો જરથોશ્તની સચ્ચાઇ પીછાનીને પોતાના પેગામ્બર અને ગુરૂ તરીકે કબુલ કીધા તેને આજે હઝારો વરસ થઇ ગયા છતાં, તથા જરથોસ્તી શેહનશાહતની

નીરતી છતાં, તેમજ દીન દુશમનોના જુલમ છતાં એ ધર્મની સચ્ચાઇ આજ પર્યંત વખણાતી આવી છે, એટલુંજ નહી પણ પારકા ધર્મના કામેલ અભ્યાસીઓ તથા ધર્મગુરૂઓ ઉંચું મત આપી ગયા છે.

સ૦—પારકા મજહબના વિદ્વાનો આપણા ધર્મની શું વખાણ કરી ગયા છે તેના થોડાક દાખલા આપો?

જ૦—"એકત્રીઆનો જરથોશ્ત જે જે શિખવી ગયો છે તે ખોદાઇ, રાસ્તી અને ચોખ્ખું છે"[1] "પેલો બલ્ખનો દાનાવ પુરૂષ જરથોશ્ત કે જેણે લોકોને ભલી દીનની નેક રાહ બતાવી તે જો હયાતીમાં નહી આવ્યો હતે તો તમામ આદમીઓનો એતેકાદ કેવી ડામાડોળ હાલતમાં રહ્યો હતે તે વિષેનો પુરતો ખ્યાલ આપણાં મનમાં ઉતરી શકતો નથી."[2] "જરથોશ્તી ધર્મ એવો તો ચોખ્ખો નરો

---

૧ 'લોર્ડ બાઈરન.' ૨ "મીસ ફ્રાન્સીસ કોબ."

અને બુજોગ છે કે જેને સુધરેલી દુન્યા તરફથી હમેશ માન મલવુંજ જોઇએ અને એ ધર્મ પાળવા માટે દરેક જરથોસ્તી મગરૂર રહી શકે."[1] "ખોદાના કસમ ખાઇને કહું છું કે જે કોઇ જરથોસ્તી ધર્મ નહી ધરાવે તે કદી પણ બેહસ્તનો રસ્તો જોઇ શકે નહી."[2]

ધર્મ.

અવસ્તા—ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુરત્કએશો.

સાર—"હું મજ્દયશ્ની, જરથોશ્તી, દેવથી જુદો અને અહુરમજ્દી ધર્મ પ્રમાણે ચાલનાર થવાનો એકરાર કરૂં છું."

સ૦—ધર્મ એટલે શું?

જ૦—પાક અહુરમજ્દ તરફ પૂર્ણ ભક્તિભાવ, તથા તેની પિછાંન કરવાની શિખામણ

---

૧ આરથર હેન્રી બલીક. ૨ રીરદોશી.

લેવાનું સાધન, સુખમાં શોક્રગુજાર થવાનું અને દુઃખમાં મદદ માંગવાનું હથિયાર, નેકી અને ભલાઇનો રસ્તો દેખાડનાર રેહબર, તથા બદી અને બુરાં કામોથી દુર રાખનાર સાથી; ટુંકમાં આ દુન્યામાં માણસે જન્મ લીધા પછી તેણે જે જે ફરજો બજાવવાની છે તે ફરજો વીષે તથા માણસને નેક રસ્તે દોરવવા માટે શિખામણ આપનારૂં શાસ્ત્ર તે ધર્મ છે.

૧૦—અહુરમજદ તરફ ભક્તિભાવ કેવી રીતે રાખી શકાય ?

૧૦—ધર્મ પુસ્તકોમાં જણાવેલા તે સાહેબના દરેક હુકમોને માન આપવાથી. મુખ્ય કરીને અશોઇની પેદાયશનો વધારો કરવાથી, માબાપ, ઉસતાદ, સગાંસ્નેહીઓ અને સર્વ ઇનસાન જાત તરફ પોતાનો શું ધર્મ (ફરજ) છે તે શીખી સમજીને તે પ્રમાણેની ફરજ બજાવવાથી ખોદા તરફ ભક્તિભાવ રાખી શકાય.

સ૦—ખોદાતાલાના હુકમોને માન આપતાં આપણે ક્યાંથી શીખ્યે?

જ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી.

સ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકો કઇ ભાષામાં લખાએલાં છે?

જ૦—અવસ્તાએ જંદ ભાષામાં. તેમજ વળી પહેલવી, પાજંદ અને ફારસી ઝબાનોમાં પણ કેટલાંએક લખાણો મળે છે.

સ૦—સૌથી પુરાણાં અને ભરોસો રાખવા જોગ લખાણો ક્યાં?

જ૦—અવસ્તા કે જેમાં ઇજશને, વંદીદાદ, વીસ્પરદ અને ખુરદે અવસ્તા વગેરે આવેલાં છે.

સ૦—એ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી આપણે શું શું શીખ્યે છીયે?

જ૦—ખોદાને ઓળખતાં, સાચ્ચાંને ચહાતા, જુઠાંને ધીક્કારતાં, પોતાને પિછાનતાં અને સુધારતાં, બદ હવસોને મારતાં, સુખથી છલકાઇ ન જતાં અને દુઃખથી નીરાશ ન થતાં

દયાળુ નમનતાઇવાળાં અને સદગુણી થતા શિખ્યે છીએ.

સ૦—ધર્મનો અભ્યાસ કરવાની આપણને ફરજ કાંય છે?

જ૦—મીનો અને ગેતી એટલે આઍ અને પેલી દુન્યા વિષેનું જ્ઞાન, આપણો આત્માં, તેને મળનારો ભલાઇનો બદલો બેહશત અને બુરાઇનો બદલો દોઝખ, તે વિષેની સમજણ, આપણે કોણ? કયાંથી આવ્યાં? અને કયાં જવાના? આપણા પેદા કરનાર સાથે આપણો શું સંબંધ? તે સાહેબ સર્વ જુએ છે અને જાણે છે એ બધી વાત ધર્મ શીખવે છે. વળી ધર્મ માણસને આઍ દુન્યાનાં નાપાએદાર સુખના ખ્યાલી વિચારોમાંથી કાઢીને પેલી મીનોઇ તથા પાયદાર સુખવાલી દુન્યાનો પવિત્ર ખ્યાલ કરાવે છે. એટલા વાસ્તે ધર્મની કેળવણી લેવાની અને તેનો

અભ્યાસ કરવાની ફરજ છે.

સ૦—મજદયસ્ની ધર્મ આપણને કેવાં કામો કરવા ફરમાવે છે?

જ૦—દરેક માણસે સપેનામીનોની પક્ષમાં રહીને દુન્યાની વૃદ્ધિ થાય તેવાં અષોઇના કામો કરવાં, દુન્યાને નિરૂપયોગી ચીજ અથવા જાનદાર ખરફસ્તરોનો તેમજ સઘળા દુર્ગુણોનો નાશ કરી ગનામીનોની બુરી શક્તીને તોડવી.[1]

સ૦—આપણાથી જુદો ધર્મ પાલનારાઓને આપણે શું કહીએ છીએ?

જ૦—"અન્યો વર્ન" અથવા "અન્યો તકએષ" એટલે જુદી વરણના તથા જુદો ધર્મ પાળનારા.

સ૦—એવા લોક તરફ આપણી શું ફરજ છે?

જ૦—કોઇ પણ રૂપમાં જેઓ યજદાંપરસ્તી કરતા હોય તેઓ તરફ માનથી વર્તવું એ

---

૧ ઈ૦ હા ૩૦.

આપણો ધર્મ છે. આપણાથી જુદો ધર્મ પાળનારા, પણ જેઓ સદ્દગુણી અને સાચ્ચા છે તેઓ પોતાની રૂડી કરણીને લીધે માન મેળવવાને લાયક છે. તેઓને દરવંદ અથવા બુરા કહીને ધીક્કારવા નહી જોઇએ.

સ૦—દરવંદ કોણને કહેવો?

જ૦—જે માણસ જરથોસ્તી ધર્મના નેક રાહે[1] ચાલવાનાં ફરમાનોથી આડો જાય, બુરાં કામો કરે તથા અનીતિવાન હોય પછી તે માજદયસ્ની જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારો હોય યા નહી હોય તોપણ તેને દરવંદ કહેવો; કારણ કે દરવંદનો અર્થ અવસ્તામાં બુરો, પાપી અથવા દુષ્ટ માણસ કરી થાય છે.[2]

સ૦—આપણા ધર્મની જાળવણી કેવી રીતે કરવી જોઇએ?

---

૧ વંદીદાદ પર. ૧૬, ફ. ૧૮; ૨ ગાથા. વંદીદાદ વગેરે.

જ૦—જેવી રીતે આપણે વડીલો અને બાપ-દાદાઓથી મળેલી દોલતને વધારવા અને જાળવવાની સંભાળ લઇએ છીએ તેવીજ બલકે તે કરતાં પણ વધારે આપણા બાપીકા ધર્મની જાળવણી અને સંભાળ કરવાની આપણી ફરજ છે?

સ૭—પોતાના ધર્મને તજનાર તથા તેની હસી કરનાર કેવો છે?

જ૭—પોતાના ધર્મની હસી કરનાર પોતાના બાપદાદાઓની હસી કરે છે, પોતાના ધર્મને ધીક્કારનાર પોતાના બાપદાદાને ધીક્કારે છે, પોતાના ધર્મને તજનાર, પોતાની અને પોતાના બાપદાદાઓની આબરૂને તજે છે; પોતાનો ધર્મ તજીને તે જે ધર્મમાં જાય છે તે તે ધર્મ પાળનારાં તેમજ તેનાં અસલી ધર્મવાળાં બન્ને લોકો તેના ઉપર શકની નજરથી જુએ છે. તેની હાલત પેલા ઇસપ નીતિની કથામાં જણાવેલા મોરનાં પીછાં-

માંના કાગડાના જેવી થાય છે.

સ૦—પોતાના ધર્મ તરફ દરેક જરથોશ્તીની શું ફરજ છે?

જ૦—દરેક દીનદાર જરથોશ્તીએ પોતાનો ધર્મ જે પેગમ્બર જરથોશ્ત સ્થાપી ગયો છે તેની ઉપરજ મક્કમ રહેવું, તેને વધારવા અને ફેલાવવાની કોશેશ કરવી. ગમે એવાં દુઃખ અને આફતમાં પણ ધર્મનો પક્ષ છોડવો નહી, ધર્મના બચાવને ખાતર બુરાઓની સામે બળતવારીથી લડવું, આપણા અસલી નેઆગાનોએ પોતાના પ્યારા ધર્મને ખાતર માલ ખજાંનો, ઘરબાર, વાડી ગાડી, અને સેવટે પોતાનું પ્યારૂં વતન તજી હિંદ સરઝમીન ઉપર વાસો કીધો, તેજ પ્રમાણે તેઓને પગલે ચાલી તેઓએ બચાવેલા ધર્મની બુલંદી અને જય ચોખંડ પૃથ્વી ઉપર થાય એવા ઉપાયો યોજતા રહેવું એ આપણી મોટામાં મોટી ફરજ છે.

સ૦—ખરો ધર્મી પુરૂષ કોણને કહેવો?

જ૦—સઘળી સૃષ્ટીનો બનાવનાર ખોદા છે એમ સમજનાર;[1] અશો જરથોસ્તને પોતાના પેગંબર તરીકે ગણનાર, તથા તેના લાવેલા ધર્મ અને ફરમાનોને માન આપનાર,[2] નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોને અખતીઆર કરનાર,[3] અહુરમજદની ભક્તિ કરનાર,[4] યઝદ અને અમશાસ્પંદોની વખાણ કરનાર[5] ખરો ધર્મી પુરૂષ છે.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપનાર કેવો છે?

જ૦—"જેઓ જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપે તેઓ પોતાનાં તનને ખરાબી પોહોંચાડનાર દરવંદો છે, જેઓ ધર્મનાં ફરમાનોને

૧ ઈજશ. હા ૧૬ ફ. ૧; ૨ ઈ. હા ૧૨ ફ. ૧, ૫, ૬, ૭; ૩ ઇજશ્ને હા. ૧૧ ફ. ૧૬, ૧૭; ૪ ઈ. હા ૩૯ ફ. ૪; ૫ ઈજશ્ને હા ૧૬ ફ. ૩, ૪, ૫, ૬.

નહી સાંભળનારા છે તેઓ સઘળા નાપાક છે."[1]

સ૦—ધર્મ વિનાના માણસની હાલત કેવી છે?

જ૦—લગાંમ વગરના ઘોડા, નાથ વગરના ગોધા, અંકુશ વગરના હાથી, સુકાન વગરનાં વહાણ અને સરદાર વગરનાં લશકરના જેવી.

સખાવત

અવસ્તા—વઇનીત અહુમિ નમાનેસ્ચઓષો અસ્રુશતીમ, આક્ષ્તિશ્ અનાક્ષ્તીમ, રાઘ્તિશ્ અરાઘ્તીમ.

સાર—તાબેદારી નાફરમાનબરદારીને, દોસ્તી દુશમનીને તથા સખાવત બખીલીને આએ ઘરમાંથી હાંકી કહાડે.[2]

સ૦—સખાવત એટલે શું?

જ૦—પડતાંને હાથ આપવો, પાછું મેળવવાની

૧ વંદીદાદ ૧૬ ફ. ૧૮. ૨ ઈજરાને હા ૬૦ ફ. ૫.

ઇચ્છા વગર કપડાં, પૈસા, અથવા અનાજ પાણીની ગરીબોને બક્ષેશ કરવી તથા તેઓને કેળવણી આપવાના ઉપાયો યોજવા.

સ૦—સખાવત કોણ કરી શકે?

જ૦—કોઇબી માણસ પોતાની મકદુર પ્રમાણે નાની કે મોટી સખાવત કરી શકે. જેમકે પૈસાદાર પૈસા વગરનાંને, બળવાન દુર્બળને, જ્ઞાની અજ્ઞાનીને, વૈદ દરદીને, ધર્મિ અધર્મિને પોતાને મળેલી દોલત, કૌવત, જ્ઞાન અને સત્તાને જોરે એક બીજાને સખાવત કરી શકે.

સ૦—પૈસાદાર લોકોએ શું શું સખાવત કરવી?

જ૦—મુફલેસ તથા અશક્તોને ખોરાક, પોશાક તથા પૈસાની મદદ કરવી,[1] ગરીબ માણસોને પરણાવી આપવાં,[2] ધર્મનાં મકાંનો જેવાં કે દરેમેહેર, દોખમાં વગેરે બરપા કરવાં,[3] ધર્મ અને વિદ્યાઓના ફેલાવા માટે નીશાળો અને

1 યથા અહુ વઈર્યો. 2 વંદીદાદ ૫ર. ૪ ફ. ૪૪.
3 વંદીદાદ ૫ર. ૬, ફ. ૪૧.

મદરેસાઓ સ્થાપવી,[1] મુસાફરો માટે ધર્મશાળા તથા દરદીઓ માટે દવાખાનાં બનાવવાં, જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં કુવા, તળાવ, વાવો બણાવવી,[2] તથા ઉદ્યોગી માણસોને ધંધે ચાકરીએ લગાડવા.

સ૦—બળવાન માણસ કેવી રીતે સખી થાય?

જ૦—જે માણસને ખોદાતાલાએ મજબુત બાંધાનો અને બળવાન બનાવ્યો હોય તેણે પોતાના બીજા ભાઇબંધો કે જેઓ નબળા અને નાતવાન હોય તેઓને લુચ્ચા, ઠગારા, ચોર જુલ્મી લોકોથી બચાવવા.[3]

સ૦—જ્ઞાની પુરૂષો કેવી રીતે સખાવત કરી શકે?

જ૦—શીખેલા અને અક્કલમંદ લોકોની ફરજ છે કે નહી શીખેલા તથા અજાણ માણસોને જ્ઞાન આપી તેઓને હુશીઆર કરવા.[4]

---

૧ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૪. ૨ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૪. ૩ ઈજરશને હા ૧૨ ફ. ૨. ૪ વંદીદાદ પર. ૪ ફ. ૪૬.

સ૦—વૈદ કેવી રીતે સખાવત કરે?

જ૦—દરદી અથવા આજારી માણુસને પોતાનાં વૈદક જ્ઞાન તથા ઓસડથી તેઓના દરદો તાળવાના મુફત ઉપાયો કરે.

સ૦—ધર્મિ પુરૂષની સખાવત શું?

જ૦—અધર્મિ અને નાસ્તીક લોકોને ધર્મનું ખરૂં જ્ઞાન આપી ખોદા અને પેગામ્બરને ઓળખતાં કરવાં.[1]

સ૦—સખાવત કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ઇજશનેના ૩૫ મા હામાં આવે છે કે "રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં (રહીને) હૈયાતી ભોગવનારામાંનો કોઇબી શખ્સ બેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉત્તમ જીંદગી ગુજારવા ચાહતો (હોય તો) (તેણે) સખી થવું."[2]

---

1 ઈજશને હા ૩૫, ફ. ૬.

૨ મરહુમ એરવદ કા. એ. કાંગાએ કીધેલો તરજુમે ।.

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—સખાવત કરનાર માણુસ ઉત્તમ પંકતીની જીંદગી ગુજારનાર છે. "સખી પોતાની દોલતનો રૂડો ઉપયોગ કરી તેનું ફળ ખાય છે ત્યારે બખીલ પોતાના માલ અને જરનો ગમ ખાય છે."[1]

સ૦—સખાવત કરનારે સૌથી પેહલાં શું વાત ધ્યાનમાં રાખવી?

જ૦—તેણે જોવું જોઇએ કે તેનો પૈસો ઘટતે ઠેકાણે તથા લાયક રીતે અપાયલો છે કે નહી? હરામખોરીને ઉત્તેજન મલે એવી રીતની સખાવત કદી કરવી નહી.[2] નાલાયક માણુસોને સખાવત કરનાર જરથોસ્તી ધર્મના ફરમાનોને ઉંધાં વાળે છે.[3]

સ૦—દોલતવાન લોકો કે જેઓ સખાવત

---

૧ શેખશાદી. ૨ ઇજશને હા ૩૧ ફ. ૧૫.

૩ યજશને હા ૩૨, ફ. ૧૦.

કરતા નથી પણ પૈસો પેટીમાં રહેવા દે છે તેઓની દોલત કેવી ગણાય ?

૪૦—લોબાંન, અગર અને અંબર જ્યાં લગી દાબડામાં પડી રહે ત્યાં લગી તે મતોડાં સમાન છે—આતશ ઉપર મુકવા પછી તેની ખુશબો ચોતરફ પંથરાય છે. તેમજ તીજોરીમાં નાંખી મુકેલું દ્રવ્ય મટોડાં જેવું છે.[1]

1 સરખાવો ગુલેસ્તાન બાબ ૧ લો હેકાયત ૧૯.

નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવા માટે.)

બાઇ......, આજ રોજે અત્રે ભેગાં મલેલાં બાનુઓ અને ગ્રહસ્થોના અંજુમન સનમુખ તેમોને જરથોશતી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમો આગળ હું બોલી જાઉં છું તે ધ્યાન દઇને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમો અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતી

અથવા જરથોશ્તી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમો જરથોશ્તી થયા છો અને હુવેથી એ દીનનાં ફરમાનો અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આએ મીજલસની હજુર અવસ્તાના કલામો ભણીને તમોએ કબુલાત આપી છે તે એ છે કે "હું મજદયસ્ની (એટલે એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર) છું. અશો જરથોશ્તને મારા પેગમ્બર તરીકે કબુલ કરૂં છું. દેવનાં કામોનો ધીક્કાર કરૂં છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. સાચ્ચાં વિચાર, સાચ્ચાં વચન અને સાચ્ચાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને જુઠાં વિચાર, જુઠાં વચન અને જુઠાં કામોને હમેશાં ધીક્કારતો રહીશ. આજ રોજે જે દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન બીજી બધી દીનો કરતા શ્રેષ્ટ છે. એ દીન ઝુઝીઆ ફંકાસથી દુર રહેતાં અને દાદાર અહુર-

મજ્દ સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણુ હમેશ હું કરતો રહીશ અને બીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખવીશ. એ દીન, દાદાર અહુરમજ્દે અશો જરથોશ્ત પાસે મોકુલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કોશેશ કરતો રહીશ." ઉપર મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમોને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીબી આજથી તમારી જીંદગીના છેડા સુધી તમારાં શરીરપર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા ભરેલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમો જયારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉપર પેહરેલો જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી ફરજ હમેશાં સાચ્ચે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોશ્તી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક નિશાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ

છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમો એવું બતાવો છો કે તમો તમારા પોતાના દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કશતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતા તે જરથોસ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હવરસ્ત પ્રમાણે ચાલવાની તમોને યાદ આપશે. માટે જ્યારેબી એ ત્રણ આંતા ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્ચા વિચાર, સાચ્ચ વચન અને સાચ્ચા કામો કરવાની યાદ તમો તાજી કરતા રેહજો. કારણ કે હુમત, હુખ્ત અને હવ-રશ્ત પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા બેઉ જેહાનમાં સુખી કરે છે.

આજે તમો જે બુલંદ જરથોસ્તી ધર્મમાં દાખલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ શિખવેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સાચ્ચું બોલવા, નમનતાઇ કરવા, પોતાના જાતભાઇઓને મદદ કરવા, માબાપ અને ઉસ્તાદને માન આપવા અને

બુજોર્ગો તરફ ચાહ રાખવાનાં ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સઘળાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની તમો સદા કોશેશ કરજો જેથી તમો, બીજાં લોકોમાં માન મેળવવા સાથે તમારી અને તમારાં કુટુંબની આબરૂમાં વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાળિયરની કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે તે દુઆ તમોને આમીન થજો. "અથ જમ્યાત યથ આફ્રિનામી."

ખોદાને અરજ

એ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
એ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;

એ રક્ષક માણસો ને કુલ જાનદાર;
દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર;

હાથો બેઉ જોડી નમાવીએચ સર;
આ બંદગી અમારી કબુલ તુંજ કર.

ભુલ ચુક ગુનાહ માફ કર તું, કરીમ,
અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ.

ભાઇબંધ અમો આએ વિદ્યાર્થી,
શિખવ કામ સર્વને પરમાર્થી.

વિચારો, વચનો અને કામો નેક,
ભલાં મન સાથે પવિત્રાઇ છેક.

નિષ્ટા, નઝર ને દયાનત સૌ પાક,
પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.

ખંત ઉદ્યોગ, મહેનત ને બાજુબળ,
આપ અમને મેળવવા રોટી ને જળ.

જરથોશ્તી હોરમજદી દીનનું ઇમાન,
જાળવ્યે અમે તે જર જીવ સમાન.

માબાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.

તાબેદારી ને ઇમાનદારીથી,
કરીને વતન રાજ વફાદારીથી.

મળે જેથી આબરૂ, ઇજત, જશ, માન,
દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

દોહરા.

દયાળુ અહુરમઝદ તું, જેહાનના કિરતાર,
સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.

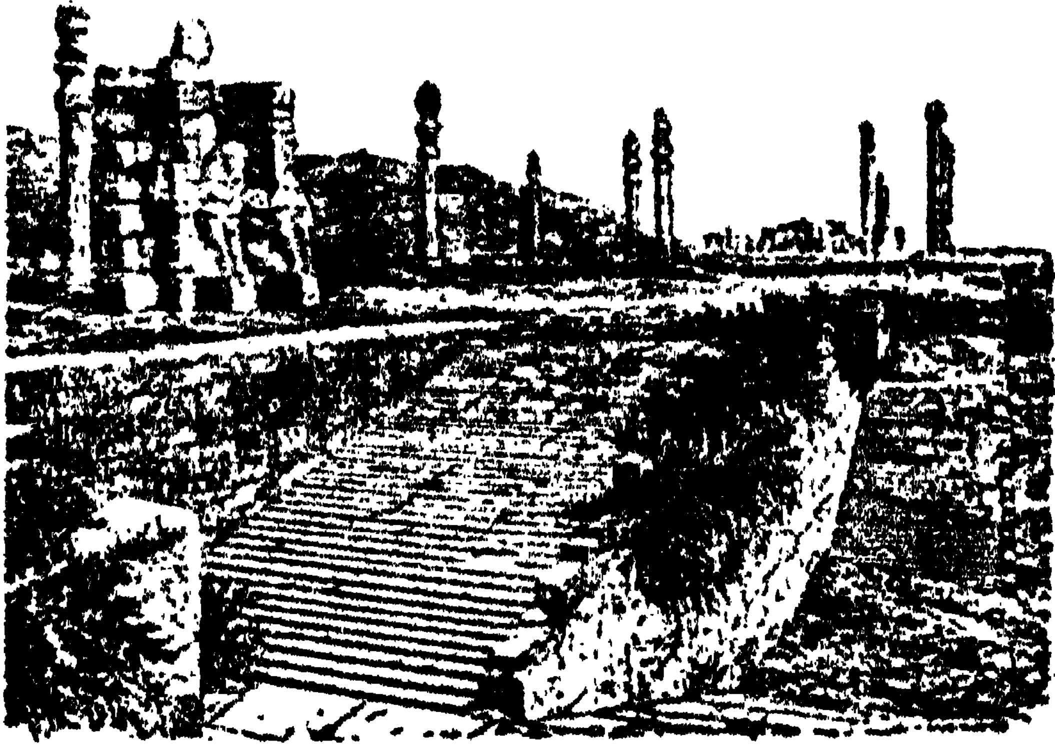
સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ,
કરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જગન્નાથ.

બક્ષ અમને બુદ્ધી ને, એલમનો ભંડાર,
જેથી હાંસલ ફાયદા, કરીએ અમે અપાર.

હુમત હુખ્ત, હુવરૂશ્ત જે જરથોસ્તી ફરમાન.
સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇઝત ને માન.

ફરમાન ગુરૂ માબાપનું, બજાવીએ ધરી ટેક,
મતિ એવી તું આપજે; અએ અહુર નેક.

મોનાજાત.[1]

૧. નમીયેછ ઓ મજ્દ અહુર ! તને,
નમીયેછ અમેશાસ્પંદો અને.

૨. નમીયેછ યજદો વખાણો કરી,
નમીયેછ જરથોશ્ત યકીન ધરી.

---

૧ જશન કમીટી તરફથી શીરહોસીની યાદમાં થતાં જશન વેળા આ મોનાજાત હંમેશાં ગવાય છે. એ મોનાજાત જરથોશ્તી બાળકોને ઈરાંનની તવારીખનું ટુંકું જ્ઞાન મલે એવી હોવાથી આ ચોપડીમાં ઉતારી લેવામાં આવી છે.

૩. ભલાં વૃદ્ધિ કરનાર શૂરાં સઉ,
અશોના ફરોહર વખાણયે બહુ.

૪. ઇરાન્ સર-ઝમીન્, આપણું વાહાલું વતન,
વખાણયેછ તેને, હમા અન્જુમન.

૫. શૂરા શહેનશાહો, જંગી પહેલવાન,
કર્યે યાદ દીલથી, તેઓના રવાન.

૬. પેશદાદી ખોરેહમંદ, કયાની બુલંદ,
હખામની રઓમંદ, અશ્કાન જોરેમંદ.

૭. સાસાની હતો જેનો દોર ને દમામ,
એ જેવી મહાન શહેનશાહતો તમામ.

૮. જમશીદ, ફરીદુન, કયખુશરો, ગુશ્તાસ્પ,
મહાવિર કુરૂશ,[1] દારાયસ વિશ્તાસ્પ.

૯. કમ્બોજીય[2] શહેનશાહ, મહાન મહેરદાદ,[3]
વખાણુ સાથ કરે જેમની કુલ જહાન યાદ.

---

૧. Cyrus the Great. ૨. Cambyses.
૩. પોન્ટસનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૦. વળી અર્ષક, ઓરોડીસ ને સુરીન,
પ્રતાપી મહેરદાદ,[1] ને વલખશ વેહદીન.

૧૧. અર્દશીર ને શાહપુર, હોરમઝદ, યઝદગર્દ,
પીરૂઝ, બેહરામ, કોબાદ શેરમર્દ.

૧૨. નોશેરવાન ખોશરો, પરવીઝ નામદાર,
શૂરા શહેનશાહો, મહાન તાજદાર.

૧૩. નરીમાન, કેરશાસ્પ, સામ અને ઝાલ,
જહાંગ્યેય રૂસ્તમ, સોહરાબ બેમીસાલ;

૧૪. બુઝોર્ગ ગોદર્ઝ, તુસ, બીઝન ને ગીવ,
ફ્રામઝ, બરઝોએ સીસ્તાન ખદીવ.

૧૫. રોબાબે, તેહમીના ને બાનુ ગુષસ્પ,
ને જંગજુઇ ગોર્દ આફ્રીદ દિલચસ્પ.

૧૬. ગેરામીએ શેરમર્દ, કારન, ઝરીર,
અસ્પંદીઆરે પાક અને બસ્તવર દલીર.

૧, પારથ્યાનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૭. કીધાં શાહ્-નામાંએ એમને અમર,
વખાણ્યે ફિરદોસી તુસી નામવર.

૧૮. કર્યાં આપણા ન્યાગાનોને યાદગાર,
રચી સુંદર બૈતો હઝારો હઝાર.

૧૯. દોઆ આ ગુજારેંછ દિલોજાનથી,
અશોઇ ભલી પાક ઇમાનથી.

૨૦. જરથોસ્તના સર્વે ફરમાન નેક,
બજાવે નરો સાથે નારો દરેક.

૨૧. સજે નિત્ય રાસ્તી તણી કેરદાર,
ખુશી થાય જે જોઇ પરવરદેગાર.

૨૨. સૌથી સરસ થઇ અશોઇ ધણી,
ખુદાને પોહોંચે સુર્ખરૂ બની.

૨૩. જુવે ખુદ નઝરથી ખુદાને સદા,
સદા દોસ્ત થઇ રહે અહુર પર ફિદા.

૨૪. રહે જે થકી નિત્ય આબાદ જહાન,
દોઆ આય આમીન કર, મેહેરબાન.

મોનાજાત

(દસ્તુર શેહમર્દ માલેકશાહની જોડેલી
દરરોજ પઢવાની)

૧ એલાહી દેલમ્રૂા સફાઇ બીદેહ,
મને બીનવારા નવાઇ બીદેહ.

૨ બપેગુલે[1] ઝલ્મત[2] ઓફતાદેહ્અમ્,
ઝે શએતાંબસદ્ શબ્હત્ ઓફતાદેહ્અમ.

૩ ઝે શએતાં દેલમરા રેહાઇ બીદેહ,
બ રાહે બોહમ રેહનુમાઇ બીદેહ.

૪ દરૂજરા ઝે રગ્હાએ મન્ દુર કુન,
દેલો દીદેહ અમરા પુરઝ નુર કુન.

૫ મકુન્ દીવરા બર તનમ કામગાર,
મરા દસ્તગીરી કુન્ અએ કેરદેગાર.

૬ દેલમરા મબર જાને હુરૂસા આઝ,
બ લુતફો કરમ કારહાએમ્ બસાઝ.

---

૧. ખુણું. ૨. અંધારૂં.

૭ તો જાને મરા મેહરમે રાઝ કુન્
હરે કેજ બર રૂએ મન બાઝ કુન્

૮ એલાહી તો હાંની કે બીચારે અમ્
બહાંમે હરૂજે સેતમગારે અમ્

૯ જે હામે હદો દેવ્ બીરૂનમ્ આર્
કે પર્વરદેગારી ઓ આમોજગાર્

૧૦ એલાહી તો આગાહી અઝ કારે મન્
હમે હાંની એહેવાલો એસ્રારે મન્

૧૧ કે દર્ રાહે દીનત્ કમર્ બસ્તેઅમ
ઉમીદઝ હમે ખલ્ક બોગ્ઝસ્તે અમ્

૧૨ બતો હારમ્ ઉમ્મીદ્ અએ દાદ્ગર્
કે ઉમ્મીદ મારા રસાંની બસર્

(ઉપલી મોનાજાતનો સાર.)

૧. અએ દાદાર અહુરમજદ! મારૂં દીલ (અંત કરણ) સફાઈવાળું કર; તથા હું કે જે ગરીબ ફકીર છું તેની ગરીબી તથા લાચારીને દુર કર.

. ઓ ખોદા! હું આ દુન્યાનાં અંધારાં ખુણાંમાં, શેતાનની સેંકડો રીતની ખરાબીમાં સંકટમાં પડેલો છું.

. શેતાનની એ ખરાબીમાંથી તું મારાં દીલને ખલાશી આપ, અને મારા પોતાના રસ્તામાં તું મારો રેહનુમા થા.

૪. દરૂજની બુરાઈઓને મારી રગેરગમાંથી તું દુર કર તથા મારાં દીલ અને દીદારને નુરભરેલાં કર.

૫. મારાં શરીર ઉપર દેવને કામગાર (મુરાદ પામેલો) ના કર. (એટલે દેવની બુરી ખસલતો પ્રમાણે હું નહી ચાલું તેવું તું કર) અને ઓ દાદાર તું મારી દસ્તગીરી કર.

૬. મારા દેલને લોભ લાલચથી તું પાછું રાખ, અને તારી બક્ષેશ તથા મેહરબાનીથી મારાં કામને તુ સુધાર.

૭. તું મારા જીવને તારા ભેદનો જાણનાર કર; તથા તારી બક્ષેશનો દરવાજો મારાં મોહડાં ઉપર ખુલ્લો કર.

૮. ઓ ખોદા તું જાણે છે કે હું એક લાચાર છું તથા સેતમગાર દરૂજના ફાંદામાં પડેલો છું.

૯. તે દેવના ફાંદામાંથી તું મને બહાર લાવ; કેમકે તુંજ મારો પાલનાર અને ગુનાહ માફ કરનાર છે.

૧૦. અએ સાહેબ તું મારાં સઘળાં કામોનો જાણનાર છે, તથા મારા ભેદ અને અહેવાલથી તું વાકેફ છે.

૧૧. તારી દીનની રીત પ્રમાણે ચાલવાને મેં કમ્મર બાંધી છે, માટે તમામ ખલકથી મેં ઉમેદ છોડી છે.

૧૨. તેથી હું તારીથીજ ઉમેદ રાખું છું માટે મારી સઘળી ઉમેદો તું સાહેબ બર લાવ.

મોનાજાત

(દાદાર હોરમજદ પાસે પોતાની હાજતો બર લાવવાના બાબમાં).

૧ ખોદાવંદા ઉમ્મીદમ રા રવા કુન,
મરા બર દીને જરથોશત આશાના કુન.
૨ ખોદાવંદા ગરીબો બીકસાનમ,
બેકુન રેહમત અબરૂ રૂહો રવાંનમ.
૩ ખોદાવંદા કે હુસ્તમ બસ ગુનેહગાર,
મરા અઝ દસ્તે અહેરેમન નગેહદાર.
૪ ખોદાયા બીનવાએમ રોઝીહા બક્ષ,
ઝ હેકમતહાએ ખુદ તન રા સફા બક્ષ.
૫ ખોદાયા કેરદેગારા પાક દીના,
હમીશેહ રૂહો જાનમ રા નગીના.
૬ મનમ મીસ્કીન તોઇ પરવરદેગારા,
નેકો દીનરા તો કરદી આશકારા.

૭ બ હર્ લેહ્ઝેહ્ તુરા ખાનમ્ હમીશેહ્,
મરા હરજા બેહારી રાસ્ત પેશે.

૮ દર્ ઇન્ દુન્યા શુદમ્ બીચારો મેહરૂમ્,
ઝે ફઝલે ખુદ્ બેકુન્ હર્ લેહજેહ્ ખુર્રમ.

૯ બ દર્ગાહત્ બેનાલમ્ મન્ શબો રોઝ,
મોરાદ મન્ રસા અયે પાક ફીરોઝ.

૧૦ ઝે વારૂનીએ દીવાં દૂર દારી,
ઝે મન્ એહરેમનાં રંજુર દારી.

૧૧ કે અઝ્ બાદ સમુમો વઝ્ બેજાની,
ન રેજાની ઝે મન્ બરગે જવાની.

૧૨ કુની મામુર અઝ્ બાદ અશોઇ,
કે ઝાં ખુર્રમ્ શવમ્ બસ્ સુર્ખરૂઇ.

૧૩ ઝે નઝ્દમ્ દૂર્ સાઝી હાસેદાંરા,
રસાની પીશે પાકાં અએ ખુદાયા.

૧૪ દર્ ઇન્ ગેતી મરા મશહુર સાઝી,
બ ઝીન્નત્ બર્ રવાનમ્ કુન્ નવાઝી.

૧૫ બ દરૂગાહત કુનમ અએ હક મોનાજાત,
દબ્રુલશ કુન બરૂ આરૂ દન જાએ હાજાત.

(ઉપલી મોનાજાતનો અર્થ.)

૧. ઓ ખોદા! મારી ઉમેદ પુરી પાડ તથા મને જરથોશ્તી દીનનો દોસ્ત કર.

૨. ઓ ખોદા! હું ગરીબ અને મિત્ર વગરનો છું તેથી તું દોસ્ત થઇ મારાં રવાન અને જાન ઉપર રેહેમ કર.

૩. ઓ ખોદા! હું તારો બંદો બસ ગુનેહગાર છું, મને હેરેમનના હાથથી નેગાહ રાખ.

૪. ઓ ખોદા! હું રોજી વગરનો છું તેને રોજી આપ, તથા તારી કુદરતથી તું મારાં તનને તંનદરોસ્તી આપ.

૫. અએ કેરદેગાર ખોદા! અએ પાક દીનના ધણી! હમેશ મારા જાન અને રૂહને નેગાહ રાખ.

૬. હું મીસ્કીન છું અને તું પરવરેશનો કરનાર છે, તેં નેક દીનને આશકારા કીધી છે.

૭. દરેક દમે અને હમીશે તુંને યાદ કરૂં છું, હર જગોએ મને તું હીમ્મતવાલો બનાવ.

૮. આ દુન્યામાં હું લાચાર અને ગમગીન છું, તારી કરમ બક્ષેશથી હરપડી મને ખુશી ભરેલો કર.
૯. તારી દરગાહમાં રાત દહાડો પોકાર મારૂં છું. અએ પાક ફતેહમંદ સાહેબ મારી મુરાદ પાર પાડ.
૧૦. દેવ લોકોની ઉંધી ચાલથી તું મને દુર રાખ, અને હેરેમનને મારાથી રંજુર (દુખી) રાખ.
૧૧. ગરમીના પવન અને પાનખર રતુથી મારી જવાનીના પાંદડાંને તું દુર ના કર.
૧૨. અશોઇના શરાબથી તું મને ભરપુર કર, કે તેથી હું ખુશાલ અને (લાલ ચેહરાનો) સુરખરો બસ થાઉં,
૧૩. મારી નજદીકથી અદેખાઓને તું દુર કર, અને પાક પવિત્ર લોકોની નજદીક મને એ ખોદા પોંહચાડ.
૧૪. આ ગેતીની દુન્યામાં તું મને પ્રખ્યાત કર તથા બેહેસ્તમાં મારાં રવાનને ખુશી ભરેલું કર.
૧૫. અએ હકતાલા તારી દરગાહમાં હું મોનાજાત કરૂં છું તે કબુલ કરી આએ જગોએ મારી હાજત બર લાવ.

"છૈએ હમે જરથોશ્તી!"

(Good-bye! My Blue Bell!—એ રાહ)

છૈએ હમે જરથોશ્તી રે માઝદયસ્નની નેક!
કુલ જેહાંન સાથે દોસ્તી રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક;
મુકીજ ભર આ ટોળો, સઉ એલ્મનો સણગાર
રે બોલબાલા બોલો! તેની સૈ નર ને નાર!

(કોરસ.)

ઓ તોખમ ક્યાની! ઓ જગ મશહુર!
ઓ સૈ સદગુણમાં સાચ્ચી ને ભરપુર!
કાયમ રહી જાળવજે, શુભ તું જ જોમ!
આબાદી સાથે તું! ઓ પારસી કોમ!

(૨)

બોહોળી સખાવત હાથે, દેઈ જગત જાહેર,
બહુ ચંચળાઇ સાથે સૈ વાતમાં માહેર.

ગુજરી જફાઓ ભારી, તોપણ ન છોડયો ધર્મ,
તેથી મળી રબ-યારી, એજ ખરો છે ભર્મ.

(૩)

સુખદાઇ આ કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર,
ગુણ નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર;
પોશાકની ખુબી કંઇ, છે અઉર જેહાં-મશહુર,
તે કોમની બાનુ થઇ, છૈએ હમે મગરૂર!

(૪)

જેની વફાદારી પર, પડયા નથી કુંઇ ડાઘ,
આ રાજની યારી પર, લડશે મિસાલે વાઘ;
નિમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ,
આ ફેજ આજે પામી, ખુશ થા તું, ઓ.

"ફીરોઝ!"

સમાપ્ત.

